

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

**NEEDS ASSESSMENT OF NEWS QUALITY
IN THAI DAILY NEWSPAPERS OF PEOPLE IN BANGKOK**

โดย

บุบผา เมฆศรีทองคำ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัย

ประจำปี พ.ศ. 2546

คำนำ

“หนังสือพิมพ์” นับเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีอิทธิพลในด้านการรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบ เพราะฉะนั้น “ข่าว” ที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์จะต้องเป็นข่าวที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก “ข่าว” ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกหรือสะท้อนให้เห็นถึงการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์อย่างมีอาจจะปฏิเสธได้

ดังนั้นในการวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” จึงเป็นการศึกษาเพื่อมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับ “คุณภาพข่าว” ว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังอย่างไรโดยครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าว และภาษาในการรายงานข่าว รวมทั้งประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าว ซึ่งข้อค้นพบที่ได้จะเป็นการบ่งบอกถึงสภาพปัญหาของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในแต่ละมิติที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ด้วยเหตุนี้ “ประชาชน” ในฐานะผู้อ่านหนังสือพิมพ์จึงถือเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งในการที่จะเสนอแนวคิดในอีกมุมมองหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “คุณภาพข่าว” ซึ่งจะเป็นมุมมองที่เอื้อประโยชน์ทั้งต่อองค์กรหนังสือพิมพ์ที่ทำหน้าที่ผลิตข่าว สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวารสารศาสตร์ซึ่งทำหน้าที่ในการผลิตผู้สื่อข่าวรุ่นใหม่ที่จะทำหน้าที่รายงานข่าวอย่างมีคุณภาพออกสู่ตลาดวิชาชีพ และที่สำคัญ คือ ประชาชนในฐานะผู้อ่านที่จะได้เสพ “ข่าว” ที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

เพราะนั้นผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์กับบุคคลที่อยู่ในแวดวงทางด้านวารสารศาสตร์ทั้งองค์กรวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สถาบันการศึกษาตลอดจนผู้ที่สนใจทั่วไป และที่สำคัญจะเป็นการเปิดกว้างในอีกมุมมองหนึ่งของคำว่า “คุณภาพข่าว” ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยมีวัตถุประสงค์ย่อยในการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษา ค้นคว้าและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ได้ผลสรุปว่ากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยครอบคลุม 3 มิติ ได้แก่ 1) เนื้อหาสาระของข่าว ประกอบด้วย ความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือ ความต่อเนื่อง และความชัดเจน 2) รูปแบบการรายงานข่าว ประกอบด้วย วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความ และวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ และ 3) ภาษาในการรายงานข่าว ประกอบด้วย ภาษาพาดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ได้ผลสรุปดังนี้

1.1 เนื้อหาสาระของข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าความดึงดูดใจมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (3.58) และอันดับสุดท้าย คือ ความน่าเชื่อถือ (3.02)

1.2 รูปแบบการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (2.89)

1.3 ภาษาในการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าภาษาเนื้อข่าวมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาพาดหัวข่าว (3.08)

2. ผลการศึกษาความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ได้ผลสรุปดังนี้

2.1 เนื้อหาสาระของข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.30) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นความน่าเชื่อถือว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.32) และอันดับสุดท้าย คือ ความมีประโยชน์และความดึงดูดใจซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.28)

2.2 รูปแบบการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.35) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (4.22)

2.3 ภาษาในการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นภาษาเนื้อข่าวว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.28) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาพาดหัวข่าว (4.18)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ได้ผลสรุปว่าโดยภาพรวมคุณภาพข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ คือ รูปแบบการรายงานข่าว (0.36) ภาษาในการรายงานข่าว (0.33) และเนื้อหาสาระของข่าว (0.32) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวได้ผลสรุปดังนี้

3.1 เนื้อหาสาระของข่าวพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความดึงดูดใจ (0.79) และอันดับสุดท้าย คือ ความมีประโยชน์ (0.30) เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความน่าเชื่อถือ (0.52, 0.50 และ 0.44 ตามลำดับ) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความต่อเนื่อง (0.29)

3.2 รูปแบบการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.46) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.34) เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.56, 0.55 และ 0.42 ตามลำดับ) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานเชิงตีความ (0.36)

3.3 ภาษาในการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพาดหัวข่าว (0.36) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.32) เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพาดหัวข่าว (0.38, 0.37, 0.33 และ 0.34 ตามลำดับ)

ABSTRACT

The major purpose of this research is to assess the Bangkokians' needs of news quality in Thai daily newspapers. The minor purposes are 1) to study the idea of news quality in Thai daily newspapers 2) to survey the opinions of Bangkokians' needs of news quality in Thai daily newspapers and 3) to prioritize the Bangkokians' needs of news quality in Thai daily newspapers. The sample group for this study comprised 320 subjects. Questionnaires constructed to the idea related to the news quality derived from reviewing literature and interviewing journalism experts. Research procedure includes 2 phases

Phase 1: The study of the idea related to the news quality in Thai daily newspapers was conducted on the literature review and opinions of the experts teaching journalism. The finding of this phase is the news quality in Thai daily newspapers covering 3 dimensions, 1) news content consisting of accuracy, usefulness, attraction, trustworthiness, continuity and clarity; 2) news reporting consisting of straight-forward news reporting, investigative reporting, interpretative reporting and precision journalism and 3) news reporting language consisting of headlines language and news content language.

Phase 2: The Bangkokians' needs assessment of news quality in Thai daily newspapers consists of:

1. The results from the study concerning people's views of current news quality can be summarized as follows:

1.1) The overall quality of news content is rated as intermediate (3.25). When each factor is considered, "attraction" is the highest rated quality and classified as high (3.58). The last news quality is "trustworthiness" (3.02).

1.2) The overall quality of news reporting is rated as intermediate (3.09). When each factor is considered, the quality of "straight-forward news reporting" is rated the highest and classified as intermediate (3.20). The last news quality is "precision journalism" (2.89).

1.3) The overall quality of news reporting language is rated as intermediate (3.17). When each factor is considered, "news content language" is rated the highest and classified as intermediate (3.25). The last news quality is "headlines language" (3.08)

2. The results from the study of the expectations of the sample group towards the future news quality in Thai daily newspapers can be summarized as follows:

2.1) The future overall quality of news content is rated highly (4.30). When each factor is considered, "trustworthiness" is the highest rated quality and classified as high (4.32). The last news quality are "usefulness" and "attraction" (4.28).

2.2) The future overall quality of news reporting is rated highly (4.26). When each factor is considered, future expectation of news quality in "straight-forward news reporting" is the highest rated

quality. This particular category is rated the highest (4.35). The last ranked category is "precision journalism" (4.22)

2.3) The future overall quality of news reporting language is rated highly (4.23). When each factor is considered, "news content language" is the highest rated quality and classified as high (4.28). The last important news quality is "headlines language" (4.18)

3. The results of the index value analysis and establishing the priority of the news quality needs in Thai daily newspapers can be summarized as follows:

I developed three rankings in order to prioritize needs in the three areas which are news content, news reporting and news reporting language. The rankings are news reporting (0.36), news reporting language (0.33) and news content (0.32) respectively. News reporting is the highest priority, and so on. A ranking of news reporting means that people perceive a problem which needs to be addressed. Separately considering each dimension of news quality, the findings are as follows:

3.1) The overall need of news content which was ranked highest is "attraction" (0.79). The need which was ranked lowest is "usefulness" (0.30). This means that people would like an improvement in the way news is packaged and presented. The news content, as classified by occupational groups, secondary and tertiary teachers/high school students/university students, government/state enterprise officials and employees of private businesses found that "trustworthiness" is the highest need (0.52, 0.50 and 0.44 respectively). The freelancers/merchants/self-employed/general employees found that "continuity" is the most important need (0.29).

3.2) The overall need of news reporting in which people would most like to see improvement is "precision journalism" (0.46). The need with which people are least dissatisfied is "investigative reporting" (0.34). Broken down by occupational group, secondary and tertiary teachers/high school students/university students, government/state enterprise officials and employees of private businesses found that "precision journalism" is category with the highest need for improvement (0.56, 0.55 and 0.42 respectively). The freelancers/merchants/self-employed/general employees found that "interpretative reporting" is category with the highest need for improvement (0.36).

3.3) The overall need of news reporting language which people most want improvement in is "headlines language" (0.36). The least important priority is "news content language" (0.32). Classified by occupational groups, all groups agreed that "headlines language" is the highest need in which there is a problem (0.38, 0.37, 0.33 and 0.34 respectively).

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่าย ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดที่ให้โอกาสและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนหอวังและกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่อนุญาติให้เก็บข้อมูล

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์ในด้านข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยรวมทั้งการให้ความช่วยเหลือในด้านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยนี้คงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานทางด้านวารสารศาสตร์ทั้งองค์กรวิชาชีพหนังสือพิมพ์และสถาบันทางการศึกษาต่อไป

บุบผา เมฆศรีทองคำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
สารบัญ.....	(7)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญแผนภาพ.....	(11)

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับข่าว.....	6
	ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว.....	9
	ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว.....	15
	3.1 รูปแบบการรายงานข่าว.....	15
	3.2 ภาษาในการรายงานข่าว.....	17
	ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น.....	20
	4.1 นิยามของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	20
	4.2 การจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูล	
	แบบการตอบสนองคู่.....	21
	ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการคิด.....	22
	5.1 สังกัปเบื้องต้นเกี่ยวกับการคิด.....	22
	5.2 ทักษะการคิด.....	22

สารบัญญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 6 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
6.1 รายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์.....	24
6.2 รายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าว ของหนังสือพิมพ์.....	28
กรอบความคิดของการวิจัย.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	35
ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.....	36
4 ผลการวิจัย.....	46
ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย..	46
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทย.....	47
ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ คุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	49
ขั้นตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.....	56
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	56
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย...	58
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการ จำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	90
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
สรุปผลการวิจัย.....	114
อภิปรายผลการวิจัย.....	132
ข้อเสนอแนะ.....	158
บรรณานุกรม.....	161
ภาคผนวก.....	167
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	180

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ผลสรุปการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว.....	13
2.2	ผลสรุปการศึกษารูปแบบการรายงานข่าว.....	16
3.1	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	34
3.2	โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามที่ประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง ของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามรายด้าน.....	38
3.3	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำแนกตามเนื้อหาสาระของข่าว.....	40
3.4	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำแนกตามรูปแบบการรายงานข่าวข่าว.....	43
3.5	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำแนกตามภาษาในการรายงานข่าว.....	44
4.1	ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทย.....	47
4.2	ผลการสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าว ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	51
4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	57
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ คุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	58
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ เนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	60
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ รูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	68
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ ภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ คุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	74
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ เนื้อหาสาระของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	76
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ รูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	84
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ ภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	88
4.12	ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าว ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามอาชีพ.....	91
4.13	ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าว ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามอาชีพ.....	93
4.14	ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามอาชีพ.....	103
4.15	ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามอาชีพ.....	109

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
2.1	กรอบความคิดของการวิจัย.....	33

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

"หนังสือพิมพ์" นับเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญในการรายงานเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบ ด้วยเหตุนี้หน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ คือ การรายงานข่าวโดยแต่ละข่าวที่นำเสนอผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ล้วนมีอิทธิพลต่อสังคม ดังเช่นที่สุภัญญา สุตบรรทัด (2541) กล่าวว่าข่าวแต่ละชิ้นที่นำเสนอแต่ละวันจะสะท้อนให้เห็นว่าภาพของสังคมขณะนั้นเป็นอย่างไร ข่าวสารจากหลายแหล่งจะถูกส่งมามีผลในความคิดอ่านของประชาชนที่ละเล็กละน้อยแล้วก่อรูปร่างมาเป็นทัศนะโดยรวม เป็นค่านิยม เป็นความรู้สึกลึกซึ้ง เพราะฉะนั้น "ข่าว" จึงเป็นสัญลักษณ์ แก่นแท้และตัวของหนังสือพิมพ์จริง ๆ (ถาวร บุญปวัฒน์, 2538) นั้นย่อมสะท้อนให้เห็นว่า "คุณภาพข่าว" เป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่สำคัญในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์พบว่ามีกรนำเสนอข่าวที่ผิดพลาดไปจากข้อเท็จจริงซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาคุณภาพข่าว ดังปรากฏในงานวิจัยของอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (2542) ที่ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยในการเสนอข่าวสารผิดพลาดและการยอมรับของหนังสือพิมพ์" ดังนี้

1. กรณีหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ข่าวสด เดลินิวส์และไทยรัฐเสนอข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวในกรมการศาสนาและศิลปวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร ที่ระบุว่าพระธัมมชโย เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายนำเงินหลายล้านดอลลาร์สหรัฐไปลงทุนทำธุรกิจในสหรัฐจนได้รับสัญชาติอเมริกัน ทำให้พระรูปนี้สามารถเดินทางเข้าสหรัฐได้ทันทีหากมีอะไรเกิดขึ้น หลังจากนั้นหนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้เสนอข่าวต่อเนื่องระบุว่า การได้รับสัญชาติอเมริกันเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากแต่พระธัมมชโยอาจจะได้รับกรีนการ์ด

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ ปัญหาการใช้และอ้างอิงแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชื่อ การไม่ใส่ใจในความถูกต้องของข้อมูลเพียงพอก่อนนำเสนอรวมทั้งความไม่เคร่งครัดในเรื่องการหยิบประเด็นหรือความแม่นยำในการใช้ข้อมูล

2. กรณีหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจนำเสนอเนื้อหาจากใบปลิวซึ่งโจมตีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในเรื่องของฐานะทางการเงินที่เริ่มต้นเล่นการเมืองเคยถูกธนาคารฟ้องร้องล้มละลายแต่ขณะนั้นก็กลับร่ำรวยมหาศาลรวมทั้งพฤติกรรมส่วนตัวมานำเสนอเป็นข่าว

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ การนำเสนอเนื้อหาใบปลิวโจมตีมาเสนอเป็นข่าวโดยไม่ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้เสียหายและผู้เกี่ยวข้องที่ปรากฏชื่อในใบปลิวสะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความบกพร่องในการวินิจฉัยคุณค่าข่าวเป็นเบื้องต้น

3. กรณีหนังสือพิมพ์ข่าวสดเสนอข่าวที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดทั้งในเรื่องธุรกิจออกเงินกู้ และพฤติกรรมที่สื่อว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างนายสุรยุทธ์ อู่ทวงศ์ อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนบ้านคงม้น อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร กับ พล.ต.ท. เสรี เตมียเวส ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ การเสนอข่าวด้านเดียว ไม่ให้ความเป็นธรรมกับผู้ตกเป็นข่าวซึ่งในที่นี้ คือ พล.ต.ท. เสรี เตมียเวส ปัญหาการใช้และอ้างอิงแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์โดยเป็นการเปิดเผยจากนายสุรยุทธ์ฝ่ายเดียว รวมทั้งการใช้ภาษาที่คลุมเครือ

4. กรณีหนังสือพิมพ์ผู้จัดการเสนอข่าวโดยระบุว่านายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ใช้ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยการแทรกแซงการคัดเลือกผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การให้ความช่วยเหลือแก่นักธุรกิจคนสนิทในคดีขอยกเงินบริษัทเงินทุนชนชาติ การไม่รักษาคำพูดที่จะดำเนินนโยบายไม่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าแทรกแซงธนาคารพาณิชย์ ม.ร.ว. จัตุรงคโสณกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับผิดชอบต่อการขาดทุนของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งกรณีกลุ่มชมรมผู้รักบางจากเคลื่อนไหวร่วมกับกลุ่มพันธมิตรกวีกฤตชาติโค่นล้มนายธารินทร์ในข้อหานำกิจการบางจากไปขายให้กับต่างชาติ

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ การใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชื่อเป็นส่วนใหญ่ในการเปิดเผยประเด็นข่าวในแต่ละประเด็น ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

5. กรณีหนังสือพิมพ์มติชนเสนอข่าวโดยอ้างผู้สื่อข่าวจากรัฐสภารายงานว่ารัฐสภาได้รับหนังสือเกี่ยวกับสมาชิกภาพ ส.ส. ของนายวัยโรจน์ พิพิธภักดี ส.ส. ปัตตานี เขต 1 พรรคประชาธิปัตย์อันเนื่องมาจากถูกคำพิพากษาศาลฎีกาให้เป็นบุคคลล้มละลายและระบุโดยอ้างรัฐธรรมนูญมาตรา 118 และมาตรา 109 (2) ที่ให้สมาชิกภาพของ ส.ส. ล้มสุดลงเมื่อเป็นบุคคลล้มละลายซึ่งต่อมามีการโต้แย้งโดยมีการแสดงหลักฐานยืนยันว่าศาลฎีกามีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ไม่ใช่คำสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย ยังสามารถเจรจาประนอมหนี้ได้ตามกฎหมายจึงไม่กระทบกับสมาชิกภาพ ส.ส. ของนายวัยโรจน์แต่อย่างใด

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ การตรวจสอบความถูกต้องจากแหล่งข่าวอื่นโดยเฉพาะกับผู้ได้รับผลกระทบในข่าว ให้ความสมดุลและความเป็นธรรมในการเสนอข่าวโต้แย้งน้อยกว่าการเสนอประเด็นปัญหาในวันแรก รวมทั้งนักข่าวขาดความรู้ทางด้านกฎหมาย

6. กรณีหนังสือพิมพ์แนวหน้าเสนอข่าวโดยระบุว่ามีการเสาะหาสื่อสะพัดว่านายประจวบ ไชยสาส์น ได้ส่งใบลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยต่อนายกรัฐมนตรีแล้ว

ในกรณีนี้ข้อสังเกตปัญหาทางวารสารศาสตร์ที่สะท้อนถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ คือ การเสนอข่าวโดยไม่มีแหล่งข่าวยืนยันรวมทั้งการขาดความสมดุลในการเสนอข้อมูลและการให้ความเป็นธรรมกับผู้ได้รับผลกระทบจากการเสนอข่าว

ดังนั้นจากความผิดพลาดในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาคุณภาพข่าวนั้นย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าว องค์กรหนังสือพิมพ์แล้วยังก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบสังคมทั้งระบบ เพราะข่าวที่ถูกบิดเบือนดังกล่าวย่อมถูกแพร่กระจายออกไปในสังคมวงกว้างซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อกระบวนการตัดสินใจ หักศนคติ การรับรู้ตลอดจนถึงพฤติกรรมของผู้รับสารที่ได้บริโภคสารนั้น (ชินกมล สุวรรณโชติ, 2540)

นอกจากนั้นแล้วจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ “สื่อมวลชนไทยในสายตาประชาชน” โดยหนังสือพิมพ์มติชน (วรพล พรหมกิตบุตร, 2537 อ้างถึงใน จุฬาลักษณ์ มณีวงศ์, 2539) ระบุว่าหนังสือพิมพ์ควรมีการปรับปรุงตนเองมากที่สุดในด้านกรายงานสิ่งต่าง ๆ ให้ตรงข้อเท็จจริง (ร้อยละ 39.50) รองลงมา คือ การให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย (ร้อยละ 24.40) และการเน้นนำเสนอข้อมูลมากกว่าความเห็น (ร้อยละ 20.70) เช่นเดียวกับการศึกษาของอรนุช วานิชทวีวัฒน์ (2539) ที่ศึกษาเรื่อง “กระบวนการตรวจสอบกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2539” ผลการวิจัยพบว่าการตรวจสอบกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของความผิดพลาด เนื่องจากหนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกตรวจสอบมักจะเสนอข่าวที่มีเนื้อหาผิดพลาดทำให้ผู้ตกเป็นข่าวได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย รองลงมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการและการนำเสนอข่าวที่ไม่เหมาะสม โดยลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏในการตรวจสอบกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันส่วนใหญ่จะเป็นการเสนอเนื้อหาในรูปของข่าว ขณะที่การศึกษาของสุทธิวรรณ ตัญญุพงศ์ปรัชญ์ (2540) ศึกษาเรื่อง “การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน” ผลการวิจัยพบว่าการใช้ภาษานั้นหนังสือพิมพ์มักใช้คำหยาบคายในการเขียนหัวข้อข่าวและความนำ ส่วนเนื้อหาข่าวมักจะระบุชื่อ นามสกุลของเด็กที่ตกเป็นข่าวและรายละเอียดของเหตุการณ์หรือสภาพร่างกายของเด็ก

ในขณะเดียวกันโครงการจดหมายจากประชาชนซึ่งจัดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทยทำการสรุปผลการวิเคราะห์จดหมายจากประชาชนพบว่าประชาชนที่ส่งข้อวิพากษ์วิจารณ์เข้ามาส่วนใหญ่ไม่พอใจการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มากที่สุด เพราะเนื้อหาที่นำเสนอเป็นไปในเชิงทำลายมากกว่าสร้างสรรค์รวมทั้งไม่ได้ให้ข่าวสารที่เที่ยงตรง มีประโยชน์ ถูกถ้วนตามหน้าที่ คำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อสาธารณะ (สุกัญญา สุตบรรทัด, 2539)

จากสภาพปัญหาที่สะท้อนถึงคุณภาพข่าวทั้งในด้านปรากฏการณ์จริงที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอข่าวตลอดจนการศึกษาวิจัยดังที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการศึกษาวิจัยด้วย “การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” ว่าประชาชนในฐานะผู้รับสารมีความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ในด้านเนื้อหาสาระของข่าวรูปแบบการรายงานข่าวและการใช้ภาษาในการรายงานข่าวอย่างไรและในแต่ละด้านมีความต้องการจำเป็นมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจวางแผนกำหนดนโยบายด้านการนำเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์อย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยมีวัตถุประสงค์ย่อยในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษา คำนวณและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นในมิติของเนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าว และภาษาในการรายงานข่าวด้วยแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือในการสำรวจความต้องการจำเป็นกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในย่านสีลม อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ราชดำเนิน ลาดพร้าว พระโขนงและสนามหลวงโดยจำแนกตามอาชีพประกอบด้วย 1) ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา 2) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) พนักงานบริษัทเอกชน และ 4) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป เหตุผลที่เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างในย่านดังกล่าวเพราะเป็นย่านใจกลางเมืองที่สำคัญทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมในทุกอาชีพ

2. ตัวแปรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

2.1 ตัวแปรเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของข่าว ประกอบด้วย ความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือ ความต่อเนื่องและความชัดเจน

2.2 ตัวแปรเกี่ยวกับรูปแบบการรายงานข่าว ประกอบด้วย วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

2.3 ตัวแปรเกี่ยวกับภาษาในการรายงานข่าว ประกอบด้วย ภาษาพาดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการจำเป็น หมายถึง การระบุความแตกต่างของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวระหว่างสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบัน

การจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น หมายถึง การเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นและสรุปเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญลดหลั่นกันลงมาจากความสำคัญมากที่สุดถึงความสำคัญน้อยที่สุด

คุณภาพข่าว หมายถึง ข่าวที่รายงานได้ถูกต้อง ครบถ้วน ตรงตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น มีความชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย ตลอดจนมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งในระดับบุคคลและสังคมโดยครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าว

เนื้อหาสาระของข่าว หมายถึง รายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงของเนื้อหาเฉพาะส่วนที่ปรากฏเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ซึ่งมีความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือ ความต่อเนื่องและความชัดเจน

รูปแบบการรายงานข่าว หมายถึง วิธีการที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการรายงานเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงของเนื้อหาเฉพาะส่วนที่ปรากฏเป็นข่าวซึ่งประกอบด้วยวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

ภาษาในการรายงานข่าว หมายถึง ถ้อยคำหรือภาษาที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยภาษาพูดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าวเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจถึงความเป็นไปของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. ได้ข้อมูลสารสนเทศที่องค์กรหนังสือพิมพ์สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการนำเสนอข่าวที่มีคุณภาพต่อไป
3. เป็นการขยายองค์ความรู้ในวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับข่าว ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการคิด และตอนที่ 6 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดของแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับข่าว

คำว่า "ข่าว" (News) มาจากคำในภาษากรีกว่า "Neos" และภาษาละตินว่า "Novus" (Ward, 1985) โดยที่ความหมายของ "ข่าว" มีความหลากหลายขึ้นกับมุมมองของแต่ละบุคคลที่ให้ความหมายแตกต่างกันไป

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ของไทยให้ความหมายของข่าวไว้อย่างกว้างขวางดังนี้ ยงยุทธ รัชศาสตร์ (2534) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง รายงานเหตุการณ์ที่ผู้คนให้ความสนใจในขณะที่ใดขณะหนึ่งและข่าวที่ตีพิมพ์นั้นจะต้องเป็นข่าวซึ่งมีความสำคัญต่อผู้อ่านและผู้อ่านสนใจเป็นจำนวนมาก ฉอาน วุฑฒิกกรมรักษา (2536) ให้ความหมายว่า หมายถึง รายงานข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดจนความคิดเห็นจากบุคคลระดับต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญ (significance) และเป็นที่น่าสนใจ (interest) อันมีผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคม มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) ให้ความหมายว่า หมายถึง รายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจมิใช่เพียงเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดเท่านั้น แต่ข่าวจะเป็นเรื่องราวมีคนรายงานให้เราทราบสาระสำคัญของข่าวต้องเป็นรายงานของเหตุการณ์ปัจจุบันที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการเห็นพ้องต้องกันว่าประชาชนควรรับทราบเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ รวมถึงเรื่องราวและสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ สถานการณ์เหล่านั้นอาจจะยังไม่ได้เกิดเป็นเหตุการณ์อย่างชัดเจน แต่ก็ มีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของประชาชน ดังนั้นข่าวควรประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความน่าสนใจ (interest) ข้อเท็จจริง (facts) และผู้อ่าน (readers) ถาวร บุญวัฒน์ (2538) ให้ความหมายว่า หมายถึง ข้อเท็จจริงในรายงานเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์ที่ประชาชนให้ความสนใจ เหตุการณ์อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นหากไม่มีคนสนใจฟังก็ไม่มีค่าต่อกัน หนังสือพิมพ์ก็จะไม่นำมาเขียนเป็นข่าวเพราะพิมพ์ไปแล้วไม่มีใครอ่าน เปลื้องหน้ากระดาษโดยใช้เหตุ วันดี ทองอก (2538) ให้ความหมายว่า หมายถึง การรายงานเรื่องราวหรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่ทันเวลา เป็นที่น่าสนใจและส่งผลกระทบต่อ

ต่อประชาชนด้วยถ้อยคำภาษาที่ถูกถ่วงตามข้อเท็จจริง พนม วรรณศิริ (2544) ให้ความหมายว่า หมายถึง รายงานเหตุการณ์และข้อเท็จจริงที่น่าสนใจผ่านสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบ การรายงานข่าวบางข่าวอาจจะนำไปสู่การเปิดเผยข้อเท็จจริงมากขึ้นในเวลาต่อมา พิธิษฐุ์ ชาวลาชวัช (2546) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความเป็นจริงที่สมบูรณ์ (Completely True) เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากอดีตสู่ปัจจุบันอย่างมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องรวมถึงข้อคิดเห็นด้วย ดังนั้นสิ่งที่ถูกบันทึกในเนื้อหาข่าวต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ยืนยันได้ไม่ว่าอีกกี่ปีข้างหน้า ข้อสำคัญข้อเท็จจริงจะเป็นเท็จหรือจะสมมติขึ้นเองหาได้ไม่ เรื่องราวเหล่านั้นบางครั้งอาจส่งผลกระทบต่อคนหมู่มากทั้งระดับท้องถิ่นหรือประเทศหรือมวลมนุษยโลกและเมื่อปรากฏเป็นข่าวสู่สาธารณชนสามารถก่อให้เกิดความเข้าใจในตัวเองได้ ข้อเท็จจริงที่เป็นข่าวนั้นต้องสามารถจะพิสูจน์ได้ไม่ว่าจะอีกกี่ปีข้างหน้าเพราะความจริงวันนี้คือความจริงอีก 10 ปีหรือ 50 ปีข้างหน้านั่นเอง ข่าวที่ดีต้องเป็นความจริง ต้องเที่ยงแท้แน่นอนและจะต้องอธิบายที่มาอันเป็นไปของข้อเท็จจริงเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง มีลักษณะที่มีความหมายชัดเจนรอบด้าน นาฎยา ตนานนท์ (2546) ให้ความหมายว่า หมายถึง เหตุการณ์ (event) สถานการณ์ (situation) ที่เกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดที่มีความน่าสนใจ (interesting) มีความสำคัญ (important) และได้รับการรายงานได้อย่างทันท่วงที

ส่วนการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับข่าวของต่างประเทศพบว่า Shibutani (1966) ให้ความหมายว่า หมายถึง เหตุการณ์ที่ผิดปกติ เหตุการณ์ที่พิเศษซึ่งต่างไปจากกิจวัตรประจำวันทั่วไปของการดำรงชีวิต เป็นข้อมูลข่าวสารที่เร่งด่วนที่บุคคลต้องการเพื่อใช้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป Spencer (cited in Hohenberg, 1969) ให้ความหมายว่า หมายถึง เหตุการณ์ (event) ความคิด (idea) หรือความคิดเห็น (opinion) ที่สด ทันเหตุการณ์ น่าสนใจ หรือมีผลกับประชาชนจำนวนมากในชุมชน Ault & Emery (1978) ให้ความหมายว่า หมายถึง การรายงานเหตุการณ์ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใหม่สด (หรือยังไม่เป็นที่เปิดเผยมาก่อน) ซึ่งได้มีการรวบรวมมาอย่างถูกต้องแน่นอนและเขียนขึ้นโดยผู้สื่อข่าวที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีเพื่อรายงานให้ผู้อ่านรับทราบ Agee, Ault & Emery (1983) ให้ความหมายว่า หมายถึง การรายงานเรื่องราว เหตุการณ์ที่สำคัญหรือความคิดเห็นที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการเชื่อว่าเป็นที่สนใจของคนบางคนหรือคนจำนวนมากที่ได้อ่านข่าวนั้น อย่างไรก็ตามโดยตัวของข่าวเองแล้วไม่ได้เป็นเรื่องราว เหตุการณ์ที่สำคัญหรือความคิดเห็นจนกว่าจะได้รับการรายงาน Rivers (1984) ให้ความหมายว่า หมายถึง การรายงานอย่างทันท่วงทีเกี่ยวกับเหตุการณ์ (events) ข้อเท็จจริง (facts) และความคิดเห็น (opinion) ซึ่งมีผู้คนจำนวนมากให้ความสนใจ Ward (1985) ให้ความหมายว่า หมายถึง สิ่งที่ประชาชนจะอ่านหรือสิ่งที่บรรณาธิการ ผู้สื่อข่าวคิดว่าประชาชนสามารถ ควรจะ ต้องการและจะอ่าน ข่าวสามารถเป็นอะไรก็ตามที่ให้ข้อมูลข่าวสารหรือประโยชน์และสิ่งที่เป็นคุณค่าที่มนุษย์สนใจ Metzler (1986) ให้ความหมายว่า หมายถึง เรื่องราวที่ระบุถึงข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ สถานการณ์และความคิด (ประกอบด้วยความคิดเห็นและการแปลความหมาย) ที่คาดว่าเป็นที่สนใจของผู้อ่านและช่วยให้ผู้อ่านสามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

ได้ Newsom & Wollert (1988) ให้ความหมายว่า หมายถึง สิ่งที่ประชาชนต้องการรู้และสิ่งที่ประชาชนสนใจภายในขอบเขตของความเป็นส่วนตัวและมาตรฐานชุมชน Harkrider (1989) ให้ความหมายว่า หมายถึง สิ่งที่เป็นจริงและข้อเท็จจริงนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ใหม่และเป็นที่น่าสนใจของประชาชนจำนวนมาก ดังนั้นข่าวจึงเป็นข้อเท็จจริงที่ใหม่ซึ่งเป็นที่สนใจของผู้อ่าน Pulitzer (1998 cited in Hough, 1995) ให้ความหมายว่า หมายถึง เรื่องราวที่เป็นจุดเริ่มแรก (original) มีลักษณะพิเศษ (distinctive) มีลักษณะของละคร (dramatic) เย้ายวนใจ (romantic) น่าตื่นเต้น (thrilling) มีลักษณะเฉพาะ (unique) น่าอยากรู้อยากเห็น (curious) มหัศจรรย์ (quaint) มีอารมณ์ขัน (humorous) แปลก (odd) และเหมาะสมที่จะพูดถึง (apt-to-be talked about) Dona และ McEwan (cited in Hough, 1995) ให้ความหมายข่าวที่สอดคล้องกันว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ผู้อ่านพูดถึง Shorter Oxford Dictionary (cited in Harris & Spark, 1997) ให้ความหมายว่า หมายถึง ข้อมูลใหม่ของเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ และ Schaffer, McCutcheon & Stofer (1998) ให้ความหมายว่า หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เคยรู้มาก่อนที่นำเสนอโดยสื่อมวลชนและมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้รับสาร

นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับความหมายของข่าวที่สำคัญ คือ การศึกษาวิจัยของศศิธร ยุวโกศล (2545) ที่ทำการศึกษารื่อง "การให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสาร" โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละประมาณ 5 - 8 คน ตามอายุและการศึกษา และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จำนวน 12 คน ซึ่งใช้เกณฑ์การแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยเช่นเดียวกับการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามพบว่าผู้รับสารให้ความหมายของข่าวโดยแยกออกเป็น 3 มิติ มิติที่ 1 การให้ความหมายข่าวในมิติด้านข้อมูลหรือคุณลักษณะของข่าว ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านจริยธรรมหรือคุณธรรม ได้แก่ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ถูกต้อง ให้อุทาหรณ์ ไม่สร้างความเดือดร้อน ถูกศีลธรรมจรรยา น่าสนใจใคร่รู้ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ องค์ประกอบด้านความมีประโยชน์ต่อส่วนรวม ได้แก่ เกี่ยวกับความก้าวหน้า/พัฒนา มีประโยชน์ สะท้อนสังคม สร้างสรรค์ ทันทต่อเหตุการณ์ เกี่ยวกับความสำเร็จ องค์ประกอบด้านความไม่ปกติ ได้แก่ มีผลกระทบ ผิดปกติ มีความขัดแย้ง ลึกลับซ่อนเร้น องค์ประกอบด้านความมีประโยชน์เฉพาะบุคคล ได้แก่ ให้ความรู้ ใกล้ชิดกับประชาชน และองค์ประกอบด้านความบันเทิง ได้แก่ เหลือเชื่อ เป็นเรื่องส่วนบุคคล เบาสมอง มิติที่ 2 การให้ความหมายในมิติด้านคุณภาพ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความถูกต้อง ได้แก่ ทันทเหตุการณ์ มีข้อเท็จจริง ตรงประเด็น ตรวจสอบ/อ้างอิงได้ มีประโยชน์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ ใช้ภาษาถูกต้อง ให้ข้อมูลรอบด้าน องค์ประกอบด้านความเป็นมาตรฐานทางวิชาชีพ ได้แก่ มีเหตุผล มีการวิเคราะห์ ไม่ใส่ความคิดเห็นของนักข่าว ไม่สร้างความ

เดือดร้อน มีเนื้อหาชัดเจน และองค์ประกอบด้านความดึงดูดใจ ได้แก่ ให้กำลังใจ/แรงจูงใจ นำติดตามให้ข้อสรุป ใช้ภาษาน่าอ่านน่าฟัง และมีมิติที่ 3 การให้ความหมายข่าวด้านอุดมการณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าข่าวเป็นสิ่งที่ประชาชนควรรู้และมีความสำคัญ รองลงมา คือ ข่าวเป็นสิ่งที่ผู้รับสารส่วนใหญ่สนใจหรือต้องการและข่าวเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้นิยามกันอย่างหลากหลายแต่ส่วนใหญ่มีจุดร่วมกันอยู่ประการหนึ่ง คือ “ข่าว” เป็นการรายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ประชาชนได้รู้ผ่านสื่อต่างๆ ถ้ามองในแง่ของประโยชน์ ข่าวไม่เพียงเป็นการนำเสนอข้อมูลเหตุการณ์ให้ทราบเท่านั้นแต่ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย เช่น ใช้ในการตัดสินใจในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต หรือในแง่ของบทบาทหน้าที่ ข่าวทำหน้าที่เหมือนสายใย เป็นตัวเชื่อมสังคมเข้าไว้ด้วยกัน เพราะสังคมมีการขยายออกไปมากขึ้น ทุกคนมีภาระหน้าที่มากขึ้น เวลาในการติดต่อกันหรือพูดคุยเพื่อรับรู้ความเป็นไปในสังคมจึงน้อยลง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรับทราบข่าวจากสื่อซึ่งมีหน้าที่รวบรวมเหตุการณ์มานำเสนอ

จากความหมายของข่าวที่รวบรวมข้างต้นสรุปได้ว่า “ข่าว” หมายถึง การรายงานเหตุการณ์ เรื่องราว สถานการณ์ ข้อเท็จจริงรวมทั้งความคิดเห็นของบุคคลโดยผ่านการรวบรวมมาอย่างถูกต้อง ครบถ้วนซึ่งล้วนเป็นเรื่องราวที่ใหม่สด มีความสำคัญ มีความน่าสนใจ มีประโยชน์ต่อส่วนรวมและส่งผลกระทบต่อความรู้สึคนึกคิดของประชาชน

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวพบว่า มีนักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ทั้งของไทยและต่างประเทศหลายท่านได้กล่าวถึงคุณภาพข่าวว่ามีลักษณะสำคัญที่สอดคล้องกันดังนี้ (จอ่าน วุฒิกกรมรักษา, 2536; มาลี บุญศิริพันธ์, 2537; ดรุณี หิรัญรักษ์, 2538; กันธิมา ณะโสภณ อ้างถึงใน ถาวร บุญวัฒน์, 2538; พิธิษฐ์ ชาวลาวัช, 2546; นาฎยา ตนานนท์, 2546; Harkrider, 1989; English, Hach & Rolnicki, 1990; Mencher, 1999)

1. ความถูกต้อง (accuracy) ข่าวจะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง เรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่มีความถูกต้องโดยไม่บิดเบือนทั้งในแง่ของเนื้อหา การสะกดคำ ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง อายุ อาชีพ ที่อยู่ สถานที่ วัน เดือน ปี ตัวสะกด คำในเครื่องหมายคำพูดตลอดจนหมายรวมถึงข้อมูลที่ได้จากเอกสารหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลโดยไม่ใช้วิธีการพรางตัดต่อเพื่อเพิ่มน้ำหนักส่วนที่เป็นโทษและลดส่วนที่เป็นคุณให้แก่ผู้นั้น รายละเอียดของข้อเท็จจริงในเนื้อหา รวมทั้งวิธีการประกอบเนื้อหาเหล่านั้นเข้าด้วยกันในรูปของข่าวเพื่อให้ผู้อ่านได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง ดังนั้นความถูกต้องจึงไม่เพียงแต่หมายถึงรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้นแต่ยังรวมถึงรายละเอียดทั่ว ๆ ไปด้วยซึ่งต้องมีการตรวจสอบอย่างละเอียด

Seib & Fitzpatrick (1997) กล่าวถึงความถูกต้องว่าการได้มาซึ่งความถูกต้องเป็นความรับผิดชอบที่เป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งในการทำหน้าที่ของผู้สื่อข่าว ได้แก่

- การพาดหัวข่าวและภาพควรสะท้อนเนื้อหาข่าวที่นำเสนออย่างถูกต้อง
- เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต้องนำเสนอในหน้า

หนังสือพิมพ์

- มีการระบุแหล่งข่าวเพื่อให้ข่าวน่าเชื่อถือ
- ควรมีการอ้างอิงคำพูดของแหล่งข่าวยกเว้นกรณีเพื่อปิดบังหลักฐานของแหล่งข่าวในเนื้อหาข่าว
- การรายงานข่าวที่กระฉ่าง ไม่คลุมเครือหรือสร้างความเข้าใจผิด คำนึงถึงรายละเอียดที่ปรากฏในเนื้อหาข่าว เช่น ชื่อ นามสกุล อายุ สถานที่ เวลา ยศศักดิ์ เป็นต้น

• ข่าวทุกข่าควรหลุดพ้นจากข้อผิดพลาดหรือความไม่ถูกต้อง ควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนตีพิมพ์เผยแพร่ข่าว หากเกิดข้อผิดพลาดต้องรีบแก้ไขอย่างรวดเร็วและตรงไปตรงมา

2. ความสมดุล (balance) การรายงานข่าวโดยเฉพาะกรณีที่เป็นข่าวความขัดแย้งต้องเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้รับการรายงานข้อเท็จจริงอย่างเท่าเทียมกัน เน้นในเรื่องการเลือกข้อเท็จจริงอันเป็นผลของเหตุการณ์อย่างถูกต้อง รวมทั้งต้องนำเอาความสำคัญของข้อเท็จจริงต่าง ๆ มารายงานให้ได้ทุกแง่มุมไม่มีส่วนใดขาดหายไปหรือส่วนใดเกินความจำเป็นตลอดจนมีการจัดวางเรื่องราวที่สัมพันธ์กับข้อเท็จจริงอื่น ๆ อย่างถูกต้องเพื่อให้เนื้อหาที่ถูกนำเสนอมีความสัมพันธ์กันในทุกส่วนหรือก่อให้เกิดความสำคัญที่เชื่อมโยงไปสู่ความหมายของเรื่องราวทั้งหมดทำให้ผู้อ่านได้ทราบและเข้าใจเรื่องราวได้อย่างดี

3. ความเป็นกลาง (objective) เป็นการรายงานเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่นำเอาความคิดเห็น ความรู้สึกหรืออคติส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ปราศจากความลำเอียง ความมีอคติ ความชอบ ความไม่ชอบหรือความรู้สึกที่ไม่มีเหตุผล ไม่แต่งเติมเนื้อหาสาระหรือปิดบังข้อเท็จจริงจนทำให้การรายงานข่าวเบี่ยงเบนไปจากข้อเท็จจริง

Boyer (1981 อ้างถึงใน ชยุตม์ เหมจักร, 2544) กล่าวว่าความเป็นกลางประกอบด้วย

- การรายงานข่าวอย่างสมดุลโดยนำเสนอทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหัวข้อนั้น
- รายงานข่าวอย่างถูกต้องตรงตามความจริง
- รายงานจุดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเด็นให้ครบถ้วน
- เสนอแต่ข้อเท็จจริง แยกความคิดเห็นส่วนตัวออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน
- จำกัดความคิดเห็นหรือทัศนคติส่วนตัวของผู้สื่อข่าวให้ปะปนในข่าวน้อยที่สุด
- หลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่เอนเอียง บิดเบือนหรือมีอคติ

4. ความกะทัดรัดและชัดเจน (concise and clear) การเขียนข่าวที่ดีจะต้องใช้ภาษาที่สั้น ไม่เยิ่นเย้อ เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ประเด็นที่นำเสนอต้องกะทัดรัด ตรงไปตรงมา ได้ใจความชัดเจน สื่อความ

หมายที่แน่นอน เทียงตรง อ่านแล้วเข้าใจได้ทันที สมเหตุสมผล มีการลำดับเหตุการณ์ดี ไม่ย่อมน้อม
วากน ลับสน ใช้ภาษาดีเหมาะสม มีรสนิยมแฝงไว้ซึ่งความมีชีวิตชีวา

5. มีความสดและทันต่อเหตุการณ์ (recent and timeliness) ข่าวที่นำมาเสนอจะต้องมีความ
ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์แม้ว่าจะไม่มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นก็ตามแต่ก็อาจนำข้อเท็จจริงซึ่งเหมาะสมและ
ถูกต้องกับกาลเวลาปัจจุบันและเป็นที่น่าสนใจของประชาชนโดยทั่วไปมาเสนอเป็นข่าวได้

ขณะที่ River (1984) และ Rich (1994) กล่าวว่าคุณภาพข่าวซึ่งเป็นคุณภาพดั้งเดิมของทั้งข่าวหนัก
(hard news) และข่าวเบา (soft news) นั้นจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด
ของ Hough (1995) คือ 1) ความสดทันเหตุการณ์ (timeliness) เป็นความรวดเร็วในการรายงาน
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผู้อ่านได้ทราบ 2) ความใกล้ชิด (proximity) โดยเหตุการณ์จะเป็นที่สนใจของผู้อ่าน
หากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหรือใกล้ชิดกับชุมชน 3) ธรรมชาติที่ผิดปกติ (unusual nature) โดย
เป็นเรื่องราวที่เน้นถึงคุณลักษณะที่ผิดปกติของข่าว เป็นความผิดปกติหรือแปลกประหลาด 4) ความเด่นของ
บุคคล (prominence of subject) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักในด้านการบรรลุผลสำเร็จ 5)
ความสนใจในมนุษย์ (human interest) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลซึ่งมีปัญหา ความสำเร็จ ประสบการณ์
พิเศษหรือเรื่องราวที่ผิดปกติเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้อ่านสนใจเกี่ยวกับสภาพของบุคคลนั้น ๆ 6) ความ
ขัดแย้ง (conflict) คือ เรื่องราวที่เป็นเรื่องความขัดแย้งที่บุคคลมีต่อรัฐบาลหรือต่อบุคคลอื่น ๆ ย่อมมีคุณค่า
ข่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความขัดแย้งนั้นสะท้อนถึงปัญหาท้องถิ่น 7) ผลกระทบ (impact) 8) ความ
สำคัญ (consequence) และ 9) ความหายาก (rarity)

นอกจากนั้นแล้ว Rich (1994) ยังกล่าวถึงคุณภาพข่าวที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ

1. ความเป็นประโยชน์ (helpfulness) เช่น เรื่องผู้บริจาค สุขภาพ และอื่น ๆ ที่เรื่องราวนั้น
ช่วยให้ผู้อ่านจัดการกับการดำรงชีวิตได้
2. ความเพลิดเพลิน (entertainment) เป็นเรื่องราวที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกดีหรือชีวิตที่สนุกสนาน
3. ความสนใจพิเศษ (special interest) คือ เรื่องราวที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในเรื่องราว
บางอย่างเป็นพิเศษ เช่น ความสนใจด้านวิทยาศาสตร์ ธุรกิจ ศาสนา หรือกลุ่มพิเศษบางกลุ่ม เช่น ชน
กลุ่มน้อย คนพิการหรือกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีความสนใจพิเศษเฉพาะ
4. การวิเคราะห์ (analysis) เป็นเรื่องราวที่อธิบายถึงความหมายของเหตุการณ์ที่น่าสนใจกับผู้อ่าน
5. แนวโน้ม (trends) คือ เรื่องราวที่ชี้ให้เห็นถึงแบบแผนหรือการเปลี่ยนแปลงในประเด็นที่มี
อิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของผู้อ่าน เช่น ประเด็นทางด้านสังคมและพลังอื่น ๆ ในสังคม

ในขณะเดียวกันจากวิทยานิพนธ์ของศศิธร ยูวโกศล (2545) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "การให้ความหมาย
ข่าวในมุมมองผู้รับสาร" ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของผู้รับสารประกอบด้วยสาระสำคัญ
ดังนี้

1. การนำเสนอความจริง กล่าวคือ ชาวที่ดีควรนำเสนอความจริงให้มากที่สุด ถูกต้อง เพียงตรง ไม่บิดเบือนหรือเสริมแต่งข้อมูล เป็นการมองความจริงในระดับของข้อเท็จจริงหรือข้อมูลจริงซึ่งมีหลักฐาน พิสูจน์ได้ เช่น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง สถานที่จริง คำพูดจริงจากแหล่งข่าว เสนอตามข้อมูลที่ได้รับจาก แหล่งข่าวโดยปราศจากการเสริมแต่งหรือบิดเบือนข้อมูล ประเด็นข่าวหนึ่ง ๆ ควรมียหลายแหล่งข่าว หาก ความจริงเป็นสิ่งที่อยู่ลึกเข้าไปกว่าเพียงแค่การนำเสนอข้อมูล ผู้รับสารต้องพิจารณาค้นหาเองและอาจต้อง อาศัยเวลาในการพิสูจน์

2. ความเป็นกลาง คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นหรืออคติส่วนตัวของผู้ทำข่าว การไม่เสนอเข้าข้างฝ่าย ใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ถูกอิทธิพลครอบงำ ไม่เสนอแบบชี้นำหรือผ่านสายตาของนักข่าวและไม่ควรตัดสินด้วยความ เห็นส่วนตัว

3. ความต่อเนื่อง โดยเมื่อเสนอข่าวหนึ่ง ๆ แล้วต้องติดตามเหตุการณ์ให้สิ้นสุด ครอบคลุมไปถึง การให้รายละเอียดของเรื่องที่ผ่านมาแล้วในข่าวของวันใหม่เพื่อให้ผู้ที่เพิ่งทราบเรื่องสามารถติดตามเหตุการณ์ ได้เข้าใจ

4. ความน่าเชื่อถือ คือ สามารถตรวจสอบอ้างอิงข้อมูลข่าวได้ มีหลักฐานเชิงประจักษ์ มีการให้ ข้อมูลอ้างอิงหรือคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์และการเสนอข้อมูลจริง

5. การใช้ภาษา โดยใช้ภาษาที่กะทัดรัด ชัดเจน การเลือกใช้คำที่ไม่ทำให้เกิดการตีความหมายผิด โดยเฉพาะการพาดหัวข่าว รวมไปถึงความชัดเจนในการนำเสนอ คือ ตรงไปตรงมา ไม่กวน ผู้รับข่าว สามารถรู้ทั้งหมดได้จากการอ่านข่าวขึ้นเดี๋ยวจึงแต่ต้นจนจบ

6. ความสมดุลของข่าว โดยให้ข้อมูลรอบด้านทั้งแง่บวก แง่ลบจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้ ข้อมูลที่เจาะลึกไม่ว่าจะเป็นด้านดี ด้านเสีย ฝ่ายได้ประโยชน์ ฝ่ายเสียประโยชน์ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับข่าวได้มีข้อมูลในการพิจารณาวิเคราะห์เรื่องราว

7. ความมีประโยชน์ ชาวที่มีคุณภาพเมื่อนำเสนอไปแล้วควรก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับส่วน รวมและส่วนบุคคล โดยประโยชน์ในระดับส่วนรวม คือ มีผลกระทบต่อสาธารณชนทั่วไปหรือช่วยยกระดับ สังคมทำให้ภาพรวมสังคมดีขึ้น ส่วนประโยชน์ส่วนบุคคล ได้แก่ การสร้างความภาคภูมิใจ ประทับใจ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจและให้เนื้อหาสาระที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวดังที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยสรุปถึงแนวคิดเกี่ยวกับ คุณภาพข่าว ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ผลสรุปการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว

ประเด็น	แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว		
	นักวิชาการไทย	นักวิจัยไทย	นักวิชาการต่างประเทศ
1. ความถูกต้อง			
1.1 ประกอบด้วยข้อเท็จจริง เรื่องราว หรือ เหตุการณ์ที่มีความถูกต้อง ไม่คลุมเครือ	✓	✓	✓
1.2 การพาดหัวข่าวควรสะท้อนเนื้อหาข่าว ที่นำเสนออย่างถูกต้อง			✓
1.3 เรื่องราวที่ขัดแย้งทั้งหมดต้องนำเสนอใน หน้าหนังสือพิมพ์			✓
1.4 มีการระบุแหล่งข่าว			✓
1.5 มีการอ้างอิงคำพูดของแหล่งข่าวยกเว้นกรณี ปิดบังหลักฐานของแหล่งข่าว			✓
1.6 รายงานข่าวที่กระຈ้าง ไม่คลุมเครือ			✓
1.7 เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง		✓	
1.8 ไม่มีการเสริมแต่งหรือบิดเบือนข้อมูล		✓	
1.9 ในแต่ละประเด็นควรมีหลายแหล่งข่าว		✓	
2. ความสมดุล			
2.1 เปิดโอกาสให้คู่กรณีที่มีความขัดแย้งกัน ได้รับการรายงานข้อเท็จจริงอย่างเท่าเทียมกัน	✓	✓	
2.2 เน้นการเลือกข้อเท็จจริงที่เป็นผลของ เหตุการณ์อย่างถูกต้อง	✓		
2.3 นำข้อเท็จจริงมารายงานให้ได้ทุกแง่มุม	✓	✓	
2.4 ให้ข้อมูลที่เจาะลึก		✓	
3. ความเป็นกลาง			
3.1 รายงานเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น อย่างตรงไปตรงมา	✓	✓	
3.2 นำเสนอทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับประเด็น หัวข้อนั้น	✓		✓
3.3 รายงานข่าวอย่างถูกต้องตรงตามความจริง	✓		✓
3.4 ไม่ใส่ความคิดเห็นลงไปให้ข่าว	✓	✓	✓
3.5 หลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่เอนเอียง บิดเบือน หรือมีอคติ	✓	✓	✓
3.6 ไม่เสนอเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง		✓	

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว		
	นักวิชาการไทย	นักวิจัยไทย	นักวิชาการต่างประเทศ
4. ความกะทัดรัดและชัดเจน			
4.1 ใช้ภาษาที่สั้น เข้าใจง่าย ไม่กำกวม	✓	✓	
4.2 ประเด็นที่น่าสนใจมีความกะทัดรัด ได้ใจความชัดเจน	✓	✓	
4.3 สื่อความหมายที่แน่นอนเที่ยงตรง	✓		
4.4 อ่านแล้วเข้าใจได้ทันที	✓	✓	
4.5 นำเสนอตรงไปตรงมา ไม่วกวน		✓	
4.6 เลือกใช้คำที่ไม่ทำให้ตีความหมายผิด		✓	
5. มีความสดและทันต่อเหตุการณ์			
5.1 ข่าวที่น่าสนใจมีความทันสมัยและทันต่อ เหตุการณ์	✓		
5.2 เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้อ่านสนใจ	✓		
6. ดึงดูดใจ			
6.1 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหรือใกล้ชิด กับชุมชน			✓
6.2 เน้นความผิดปกติหรือแปลกประหลาด			✓
6.3 เน้นความเด่นของบุคคล			✓
6.4 เน้นความสนใจในมนุษย์			✓
6.5 เป็นเรื่องความขัดแย้ง			✓
6.6 เป็นเรื่องที่มีผลกระทบ			✓
6.7 มีความสำคัญ			✓
6.8 เป็นเรื่องที่หายาก			✓
7. มีประโยชน์			
7.1 ช่วยให้ผู้อ่านจัดการกับการดำรงชีวิตได้		✓	✓
7.2 เป็นเรื่องที่เพลิดเพลินหรือสนุกสนาน			✓
8. ความต่อเนื่อง			
8.1 ติดตามเหตุการณ์จนสิ้นสุด		✓	
8.2 ให้อรรถประโยชน์ของเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ในข่าววันใหม่		✓	
9. ความน่าเชื่อถือ			
9.1 สามารถตรวจสอบอ้างอิงข้อมูลข่าวได้		✓	

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว		
	นักวิชาการไทย	นักวิจัยไทย	นักวิชาการต่างประเทศ
9.2 มีหลักฐานเชิงประจักษ์		✓	
9.3 มีการให้ข้อมูลอ้างอิง		✓	

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว

การนำเสนอสาระในตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน คือ รูปแบบการรายงานข่าว และภาษาในการรายงานข่าวโดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 รูปแบบการรายงานข่าว

จากการศึกษาเอกสารของมาลี บุญศิริพันธ์ (2537) สมหมาย ปาโรจน์ (2537) ดรุณี หิรัญรักษ์ (2538) พนม วรรณศิริ (2544) และนงญา ตนานนท์ (2546) ผู้วิจัยสรุปรูปแบบการรายงานข่าวได้ดังนี้

1. วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (Straight - Forward News Reporting) หรือการรายงานตามเนื้อผ้า เป็นการรายงานข่าวตามข้อเท็จจริง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เท่านั้น มีลักษณะการรายงานข่าวสารความเคลื่อนไหวในลักษณะบอกกล่าว (inform) ซึ่งเป็นการบอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไมและอย่างไรโดยไม่แสดงความคิดเห็น (comment) อธิบายขยายความ (interpret) หรือประเมินเหตุการณ์ (evaluation) ใด ๆ ทั้งสิ้น

2. วิธีการรายงานข่าวเชิงสืบสวน (Investigative Reporting) เป็นการรายงานข่าวแบบเจาะลึกหรือเสนอเบื้องหลังข่าวโดยที่ข้อเท็จจริงมิได้ปรากฏให้เห็นเด่นชัดซึ่งต้องการความสามารถและมานะพยายามของผู้รายงานข่าวในการขุดคุ้ย ขุดเจาะเอาข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ ณ ที่ต่าง ๆ มาตีแผ่อย่างต่อเนื่องให้เกิดความกระจ่างแก่ผู้อ่าน ต้องอาศัยการเช็ข่าวหรือข้อมูลอย่างรอบคอบ ต้องรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดโดยต้องหาข้อมูลหลายด้านมาประกอบไม่ว่าจะเป็นภูมิหลังหรือภูมิหน้าของแหล่งข่าว ข้อมูลที่ได้จะต้องมีความละเอียดลออและแม่นยำชัดเจน

3. วิธีการรายงานเชิงตีความ (Interpretative Reporting) เป็นการรายงานเหตุการณ์ที่ซับซ้อนโดยเขียนอธิบายขยายความหรือให้ภูมิหลังหรือเบื้องหน้าเบื้องหลังหรือความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงที่มาที่ไปของเหตุการณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยจะต้องไม่เอาความคิดเห็นส่วนตัวเข้าไปปะปนแต่จะต้องตีความโดยอาศัยภูมิหลังหรือความรู้ในสถานการณ์เป็นสำคัญ พยายามโยนให้เห็นถึงความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (ที่ปรากฏในปัจจุบัน) ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ในปัจจุบันเพื่อชี้ทิศทางในอนาคตทำให้ผู้อ่านสามารถประเมินเหตุการณ์และคาดการณ์หรือทำนายเหตุการณ์ที่จะมีผลตามมาในอนาคตได้

4. วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (Precision Journalism) เป็นการนำเอาขั้นตอนวิธีการวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลในการรายงานข่าวเพื่อทำให้การรายงานข่าวมีความแม่นยำ ถูกต้องมากยิ่งขึ้นทั้งในรูปของการนำวิธีการวิจัยมาใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาวัดความต้องการของผู้อ่าน ทศนคติของกลุ่มเป้าหมาย การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่ายตามหลักการสื่อสารมวลชน นำผลที่ได้มาสรุปประกอบการเขียนรายงานข่าวเพื่อให้อ่านเกิดความกระชับชัดเจนในปัญหานั้นมากขึ้นหรือโดยการนำข้อสรุปของงานวิจัยที่น่าสนใจและเกี่ยวข้อง มีผลกระทบต่อประชาชนมาเขียนในรูปของรายงานข่าวให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นสำหรับผู้อ่านระดับทั่วไป นับเป็นพัฒนาการวิธีการสื่อข่าวอย่างหนึ่งในวงการหนังสือพิมพ์เนื่องจากเชื่อว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้ ทำให้ข้อมูลที่เป็ประโยชน์ในลักษณะของงานวิจัยวิชาการซับซ้อนยุ่งยากที่ปรากฏในรูปของตัวเลข สถิติ ภาษาวิชาการซึ่งแต่เดิมไม่ได้รับความสนใจให้กลับกลายมาเป็นข้อมูลที่เป็ประโยชน์ต่อผู้อ่านด้วยการนำเสนอในภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการรายงานข่าวดังที่นำเสนอไว้ข้างต้นนี้ ผู้วิจัยสรุปถึงรูปแบบการรายงานข่าว ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ผลสรุปการศึกษารูปแบบการรายงานข่าว

ประเด็น	รูปแบบการรายงานข่าว			
	วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา	วิธีการรายงานเชิงสืบสวน	วิธีการรายงานเชิงตีความ	วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์
1. เป็นการรายงานตามข้อเท็จจริงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ	✓			
2. บอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่ และอย่างไร	✓			
3. ไม่แสดงความคิดเห็น อธิบายขยายความหรือประเมินเหตุการณ์	✓			
4. เป็นการรายงานข่าวที่ข้อเท็จจริงมิได้ปรากฏให้เห็นเด่นชัด		✓		
5. ต้องใช้ความพยายามขุดคุ้ยข้อเท็จจริงที่ซ่อนอยู่มากแต่อย่างต่อเนือง		✓		
6. เป็นการรายงานข่าวแบบเจาะลึก		✓		

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเด็น	รูปแบบการรายงานข่าว			
	วิธีการรายงาน แบบตรงไปตรงมา	วิธีการรายงาน เชิงสืบสวน	วิธีการรายงาน เชิงตีความ	วิธีการรายงาน แบบวิทยาศาสตร์
7. อาศัยข้อมูลหลายด้านมาประกอบไม่ว่าจะเป็นภูมิหลังหรือภูมิหน้าของแหล่งข่าว		✓		
8. ต้องรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด		✓		
9. มุ่งเขียนอธิบายขยายความหรือให้ภูมิหลังหรือเบื้องหน้าเบื้องหลังหรือความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์			✓	
10. ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในการรายงานข่าวแต่ตีความโดยอาศัยภูมิหลังหรือความรู้ในสถานการณ์เป็นสำคัญ			✓	
11. เป็นการรายงานข่าวที่พยายามโยงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อชี้ทิศทางในอนาคตได้			✓	
12. ใช้ขั้นตอนวิธีการทางการวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลในการรายงานข่าว				✓

3.2 ภาษาในการรายงานข่าว

ในการศึกษาถึงภาษาในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์พบว่า มีลักษณะที่แตกต่างจากการใช้ภาษาในงานเขียนอื่น ๆ โดยมีหลักการที่สำคัญดังนี้ (ชานานู รอดเหตุภัย, 2523; ชวรัตน์ เชิดชัย, 2539; Hodgson, 1984; Izard, Culbertson & Lambert, 1990; Harris & Spark, 1997; Keeble, 2001)

1. พยายามใช้คำและประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
2. หลีกเลี่ยงการใช้คำต่ำ คำหยาบทุกประเภท

3. หลีกเลี่ยงการใช้คำสองแง่สองมุม (ambiguous) ที่สื่อเจตนาไปทางลามกอนาจารหรือ

หยาบคาย

4. หลีกเลี่ยงการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศหรือศัพท์เทคนิคต่าง ๆ โดยไม่จำเป็น
5. ต้องไม่ใช่คำที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในช่วง
6. หลีกเลี่ยงการใช้อักษรย่อ นอกจากคำย่อที่รู้จักแพร่หลายกันทั่วไปอยู่แล้ว
7. ไม่ใช่ภาษาโลดโผนเกินความเป็นจริง
8. ไม่ตั้งสมญาให้บุคคลอื่นด้วยถ้อยคำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย
9. ต้องไม่ทำให้ศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติเสื่อมทรามลง
10. ต้องไม่ระบายสีล้นให้แก่ข่าวจนเกินความเป็นจริง
11. พยายามใช้คำอย่างประหยัด ตรงไปตรงมาและก่อให้เกิดความเข้าใจง่ายที่สุด
12. ใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนหรือกึ่งแบบแผน ไม่ควรใช้ภาษาปาก
13. ต้องไม่มีการวิเคราะห์วิจารณ์ข่าว ฟังเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าวหรือการขยายความเพื่อทำให้

ข่าวเข้าใจง่ายขึ้นเท่านั้น

14. ใช้ถ้อยคำและข้อความที่ง่าย สั้น กระชับรัด
15. ใช้คำที่เรียบง่าย มีความหมายและชัดเจน
16. หลีกเลี่ยงการใช้คำที่มีหลายความหมาย
17. ไม่ใช่คำที่ก่อให้เกิดอารมณ์/ความรู้สึกตื่นเต้น
18. หลีกเลี่ยงการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มหรือภาษาที่เข้าใจยาก
19. ไม่ใช่ถ้อยคำที่ซ้ำซาก
20. ไม่ใช่คำที่ยิ่นเย้อหรือประโยคที่ยาวมากจนเกินไป

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาในการรายงานข่าวโดยแยกพิจารณาใน 2

ประเด็นใหญ่ ๆ คือ 1) ภาษาพาดหัวข่าว และ 2) ภาษาเนื้อข่าวพบว่า มีลักษณะที่สำคัญซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ภาษาพาดหัวข่าว

Schaffer, McCutcheon & Stofer (1998) กล่าวว่าพาดหัวข่าวเป็นการกล่าวสรุปและแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ช่วยให้ผู้อ่านพบว่าอะไรเป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องการอ่าน ดังนั้นพาดหัวข่าวควรจะต้องดึงดูดทั้งสายตาผู้อ่านและชี้นำความสนใจของผู้อ่านมาสู่ประเด็นที่สำคัญ เช่นเดียวกับที่ Kamath (1986) กล่าวว่าพาดหัวข่าวเป็นส่วนแรกในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในการติดตามอ่านรายละเอียดของเรื่องราว

Reah (2002) กล่าวว่าพาดหัวข่าวมีบทบาทสำคัญ 2 ประการ คือ บทบาทในฐานะข้อมูลข่าวสาร (information) และบทบาทในฐานะผู้ควบคุมความคิดเห็น (opinion manipulators) กล่าวคือ บทบาท

แรกในฐานะข้อมูลข่าวสารโดยทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวตามที่เป็นอยู่จริงและดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน มุ่งตอบคำถามอะไร (what) ใคร (who) ที่ไหน (where) และอย่างไร (how) ส่วนบทบาทที่ 2 ในฐานะผู้ควบคุมความคิดเห็นโดยทำหน้าที่โน้มน้าวใจผู้อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องราวนั้น ๆ ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อความคิดเห็นของผู้อ่าน

Bush (1967 อ้างถึงใน อรรถพรหม มูลจันทร์, 2535) กล่าวถึงผลกระทบของพาดหัวข่าวไว้ว่าเมื่อพาดหัวข่าวกับเนื้อข่าวแตกต่างกัน ผู้อ่านที่อ่านข่าวอย่างผิวเผิน (superficial readers) จะรับเอาความหมายที่กล่าวไว้ในพาดหัวข่าว ฉะนั้นหากพาดหัวข่าวไม่สามารถบอกใจความสำคัญของเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งถ้าผู้อ่านมิได้อ่านรายละเอียดของข่าวนั้น ๆ ด้วยแล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นก็คือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องหรือรูปแบบความคิดที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงที่น่าเสนอในเนื้อหาข่าว

ดังนั้นภาษาที่ใช้ในการเขียนพาดหัวข่าวจึงมีลักษณะที่สำคัญดังนี้ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537; พนมวรรณศิริ, 2544; นาฎยา ตนานนท์, 2546; Harriss, Leiter & Johnson, 1977; Kamath, 1986; Schaffer, McCutcheon & Stofer, 1998; English, Hach & Rolnicki, 1990)

1. ใช้ถ้อยคำที่สั้น ง่าย กระชับ ได้ใจความ สามารถสื่อความหมายได้ดีที่สุด
  2. ต้องเป็นข้อสรุปของประเด็นสำคัญทั้งหมดของข่าวโดยควรครอบคลุมสาระสำคัญของเหตุการณ์ที่ผู้อ่านอยากรู้
  3. ใช้ภาษาที่แสดงถึงรสนิยมที่ดี
  4. ไม่ใช่คำที่เป็นอดีตกาล
  5. ให้ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าวเท่านั้น
  6. ไม่ควรเขียนพาดหัวข่าวในรูปของคำถาม
  7. ไม่ใส่ความคิดเห็นลงไปในพาดหัวข่าว
  8. ควรใช้ภาษาที่สดใส มีชีวิตชีวา
  9. หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่น่าเบื่อและซ้ำซาก
  10. หลีกเลี่ยงการใช้คำย่อหากคำย่อนั้นไม่ได้เป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป
  11. ไม่ควรใช้คำแสลงหรือคำพูดที่หยาบคาย
  12. ไม่ใช่ถ้อยคำที่เกินจริงเพื่อทำให้เรื่องราวน่าสนใจ
- 2) ภาษาเนื้อหาข่าว

ซวรัตน์ เชิดชัย (2539) และนาฎยา ตนานนท์ (2546) สรุปถึงลักษณะของภาษาที่ใช้ในการเขียนเนื้อหาข่าวดังนี้

1. ควรเลือกใช้คำที่มีความหมายคุ้นเคยและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป
2. หลีกเลี่ยงการใช้คำซึ่งมีความหมายกำกวม
3. ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่ายหรือคำที่มีความหมายตรงและชัดเจน ไม่เยิ่นเย้อ

4. ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย
5. เขียนประโยคสั้น ไม่ใช่ประโยคที่ซับซ้อน
6. สะกดคำที่ถูกต้องตามหลักภาษาและหรือมาตรฐานความนิยมของการใช้ภาษาในขณะนั้น
7. หลีกเลี่ยงการใช้คำแสลงและคำในภาษาพูดหรือภาษาถิ่น

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

ในการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอสาระออกเป็น 2 ตอน คือ นิยามของการประเมินความต้องการจำเป็นและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 นิยามของการประเมินความต้องการจำเป็น

คำว่า "ความต้องการจำเป็น" (needs) หมายถึง ช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ (what is) หรือสภาพที่เป็นจริง (real conditions) กับสิ่งที่ควรจะเป็น (what should be) หรือสภาพที่คาดหวัง (ideal conditions) โดยช่องว่างหรือความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะบอกถึงสภาพปัญหาที่มีอยู่ (Kaufman & English, 1979; Witkin & Altschuld, 1995; Reviere et al, 1996; สุวิมล ว่องวานิช, 2531 ก)

จากนิยามข้างต้น "การประเมินความต้องการจำเป็น" (needs assessment) จึงเป็นกระบวนการที่เป็นระบบที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ในปัจจุบัน (current results) กับผลลัพธ์ที่คาดหวัง (desired results) จากนั้นมีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นและคัดเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญสุดมาแก้ไข ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการระบุความต้องการจำเป็น พิจารณาตัดสินความขัดแย้ง ตรวจสอบสภาพทั่วไปตามธรรมชาติและสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นและจัดเรียงอันดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนักวางแผนและผู้บริหารสามารถตัดสินใจในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การจัดสรรทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณ กำลังคน สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรอื่น ๆ ตลอดจนการจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กร (Witkin & Altschuld, 1995; Kaufman, Rojas & Mayer, 1993; สุวิมล ว่องวานิช, 2542)

เพราะฉะนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครจึงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือ

พิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าว และภาษาในการรายงานข่าว ความแตกต่างที่ได้จึงเป็นการสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งองค์กรหนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อมวลชนสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดนโยบายในการนำเสนอข่าวที่มีคุณภาพต่อไป

4.2 การจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่

การจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเป็นเทคนิควิธีหนึ่งที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ผู้ประเมินทราบถึงสภาพปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุดที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

สุวิมล ว่องวาณิช (2542) กล่าวว่าโดยทั่วไปแล้วการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นโดยอิงโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) ดังนั้นรูปแบบของการให้ตอบข้อมูลมักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยระบุข้อมูลทั้ง 2 ชุดในแต่ละหัวข้อประเมิน คือ ระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น

อย่างไรก็ตามการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่มีวิธีการที่หลากหลายซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีที่เรียกว่า Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงซึ่งเป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่างอันสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งเป็นวิธีที่คำนวณง่าย ให้ข้อสรุปที่ดี เมื่อถ่วงน้ำหนักจะให้ได้ความแตกต่างที่ชัดเจนขึ้น (คมศร วงษ์รักษา, 2540) เป็นวิธีที่นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ปรับปรุงจากวิธี Priority Needs Index (PNI) โดยคำนวณค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D) / D$$

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการคิด

การนำเสนอสาระของแนวคิดเกี่ยวกับการคิด ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน คือ สังกัปเบื้องต้นเกี่ยวกับการคิดและทักษะการคิด โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สังกัปเบื้องต้นเกี่ยวกับการคิด

การคิด (thinking) เป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และความรู้เดิมของแต่ละบุคคลซึ่งจะเป็นตัวนำทางพฤติกรรมของมนุษย์ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แย้มกลสิกร, 2546) ดังนั้นการคิดจึงเป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดจากกระบวนการทำงานของสมอง ทำให้มีการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลรวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดเป็นรูปเป็นร่างหรือเป็นมโนภาพที่เป็นเรื่องราวขึ้นในใจและพูดหรือแสดงออกมาได้ (ปราโมทย์ จันทรเรือง, 2535)

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2537) กล่าวว่าความคิดเป็นตัวกำหนดสิ่งที่เรารู้ (knowing) ความรู้ที่เราได้จากการคิดนั้นจะเป็นตัวกำหนดความเป็นตัวเรา (being) เราคิดอย่างไร เรารู้อะไร เราจะเป็นอย่างนั้น และความเป็นตัวเราจะเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตของเรา (living) ซึ่งจะทำให้เราแสดงออก (manifesting) ทั้งคำพูดและการกระทำโดยอาจถ่ายทอดเป็นการเขียน (writing) การพูด (speaking) การกระทำ (doing) และการแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ (behaving) แต่อย่างไรก็ตามการที่เราจะสามารถตัดสินใจได้ดีหรือไม่นั้นจะอาศัยความคิดของเราประการเดียวย่อมไม่เพียงพอ แต่เราจำเป็นต้องมีข้อมูลและทางเลือกที่หลากหลายมากกว่าหนึ่งตัวเลือกโดยอาศัยข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ การระดมความคิด การเปรียบเทียบตัวเลือกต่าง ๆ มาใช้เป็นองค์ประกอบของการคิดก่อนตัดสินใจเพื่อพิจารณาว่าตัวเลือกใดเหมาะสมที่สุด

จากนิยามของความคิดดังที่กล่าวข้างต้นย่อมแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการคิดของแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมซึ่งล้วนมีผลทำให้การคิดของแต่ละบุคคลมีลักษณะที่แตกต่างกันไป

5.2 ทักษะการคิด

กรมวิชาการ (2542) ศรีนทร วิทยะสิรินันท์ (2544) ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวังนัง (2544) ให้ความหมายของ "ทักษะการคิด" ว่า หมายถึง ความสามารถย่อย ๆ ในการคิดในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการคิดที่สลับซับซ้อนโดยอาจจัดเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ทักษะการคิดพื้นฐาน (basic thinking skills) หมายถึง ทักษะการคิดย่อยที่เป็นพื้นฐาน เบื้องต้นต่อการคิดในระดับที่สูงขึ้นหรือซับซ้อนขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 ทักษะการสื่อความหมาย (communication skills) หมายถึง ทักษะการรับสารที่แสดงถึงความคิดของผู้อื่นเข้ามาเพื่อรับรู้ ตีความแล้ว/จดจำและเมื่อต้องการที่จะระลึกเพื่อนำมาเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดของตนให้แก่ผู้อื่นโดยแปลงความคิดให้อยู่ในรูปของภาษาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อความ คำพูด ศิลปะ ดนตรี เป็นต้น โดยทักษะการสื่อความหมายประกอบด้วยทักษะย่อยที่สำคัญ เช่น การฟัง (listening) การอ่าน (reading) การรับรู้ (perceiving) การจดจำ (memorizing) การจำ (remembering) การคงทนของการจำ (retention) การบอกความรู้ได้จากตัวเลือกที่กำหนดให้ (recognizing) การบอกความรู้ออกมาด้วยตนเอง (recalling) การใช้ข้อมูล (using information) การบรรยาย (describing) การอธิบาย (explaining) การทำให้กระจ่าง (clarifying) การพูด (speaking) การเขียน (writing) และการแสดงออกถึงความสามารถของตน

1.2 ทักษะการคิดที่เป็นแกนหรือทักษะการคิดทั่วไป (core or general thinking skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่จำเป็นต้องใช้อยู่เสมอในการดำรงชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่มีความสลับซับซ้อนซึ่งคนเราจำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วยทักษะย่อยที่สำคัญ เช่น การสังเกต (observing) การสำรวจ (exploring) การตั้งคำถาม (questioning) การเก็บรวบรวมข้อมูล (information gathering) การระบุ (identifying) การจำแนกแยกแยะ (discriminating) การจัดลำดับ (ordering) การเปรียบเทียบ (comparing) การจัดหมวดหมู่ (classifying) การสรุปอ้างอิง (inferring) การแปลความ (translating) การตีความ (interpreting) การเชื่อมโยง (connecting) การขยายความ (elaborating) การให้เหตุผล (reasoning) และการสรุปย่อความ (summarizing)

2. ทักษะการคิดขั้นสูงหรือทักษะการคิดที่ซับซ้อน (higher order thinking skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่มีขั้นตอนหลายขั้นและต้องอาศัยทักษะการสื่อความหมายและทักษะการคิดที่เป็นแกนหลาย ๆ ทักษะในแต่ละขั้นทักษะการคิดขั้นสูงจึงจะพัฒนาได้ ทักษะการคิดขั้นสูงประกอบด้วยทักษะย่อยที่สำคัญ เช่น การสรุปความ (drawing conclusion) การให้คำจำกัดความ (defining) การวิเคราะห์ (analyzing) การผสมผสานข้อมูล (integrating) การจัดระบบความคิด (organizing) การสร้างองค์ความรู้ใหม่ (constructing) การกำหนดโครงสร้างความรู้ (structuring) การแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างความรู้ใหม่ (restructuring) การค้นหาแบบแผน (finding patterns) การหาความเชื่อพื้นฐาน (finding underlying assumption) การคาดคะเนหรือการพยากรณ์ (predicting) การตั้งสมมติฐาน (formulating hypothesis) การทดสอบสมมติฐาน (testing hypothesis) การตั้งเกณฑ์ (establishing criteria) การพิสูจน์ความจริง (verifying) และการประยุกต์ใช้ความรู้ (applying)

ตอนที่ 6 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์และตอนที่ 2 เป็นรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 รายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์พบว่า มีงานวิจัยทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ รายงานการวิจัยของพิมพ์พร ยิ่งยง (2539) พรรณราย พิทักษ์พงศ์ (2540) สุทธิวรรณ ตัญญพงศ์ปรัชญ์ (2540) อังธิดา ลิ้มปัทมปาณี (2540) เลอลักษณ์ รอดเรือง (2541) และ มณฑกานต์ เชื่อมชิต (2545) โดยมีรายละเอียดของแต่ละเรื่องดังนี้

พิมพ์พร ยิ่งยง (2539) ศึกษาเรื่อง "ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน ผลการวิจัยพบว่าข่าวสดนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศมากกว่ามติชน ทั้งนี้ข่าวสดมีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศเฉลี่ยเดือนละ 3 ชิ้น และเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมติชนเฉลี่ยเดือนละประมาณ 1 ชิ้นและนำเสนอข่าวเพศเกี่ยวกับพฤติกรรมการช่มชื่นเด็กมากที่สุด สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับเนื้อหาความรุนแรงนั้นพบว่าข่าวสดได้นำเสนอเนื้อหาความรุนแรงมากกว่ามติชนเช่นเดียวกันกับเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ ทั้งนี้ข่าวสดนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงเฉลี่ยประมาณเดือนละ 14 ชิ้น ส่วนมติชนนั้นมีการนำเสนอเฉลี่ยประมาณเดือนละ 6 ชิ้น และทั้งข่าวสดกับมติชนนั้นนำเสนอเนื้อหาความรุนแรงเป็นเรื่องเกี่ยวกับทำร้ายร่างกายของสิ่งมีชีวิตโดยใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบมากที่สุด ส่วนการใช้ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงนั้นพบว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการใช้ภาษาที่หยาบคายและเร้าอารมณ์มากกว่ามติชน

พรรณราย พิทักษ์พงศ์ (2540) ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์การนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดเด็กที่ปรากฏในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย" ผลการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนำเสนอเนื้อหาข่าวในประเด็นความรุนแรงทางเพศในปริมาณสูงสุด ในขณะที่ถ้าเป็นภาพข่าวหนังสือพิมพ์รายวันนำเสนอประเด็นปัญหาสังคมในปริมาณสูงสุด

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีลักษณะการพาดหัวแบบให้ข่าวสารข้อเท็จจริง ส่วนในเรื่องภาพรวมขององค์ประกอบข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนำเสนอ มี 4 ลักษณะดังนี้ คือ ความสะเทือนอารมณ์ ผลกระทบกระเทือน ความใกล้ชิด และความสด ในด้านสำนวนภาษานำเสนอในทิศทางที่เป็นลบมากกว่าบวก หนังสือพิมพ์รายวันใช้แหล่งข่าวจากบุคคลในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับการละเมิดเด็กสูงสุด

ในเรื่องคุณลักษณะทางประชากรพบว่าเพศหญิงที่อยู่ในช่วงอายุแรกเกิด - 6 ปี ถูกละเมิดสูง ในขณะที่สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กที่มีฐานะยากจนถูกละเมิดสูงที่สุด ส่วนภาพเด็กที่สะท้อนผ่านสื่อหนังสือพิมพ์สูงสุด คือ ภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรม

สุทธิวรรณ ตัญญาพงศ์ปรีชญ์ (2540) ศึกษาเรื่อง "การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน" ผลการวิจัยพบว่าทุกฉบับคัดเลือกข่าวโดยคำนึงถึงความรุนแรงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กหรือสภาพทุกข์ทรมานของเด็กซึ่งเป็นภาพที่สร้างความสะเทือนใจให้กับผู้อ่านมากกว่าการนำเสนอความรุนแรงของปัญหาที่เป็นภัยคุกคามเด็ก ด้านการใช้ภาษาและภาพข่าวพบว่าหนังสือพิมพ์มักใช้คำหยาบคายในการเขียนหัวข่าวและความน่า ส่วนเนื้อหาข่าวมักจะระบุชื่อ นามสกุล ของเด็กที่ตกเป็นข่าวและรายละเอียดของเหตุการณ์หรือสภาพร่างกายของเด็ก ส่วนภาพข่าวในหนังสือพิมพ์มักลงภาพศพหรือใบหน้าของเด็กค่อนข้างชัดเจน

ด้านความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันพบว่าผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวเด็กไม่เหมาะสม ละเมิดต่อสิทธิเด็ก แต่พบว่ามีผู้อ่านเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีปฏิกิริยาต่อต้านการนำเสนอข่าวเด็กที่ไม่เหมาะสมโดยการโทรศัพท์หรือส่งจดหมายไปตำหนิการกระทำของหนังสือพิมพ์ ในขณะที่ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องของหนังสือพิมพ์ที่จะต้องสร้างจิตสำนึกกันเอง

อังธิตา ลิ้มบีปทมปาณี (2540) ศึกษาเรื่อง "การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์ต่อนักการเมือง ศิลปินนักแสดง นักธุรกิจและประชาชนทั่วไป" ผลการวิจัยพบว่าประเด็นปัญหาแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มนักการเมือง หนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวที่ละเมิดหรือหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล 3 ประเด็น คือ 1) การทำหน้าที่ของนักการเมืองในตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารประเทศอันมีความไม่ชอบมาพากลหรือบกพร่องต่อหน้าที่ 2) ความเคลื่อนไหวของนักการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองหรือผลประโยชน์ที่ไม่ถูกต้อง และ 3) เรื่องส่วนตัวที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

ประเด็นปัญหาทั้ง 3 ประเด็นนี้ล้วนเป็นประเด็นที่ทำให้ผู้ตกเป็นข่าวในกลุ่มนี้ฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ แต่มีข้อสังเกตว่าไม่ปรากฏการฟ้องร้องของกลุ่มนี้ในประเด็นปัญหาเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคู่สาวหรือความสัมพันธ์ครอบครัวที่ไม่ใช่ลักษณะผัวเดียวเมียเดียวทั้งที่เป็นปัญหาทางจริยธรรมวารสารศาสตร์และทางกฎหมายในเรื่องละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ประเด็นนี้นักวิชาชีพส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะเป็นเรื่องจริงถ้าผู้ตกเป็นข่าวฟ้องร้องก็แพ้เพราะต้องไปพิสูจน์ความจริง การฟ้องร้องในเรื่องดังกล่าวจึงมีน้อย

กลุ่มศิลปินนักแสดง หนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวละเมิดหรือหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล จนทำให้ผู้ตกเป็นข่าวฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ในประเด็นเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข้อสังเกตกลุ่มนี้จะมีสถิติการฟ้องร้องหนังสือพิมพ์น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น คือ เพียง 6 กรณีหรือคิดเป็นร้อยละ 7 ของคดีทั้งหมดในระหว่างปี 2536 - 2540 นอกจากนี้ประเด็นการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ยังมีลักษณะเป็นเรื่องส่วนตัวจำนวนมากแต่ผู้ตกเป็นข่าวกลุ่มนี้ไม่ได้ฟ้องร้อง ประเด็นนี้นักวิชาชีพให้เหตุผลว่าปัญหาอย่างหนึ่งของวงการบันเทิง คือ กลไกของธุรกิจบันเทิงมักทำให้ดารานักกร้องเป็นธุรกิจ

สินค้า เมื่อเป็นสินค้าจูดขายไม่ต้องอาศัยความสามารถก็ได้ แต่อาจอยู่ที่ตัวดารานักร้องที่ขายความเป็นตัวตนของบุคคลจึงต้องขายความเป็นส่วนตัว มีเจตนาขายความเป็นส่วนตัว เมื่อเป็นเช่นนี้ตลาดประชาชนที่บริโภคเรื่องบันเทิงก็สนใจความเป็นส่วนตัว กลไกนี้จึงดึงให้คนทุกฝ่ายเข้าไปอยู่ในเรื่องเดียวกัน ช่างกับการสร้างข่าวจึงปะปนกัน

กลุ่มนักธุรกิจ หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวละเมิดหรือหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลจนทำให้ผู้ตกเป็นข่าวฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ใน 4 ประเด็น คือ 1) ความขัดแย้งผลประโยชน์ทางธุรกิจ 2) การทำธุรกิจที่มีความไม่ชอบมาพากลหรือมีผลกระทบต่อประชาชน 3) เรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจ และ 4) เรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางอาญา

กลุ่มนี้ปรากฏว่าผู้ตกเป็นข่าวฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ในประเด็นดังกล่าว โดยประเด็นปัญหาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจที่ตนเองทำอยู่ ผู้ตกเป็นข่าวกลุ่มนักธุรกิจมีความคิดเห็นว่าเรื่องส่วนตัวของนักธุรกิจอาจจะโยงเข้าสู่เรื่องประโยชน์ของประชาชนได้ แต่หนังสือพิมพ์ต้องตรวจสอบข่าวให้ถูกต้องก่อน เพราะอาจเป็นการเข้าใจผิดได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจทั้งปัจจุบันและอนาคต ขณะเดียวกันนักวิชาชีพต่างมองว่าภาครัฐตามธุรกิจภาคเอกชนไม่ทัน รัฐดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้บ่อยครั้งมีการเอาไรต์เอาเปรียบผู้บริโภค หนังสือพิมพ์จึงต้องเป็นที่พึ่ง เพราะบทบาทประการหนึ่ง คือ ดูแลสังคม ต้องคอยเตือนไม่ให้ผู้บริโภคหลงกลธุรกิจที่ไม่ชอบมาพากลหรือไม่เป็นธรรมเหล่านั้น นอกจากนี้การนำเสนอข่าวของกลุ่มนักธุรกิจนี้มีความก้ำกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับการเปิดเผยต่อสาธารณะเพราะการทำธุรกิจเป็นเรื่องส่วนตัวเว้นแต่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมหรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคจำเป็นต้องนำเสนอ

กลุ่มประชาชนทั่วไป ประเด็นที่หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวละเมิดหรือหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มประชาชนทั่วไปจนทำให้ผู้ตกเป็นข่าวฟ้องร้องหนังสือพิมพ์มีดังนี้

กลุ่มอาชีพข้าราชการ ตำรวจ ทหาร มี 3 ประเด็น คือ 1) พฤติกรรมส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ 2) การปฏิบัติหน้าที่อื่นมีความไม่ชอบมาพากลหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือไม่เป็นธรรม และ 3) ความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าว

กลุ่มที่เป็นบุคคลทั่วไป มี 2 ประเด็น คือ 1) ความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าว และ 2) การเปิดเผยเรื่องสามี - ภรรยาหรือฐานะทางการเงิน

กลุ่มประชาชนที่เป็นพระสงฆ์ เป็นประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ลักษณะชู้สาวทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อวงการพุทธศาสนา

กลุ่มที่น่าสนใจ คือ กลุ่มประชาชนที่เป็นบุคคลทั่วไป กลุ่มนี้หนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวประเด็นที่เป็นความอาญาที่เกี่ยวกับผู้ตกเป็นข่าวซึ่งนักวิชาชีพต่างให้ความเห็นในประเด็นนี้ตรงกันว่าโดยส่วนใหญ่แล้วประชาชนทั่วไปน่าจะมีสิทธิส่วนบุคคลมากที่สุดเมื่อเทียบกับสิทธิการเสนอข่าวในกลุ่มอื่น ๆ เว้นแต่ว่าเป็นเรื่องเข้าข่ายผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม เพราะประชาชนทั่วไปไม่มีคุณค่าความเป็นข่าวในแง่ตัวบุคคลหรือชื่อเสียงจึงต้องอาศัยเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลเป็นสิ่งพิจารณาแทน

เลอลักษณะ รอดเรือง (2541) ศึกษาเรื่อง "การตกเป็นเหยื่อจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน" โดยทำการวิเคราะห์ข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์และข่าวสด รวม 1,095 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่ามีการรายงานที่ก่อให้เกิดเหยื่อ 213 ข่าว แบ่งเป็นการตกเป็นเหยื่อเผยแพร่ 5 ข่าว การตกเป็นเหยื่อซ้ำซ้อนจากภาพ 140 ภาพซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพข่าวอาชญากรรมและจากรายละเอียดของข่าว 38 ข่าว ไทยรัฐนำเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดเหยื่อมากที่สุด รองลงมาคือ เดลินิวส์และข่าวสด

ด้านความตระหนักของผู้อ่านเกี่ยวกับข่าวในลักษณะที่ก่อให้เกิดเหยื่อนั้นพบว่าผู้อ่านมีความตระหนักถึงผลกระทบในทางลบที่เกิดขึ้นแก่ผู้ตกเป็นข่าว แม้จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีจริยธรรมต่ำก็ตามแต่ก็เห็นว่าการนำเสนอข่าวมีประโยชน์ต่อสาธารณชนมากกว่า

มนทกานต์ เชื่อมชิต (2545) ศึกษาเรื่อง "สตรีกับการถูกทำให้เป็นเหยื่อในหนังสือพิมพ์และชีวิตหลังผ่านพ้น" ผลการวิจัยพบว่าลักษณะการรายงานข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นจำเลยของสังคมและตกเป็นเหยื่อของหนังสือพิมพ์นั้นเกิดจากการที่นักข่าวรายงานข่าวตามกรอบ "การเล่าเรื่อง" ที่ได้วางไว้ซึ่งประกอบไปด้วย 1) รายละเอียดของเหตุการณ์ 2) รายละเอียดของภูมิหลังเหตุการณ์และภูมิหลังของผู้หญิงที่ตกเป็นข่าว 3) ผลต่อเรื่องของเหตุการณ์ 4) ปฏิกริยาจากฝ่ายต่าง ๆ และ 5) การใช้ภาษาที่มีการให้คุณค่าและซ่อนนัยยะเอาไว้ซึ่งกรอบการเล่าเรื่องทั้ง 5 ประการนี้จะทำให้การรายงานข่าวเป็นมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริงด้วยการตอกย้ำอุดมการณ์และสร้างความคุ้นเคยให้กับสังคมด้วยมายาคติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแนวคิดชายเป็นใหญ่

สำหรับการให้ความหมายของผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวต่อการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์นั้นมีความแตกต่างจากสิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้รายงาน เพราะผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวจะตีความเหตุการณ์จากสิ่งที่ตัวเองประสบมาเป็นการบอกเล่าถึงประสบการณ์เฉพาะตัว ในขณะที่หนังสือพิมพ์จะตีความจากแนวคิดหลักหรืออุดมการณ์หลักของสังคม

ส่วนผลกระทบที่ผู้หญิงได้รับจากการตกเป็นข่าวนั้น คือ ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างลำบากมากยิ่งขึ้นและต้องใช้เวลายาวนานในการก้าวผ่าน แต่อย่างไรก็ตามพวกเธอก็พยายามที่จะจัดการกับชีวิตของตัวเองและมีความเข้มแข็งในการปกป้องตัวเองด้วยความต้องการที่จะแปรสภาพจากการถูกทำให้เป็น "เหยื่อ" มาเป็น "ผู้ผ่านพ้น" จนในที่สุดพวกเธอก็สามารถทำได้สำเร็จและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อีกครั้งหนึ่ง

6.2 รายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์พบว่ามิงงานวิจัยทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยของอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (2542) นพวรรณ บุษหมั่น (2545) Marquez (1980) Galtung & Ruge (Bohle, 1987; อ้างถึงใน อรรุช วานิชทวีวัฒน์, 2539) และ Arant (1991) โดยมีรายละเอียดของแต่ละเรื่องดังนี้

อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (2542) ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยในการเสนอข่าวสารผิดพลาดและการยอมรับของหนังสือพิมพ์" ผลการวิจัยพบว่าลักษณะความผิดพลาดในการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์มี 3 ประเภท คือ การใช้ภาษา การตีความหรือหยิบประเด็นและการอ้างอิงแหล่งข่าวหรือข้อมูล ปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ประกอบด้วยนักข่าว แหล่งข่าว เนื้อหาเวลาและนโยบายองค์กร ทั้งนี้ นักข่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดความผิดพลาดโดยมีปัจจัยแวดล้อมสำคัญ คือ มาตรฐานทางวิชาชีพและวัฒนธรรมทางสังคมเป็นตัวกำหนดเชื่อมโยงถึงนโยบายองค์กรที่มีบทบาทอย่างสูงในการขึ้นำการทำงานของนักข่าว ส่วนแหล่งข่าวหรือเนื้อหาเวลาเป็นเพียงปัจจัยส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตข่าวสารที่สามารถควบคุมได้โดยนักข่าว

สำหรับเนื้อหาการยอมรับหรือไม่ยอมรับผิดเมื่อหนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของนักข่าวเองเป็นสำคัญโดยจะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ผู้ได้รับผลกระทบ นโยบายองค์กร รวมทั้งกฎเกณฑ์ข้อบังคับทางกฎหมายและจริยธรรม โดยรูปแบบที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการยอมรับผิด คือ การลงจดหมายโต้แย้ง ประกาศชี้แจง ลงข่าวแก้ไข ล้อมกรอบขอร้องภัยและยุติการเสนอเนื้อหาที่ผิดพลาดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเจรจาต่อรองกับผู้เสียหายเป็นสำคัญ ส่วนรูปแบบการไม่ยอมรับผิดประกอบด้วย การไม่เสนอคำชี้แจงจากผู้โต้แย้ง เสนอข่าวหรือข้อความตอบโต้ผู้โต้แย้งและเสนอข่าวหรือข้อความยืนยันในข้อเท็จจริงเดิมต่อไป

ในประเด็นวิธีการป้องกันความผิดพลาดในการเสนอข่าวสาร บรรณธิการหนังสือพิมพ์ ผู้ได้รับผลกระทบและนักวิชาการเห็นร่วมกันว่าจะต้องเร่งปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักข่าวให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานข่าวอย่างแท้จริง ทั้งนี้ผู้ได้รับผลกระทบและนักวิชาการเสนอว่าถึงเวลาที่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์จะต้องมีใบประกอบอาชีพตามกฎหมาย

นพวรรณ บุษหมั่น (2545) ศึกษาเรื่อง "คดีหมิ่นประมาทกับปัญหาในกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์" ผลการวิจัยพบว่า การเสนอเนื้อหาลักษณะหมิ่นประมาทของหนังสือพิมพ์มีทั้งการนำเสนอเป็นข่าวและบทความแสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอซึ่งส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องบุคคลสาธารณะและนำเสนอโดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นธรรม ในส่วนของลักษณะความผิดฐานหมิ่นประมาทที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ปรากฏใน 2 ลักษณะ คือ การเสนอเนื้อหาผิดไปจากข้อเท็จจริง และการเสนอความเห็นโดยมิชอบโดยพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดลักษณะความผิดดังกล่าว ได้แก่ การใช้แหล่ง

ข่าว การนำเสนอข่าวไปล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์และการตีความ และสรุปความประเด็นข่าว

ในส่วนของการกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์นั้นพบปัญหาซึ่งเป็นปัจจัยหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดข่าวลักษณะหมิ่นเหม่ต่อความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยบุคลากรในกระบวนการผลิตข่าว คือ นักข่าวและบรรณาธิการข่าวเป็นเงื่อนไขสำคัญ โดยพบประเด็นสำคัญว่านักหนังสือพิมพ์ขาดความตระหนักและใส่ใจต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขอื่น ๆ คือ บุคลากรภายนอกกระบวนการผลิต ได้แก่ แหล่งข่าวและผู้เสียหายจากข่าว เงื่อนไขทางด้านองค์กร คือ นโยบายองค์กร เงื่อนไขทางด้านกระบวนการผลิต คือ ข้อจำกัดทางด้านเวลาในการทำงานและเงื่อนไขทางด้านคุณค่าข่าว

ด้านมาตรการในการควบคุมข่าวลักษณะหมิ่นประมาทของหนังสือพิมพ์นั้นพบว่ายังไม่มีข้อกำหนดอย่างเป็นทางการ แต่ภายในองค์กรหนังสือพิมพ์จะมีการควบคุมอยู่ในกระบวนการทำข่าวซึ่งเป็นการตรวจสอบจากบรรณาธิการ อย่างไรก็ตามบรรณาธิการหนังสือพิมพ์และผู้เสียหายมีความเห็นร่วมกันว่ามาตรการในการควบคุมหนังสือพิมพ์ที่ดีที่สุดควรจะเป็นผู้บริโภคสื่อเอง

Marquez (1980) ศึกษาเรื่อง "How Accurate are the Headlines?" โดยศึกษาหนังสือพิมพ์รายวัน 4 ฉบับที่จำหน่ายทั่วโลก ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงพาดหัวข่าวที่ไม่ถูกต้องและบิดเบือนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในเนื้อหาข่าวว่าปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ได้ศึกษา เนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความกดดันเรื่องเวลาในการทำงาน ความบกพร่องในการใช้ภาษา แนวโน้มของการเสนอข่าวให้เร้าอารมณ์ การตีความหมายของข่าวที่ได้จากสำนักข่าวผิดพลาดรวมไปถึงความไม่ระมัดระวังในด้านอื่น ๆ

Galtung & Ruge (Bohle, 1987; อ้างถึงใน อรุณฯ วานิชทวีวัฒน์, 2539) เสนอว่าความเป็นลบของข่าวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เป็นหลักในการคัดเลือกเหตุการณ์มาเป็นข่าว โดยได้เสนอเหตุผลที่บอกถึงความนิยมข่าวในเชิงลบมากกว่าการเสนอข่าวในเชิงบวกว่าข่าวในเชิงลบมีความน่าสนใจมากกว่าข่าวในเชิงบวกและจะพบเห็นได้ง่าย เพราะผู้อ่านหากอ่านข่าวแล้วมีความกำกวมไม่ชัดเจนว่าเป็นข่าวเชิงลบหรือบวกก็จะตัดสินใจเป็นข่าวเชิงลบไว้ก่อนรวมทั้งข่าวในเชิงลบถูกเข้าใจว่าเป็นเอกลักษณ์มีความเป็นข่าวมากกว่า ทำให้ภาพลบของข่าวเป็นปัจจัยอันตรายที่ทำให้จิตใจของผู้อ่านเกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีกับหนังสือพิมพ์ได้

Arant (1991) ทำการศึกษาในเรื่อง "การระบุนายละเอียดยของผู้ถูกทำร้ายทางเพศ" โดยเน้นศึกษาในเรื่องสิทธิส่วนตัวของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายกับเนื้อหาในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ตระหนักในเรื่องนี้ โดยศึกษาจากการวิเคราะห์บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและคดีความที่เกี่ยวข้องที่ผ่านๆ มาพบว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับบันทึกสาธารณะ (public record) ที่ป้องกันการระบุนายละเอียดยของเหยื่อที่ถูกข่มขืนได้เพิ่มความหนักใจให้แก่เจ้าพนักงานรัฐและเหยื่อบางรายก็ประสบชัยชนะในการฟ้องร้อง เมื่อชื่อของพวกเขาปรากฏอย่างเด่นชัดในหน้าหนังสือพิมพ์ สิ่งนี้เป็น "chilling effect" ต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผลบังคับทางกฎหมายที่มีต่อการปกป้องการระบุนายละเอียดยของเหยื่อที่ถูกข่มขืนต่อสิทธิตามตัวบทรัฐธรรมนูญก่อให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ ความหนักใจที่เกิดขึ้น คือ ในบางครั้งเจ้าพนักงานอาจจะไม่เต็มใจที่จะเปิดเผยบันทึกของ

ตำราวงแกลือต่าง ๆ จึงทำให้เกิด “chilling effect” ในการรายงานข่าวอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แม้หนังสือพิมพ์จะไม่สามารถนำเสนอรายละเอียดส่วนตัวของเหยื่อที่ถูกทำร้ายทางเพศได้อย่างเสรี แต่สิ่งที่หนังสือพิมพ์ควรตั้งคำถามก็คือหนังสือพิมพ์ควรระบุรายละเอียดของเหยื่อที่ถูกทำร้ายทางเพศในแนวทางเดียวกับที่พวกเขาได้ระบุถึงเหยื่ออาชญากรรมประเภทอื่นหรือไม่

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวสรุปได้ดังนี้

1. ประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์

1.1 การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบว่าหนังสือพิมพ์คัดเลือกข่าวโดยคำนึงถึงความรุนแรงของเหตุการณ์หรือสภาพทุกข์ทรมานของเด็กมากกว่าการนำเสนอความรุนแรงของปัญหาที่เป็นภัยคุกคามเด็ก นอกจากนี้เป็นการนำเสนอเนื้อหาข่าวในประเด็นความรุนแรงทางเพศในปริมาณสูงสุด ส่วนด้านภาษาพบว่านำเสนอในทิศทางที่เป็นลบมากกว่าบวก มักใช้คำหยาบคายในการเขียนหัวข้อข่าวและความนำ ส่วนเนื้อหาข่าวมักจะระบุชื่อ นามสกุล ของเด็กที่ตกเป็นข่าวหรือรายละเอียดของเหตุการณ์หรือสภาพร่างกายของเด็ก

1.2 การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มนักการเมืองนั้นหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอข่าวการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล คือ ความบกพร่องต่อหน้าที่ ความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือผลประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องและเรื่องส่วนตัวที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ กลุ่มศิลปินนักแสดงเป็นประเด็นเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเพศ ส่วนกลุ่มนักธุรกิจเป็นประเด็นความขัดแย้งผลประโยชน์ทางธุรกิจ การทำธุรกิจที่มีความไม่ชอบมาพากลหรือมีผลกระทบต่อประชาชน เรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจและเรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวกับความผิดทางอาญา ในขณะที่กลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ กลุ่มอาชีพข้าราชการ ตำรวจ ทหาร เป็นประเด็นพฤติกรรมส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ความไม่ชอบมาพากลหรือบกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่เป็นธรรมและความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าว กลุ่มที่เป็นบุคคลทั่วไปเป็นประเด็นความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าวและการเปิดเผยเรื่องสามี - ภรรยาหรือฐานะทางการเงิน กลุ่มประชาชนที่เป็นพระสงฆ์เป็นประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ลักษณะชู้สาวทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อวงการพุทธศาสนา และกลุ่มประชาชนที่เป็นบุคคลทั่วไปเป็นประเด็นที่เป็นความอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ตกเป็นข่าว

1.3 การตกเป็นเหยื่อจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่ามีการรายงานที่ก่อให้เกิดเหยื่อ 213 ข่าว โดยแบ่งเป็นการตกเป็นเหยื่อเผยแพร่ 5 ข่าว การตกเป็นเหยื่อซ้ำซ้อนจากภาพ 140 ภาพ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพข่าวอาชญากรรมและจากรายละเอียดของข่าว 3 ข่าว

1.4 การนำเสนอเนื้อหาลักษณะหมิ่นประมาทของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องบุคคลสาธารณะและนำเสนอโดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นธรรม

1.5 ลักษณะการรายงานข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นจำเลยของสังคมและตกเป็นเหยื่อของหนังสือพิมพ์เกิดจากการที่นักข่าวรายงานข่าวตามกรอบ “การเล่าเรื่อง” ทำให้การรายงานข่าวเป็นมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริง

2. ประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

2.1 ลักษณะความผิดพลาดในการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ คือ การใช้ภาษา การตีความหรือหยิบประเด็นและการอ้างอิงแหล่งข่าวหรือข้อมูล

2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วยนักข่าว แหล่งข่าว เนื้อหาเวลาและนโยบายขององค์กรโดยนักข่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดความผิดพลาดซึ่งมีปัจจัยแวดล้อมสำคัญ คือ มาตรฐานทางวิชาชีพและวัฒนธรรมทางสังคมเป็นตัวกำหนดเชื่อมโยงถึงนโยบายขององค์กร ส่วนแหล่งข่าวหรือเนื้อหาเวลาเป็นเพียงปัจจัยส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตข่าวสารที่สามารถควบคุมได้โดยนักข่าว

2.3 เนื้อหาการยอมรับหรือไม่ยอมรับผิดเมื่อหนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดขึ้นกับจิตสำนึกของนักข่าวเป็นสำคัญโดยจะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ผู้ได้รับผลกระทบ นโยบายขององค์กร กฎเกณฑ์ข้อบังคับทางกฎหมายและจริยธรรม

2.4 รูปแบบที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการยอมรับผิด คือ การลงจดหมายโต้แย้ง ประกาศชี้แจง ลงข่าวแก้ไข ล้อมกรอบขอร้องภัยและยุติการเสนอเนื้อหาข่าวที่ผิดพลาด ส่วนรูปแบบที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการไม่ยอมรับผิด คือ การไม่เสนอคำชี้แจงจากผู้โต้แย้ง เสนอข่าวหรือข้อความตอบโต้ผู้โต้แย้งและเสนอข่าวหรือข้อความยืนยันในข้อเท็จจริงเดิมต่อไป

2.5 วิธีการป้องกันความผิดพลาดในการเสนอข่าว คือ เร่งปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพและการมีใบประกอบอาชีพตามกฎหมาย

2.6 ลักษณะความผิดฐานหมิ่นประมาทที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ คือ การเสนอเนื้อหาผิดไปจากข้อเท็จจริงและการเสนอความเห็นโดยมิชอบ โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดลักษณะความผิดดังกล่าว คือ การใช้แหล่งข่าว การนำเสนอข่าวไปล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์และการตีความและสรุปความประเด็นข่าว

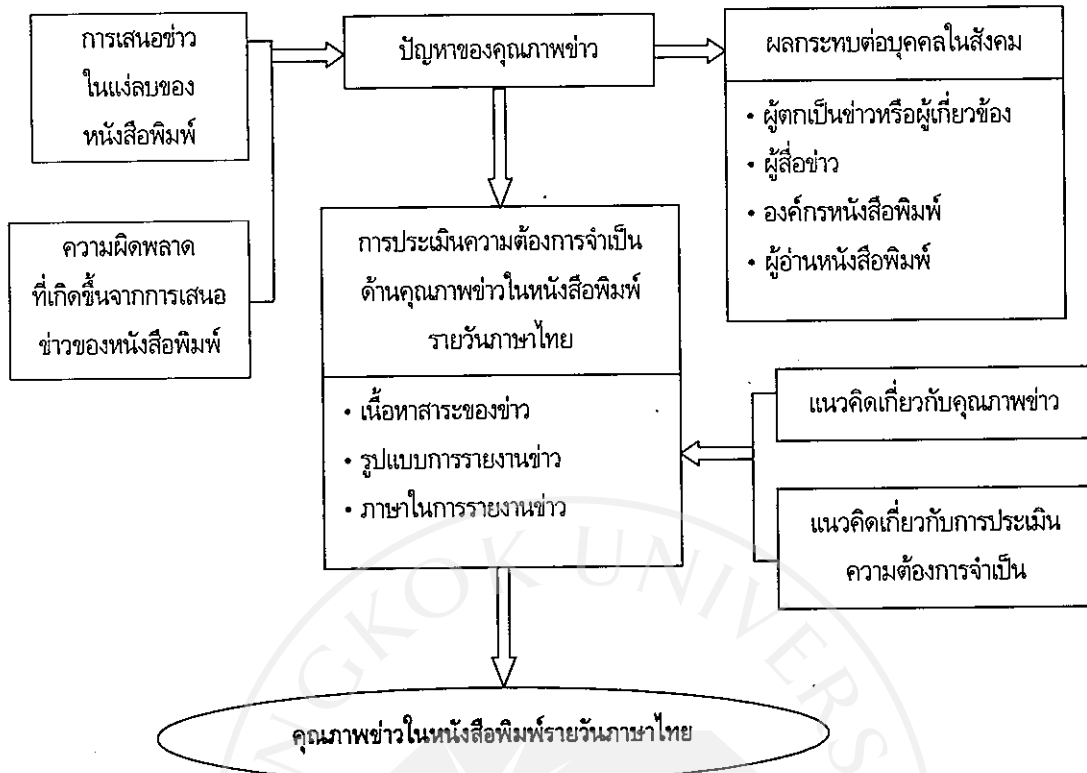
2.7 ปัจจัยหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดข่าวลักษณะหมิ่นประมาทต่อความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยบุคลากรในกระบวนการผลิตข่าว คือ นักข่าวและบรรณาธิการข่าวเป็นเงื่อนไขสำคัญ นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขอื่น ๆ คือ บุคลากรภายนอกกระบวนการการผลิต ได้แก่ แหล่งข่าวและผู้เสียหายจากข่าว เนื้อหาทางด้านองค์กร คือ นโยบายขององค์กร เนื้อหาทางด้านกระบวนการผลิต คือ ข้อจำกัดทางด้านเวลาในการทำงานและเนื้อหาทางด้านคุณค่าข่าว

2.8 มาตรการในการควบคุมข่าวลักษณะหมิ่นประมาทของหนังสือพิมพ์ยังไม่มีกำหนดอย่างเป็นทางการ แต่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์และผู้เสียหายมีความเห็นร่วมกันว่ามาตรการในการควบคุมหนังสือพิมพ์ที่ดีที่สุดควรจะเป็นผู้บริโภคสื่อ

2.9 การพาดหัวข่าวที่ไม่ถูกต้องและบิดเบือนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในเนื้อหาข่าวเนื่องมาจากความกดดันเรื่องเวลาในการทำงาน ความบกพร่องในการใช้ภาษา แนวโน้มของการเสนอข่าวให้เร็ว อารมณ์ การตีความหมายของข่าวที่ได้จากสำนักข่าวผิดพลาดไปรวมถึงความไม่ระมัดระวังในเรื่องอื่น ๆ

กรอบความคิดของการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้พบว่า มีประเด็นที่สำคัญ 2 ประการที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ประการแรก คือ ประเด็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวในแง่ลบของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ การเสนอข่าวโดยคำนึงถึงความรุนแรงของเหตุการณ์หรือสภาพทุกข์ทรมานของเด็ก ความรุนแรงทางเพศ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและการรายงานข่าวที่ก่อให้เกิดเหยื่อ ประการที่ 2 ประเด็นเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ การใช้ภาษา การตีความหรือหยิบประเด็นและการอ้างอิงแหล่งข่าวหรือข้อมูล สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของคุณภาพข่าวที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลต่าง ๆ ในสังคมทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าว องค์กรหนังสือพิมพ์และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการศึกษาคุณภาพข่าวด้วยการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่เป็นความต้องการจำเป็นแท้จริงจากประชาชนในฐานะผู้อ่านข่าว การศึกษาครั้งนี้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวซึ่งได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้เป็นกรอบในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวรวมทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย นอกจากนี้ยังใช้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นโดยอิงโมเดลการนิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพปัจจุบันโดยใช้เทคนิคการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ด้วยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง ดังนั้นกรอบความคิดของการวิจัยในเรื่องนี้ปรากฏดังแผนภาพที่ 2.1

แผนภาพที่ 2.1 กรอบความคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยสามารถสรุปถึงการศึกษานี้ในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่	วัตถุประสงค์การวิจัย	วิธีการศึกษา	แหล่งข้อมูล
1. การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	เพื่อศึกษา ค้นคว้าและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2. การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในลักษณะคำถามปลายเปิด	1. ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. อาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์จำนวน 15 คน
2. การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	1. สำรวจโดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2. การวิเคราะห์โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI _{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง	ประชาชนที่อยู่ในย่านสีลม อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ราชดำเนิน ลาดพร้าว พระโขนง และสนามหลวงโดยจำแนกตามอาชีพจำนวน 320 คน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษา ค้นคว้าและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

วิธีการศึกษา การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาให้ได้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถามสำหรับการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและนำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์

2. การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวมากำหนดเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ในประเด็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย สำหรับขั้นตอนนี้มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ ได้แก่ อาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์ จำนวน 15 คน

2.1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์อย่างน้อย 3 ปี ประกอบด้วยตัวแทนจากสาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน ตัวแทนจากสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 4 คน ตัวแทนจากสาขาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน ตัวแทนจากสาขาวิชาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 3 คน ตัวแทนจากสาขาวิชาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 2 คน และตัวแทนจากสาขาวิชาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 2 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ในลักษณะคำถามปลายเปิดซึ่งยึดกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าว

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์ด้วยตนเอง

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วิธีการศึกษา การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มจำแนกตามอาชีพ ได้แก่ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป รวมจำนวนทั้งสิ้น 320 คน

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นประชาชนที่อยู่ในย่านสีลม อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ราชดำเนิน ลาดพร้าว พระโขนง และสนามหลวงซึ่งจำแนกตามอาชีพ ประกอบด้วย

1.2.1 ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา	จำนวน 80 คน
1.2.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	จำนวน 80 คน
1.2.3 พนักงานบริษัทเอกชน	จำนวน 80 คน
1.2.4 อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป	จำนวน 80 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการศึกษาเอกสารและ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เพื่อใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (check list) เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาสูงสุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดซึ่งมีรูปแบบการตอบสนองคู่ (dual - response format) เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำนวนรวมทั้งสิ้น 80 ข้อ ประกอบด้วยคุณภาพข่าวในมิติเนื้อหาสาระของข่าว จำนวน 52 ข้อ รูปแบบการรายงานข่าว จำนวน 18 ข้อ และภาษาในการรายงานข่าว จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน

5	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับมากที่สุดตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
4	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับมากตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
3	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับปานกลางตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
2	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับน้อยตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
1	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุดตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับมากที่สุดตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับมากตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

2.50 - 3.49	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับปานกลางตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับน้อยตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีคุณภาพข่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุดตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ คือ

3.1 ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์

3.2 กำหนดรูปแบบและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ นอกจากนี้คำถามทุกข้อประกอบด้วยข้อมูลซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องตอบคำถามของแต่ละข้อทั้ง 2 ด้าน คือ สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง ส่วนโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามที่ประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามรายด้าน

เนื้อหา	จำนวนข้อ	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ข้อ
1. เนื้อหาสาระของข่าว			
1.1 ความถูกต้อง	13	25.00	1 - 13
1.2 ความมีประโยชน์	11	21.15	14 - 24
1.3 ความดึงดูดใจ	9	17.31	25 - 33
1.4 ความน่าเชื่อถือ	5	9.62	34 - 38
1.5 ความต่อเนื่อง	3	5.77	39 - 41
1.6 ความชัดเจน	11	21.15	42 - 52
รวม	52	100.00	
2. รูปแบบการรายงานข่าว			
2.1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา	10	55.56	53 - 62
2.2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน	5	27.78	63 - 67

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เนื้อหา	จำนวนข้อ	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ข้อ
2.3 วิธีการรายงานเชิงตีความ	2	11.11	68 - 69
2.4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์	1	5.55	70
รวม	18	100.00	
3. ภาษาในการรายงานข่าว			
3.1 ภาษาพาดหัวข่าว	4	40.00	71 - 74
3.2 ภาษาเนื้อข่าว	6	60.00	75 - 80
รวม	10	100.00	

3.3 สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าว

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ จำนวน 2 คน ตรวจสอบความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหา ตรวจสอบการใช้ภาษาและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Item - Objective Congruence : IOC) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531) ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำมาแปลงเป็นคะแนนดังนี้

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น	+ 1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนเป็น	0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น	- 1

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้อง ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ($IOC \geq 0.50$) ถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

ผลการตรวจสอบความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่าควรมีการปรับปรุงโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามในมิติเนื้อหาสาระของข่าวเพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ส่วนผลการตรวจสอบการใช้ภาษาพบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นยังมีความไม่ชัดเจนโดยมิติเนื้อหาสาระของข่าว ได้แก่ ข้อคำถามที่ 3 และ 28 และรูปแบบการรายงานข่าว ได้แก่ ข้อคำถามที่ 4, 16 และ 17

ส่วนผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามพบว่าทุกข้อคำถามมีความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ดังตารางที่ 3.3 - 3.5

ตารางที่ 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำแนกตามเนื้อหาสาระของข่าว

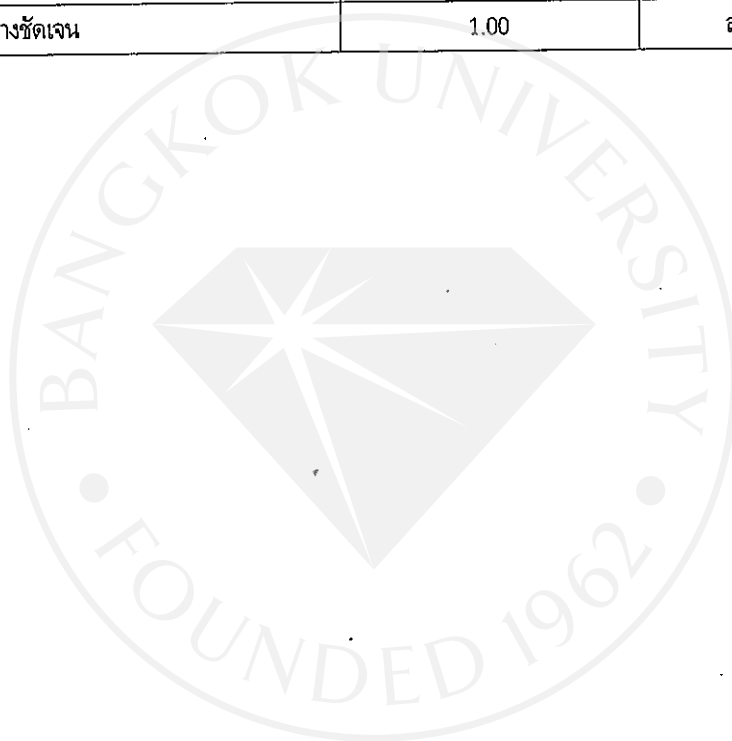
ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
ความถูกต้อง		
1. ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา	1.00	สอดคล้อง
2. มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำ	1.00	สอดคล้อง
3. รายละเอียดครบถ้วน	1.00	สอดคล้อง
4. ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	0.50	สอดคล้อง
5. มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้	1.00	สอดคล้อง
6. มีเนื้อหาตรงประเด็น	1.00	สอดคล้อง
7. ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป	1.00	สอดคล้อง
8. เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว	1.00	สอดคล้อง
9. เน้นการเสนอความจริง	1.00	สอดคล้อง
10. ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	1.00	สอดคล้อง
11. ให้ข้อมูลที่เป็นจริง	1.00	สอดคล้อง
12. มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ตกเป็นข่าว	1.00	สอดคล้อง
ความมีประโยชน์		
13. ให้ความรู้	1.00	สอดคล้อง
14. ให้การศึกษา	1.00	สอดคล้อง
15. ให้ความบันเทิง	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
16. สะท้อนถึงปัญหาสังคม	1.00	สอดคล้อง
17. ได้พัฒนาตนเอง	1.00	สอดคล้อง
18. เป็นแบบอย่างได้	1.00	สอดคล้อง
19. ใ้รู้จักนำไปคิด	1.00	สอดคล้อง
20. เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	1.00	สอดคล้อง
21. มีประโยชน์ต่อสังคม	1.00	สอดคล้อง
22. สร้างสรรค์สังคม	1.00	สอดคล้อง
ความตั้งใจ		
23. น่าสนใจ	1.00	สอดคล้อง
24. มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่	1.00	สอดคล้อง
25. น่าตื่นตัว	1.00	สอดคล้อง
26. ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น	1.00	สอดคล้อง
27. มีแง่มุมข่าวที่หลากหลาย	0.05	สอดคล้อง
28. เป็นเรื่องใกล้ตัว	1.00	สอดคล้อง
29. ทันทต่อเหตุการณ์	1.00	สอดคล้อง
30. เน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม	1.00	สอดคล้อง
31. มีความสดใหม่	1.00	สอดคล้อง
ความน่าเชื่อถือ		
32. มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์	1.00	สอดคล้อง
33. มีความรับผิดชอบต่อสังคม	1.00	สอดคล้อง
34. มีการตรวจสอบจากสังคม	1.00	สอดคล้อง
35. มีหลักฐานที่เชื่อถือได้	1.00	สอดคล้อง
36. มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	1.00	สอดคล้อง
ความต่อเนื่อง		
37. มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์	1.00	สอดคล้อง
38. มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง	1.00	สอดคล้อง
ความชัดเจน		
39. มีข้อมูลที่เจาะลึก	0.50	สอดคล้อง
40. ให้ความกระจ่างชัด	1.00	สอดคล้อง
41. อ่านแล้วเข้าใจง่าย	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
42. มีประเด็นที่ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
43. มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว	0.50	สอดคล้อง
44. สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น	1.00	สอดคล้อง
45. มีความครบถ้วนสมบูรณ์	1.00	สอดคล้อง
46. บรรยายเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอน	1.00	สอดคล้อง
47. ครอบคลุมทุกประเด็น	0.50	สอดคล้อง
48. มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ	1.00	สอดคล้อง
49. บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 3.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของ
แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
จำแนกตามรูปแบบการรายงานข่าว

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา		
1. มีความตรงไปตรงมา	1.00	สอดคล้อง
2. มีความสด ทันเหตุการณ์	1.00	สอดคล้อง
3. เน้นประเด็นที่สำคัญของข่าว	1.00	สอดคล้อง
4. เน้นการให้ข้อเท็จจริง	1.00	สอดคล้อง
5. เสนอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม	0.50	สอดคล้อง
6. ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	1.00	สอดคล้อง
7. ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว	1.00	สอดคล้อง
8. มีความชัดเจน ถูกต้อง	1.00	สอดคล้อง
9. มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ	0.50	สอดคล้อง
10. มีความกระชับชัด	1.00	สอดคล้อง
วิธีการรายงานเชิงสืบสวน		
11. ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง	1.00	สอดคล้อง
12. มุ่งเจาะลึก เปิดโปง	1.00	สอดคล้อง
13. เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว	1.00	สอดคล้อง
14. มีการให้ข้อมูลที่ลึก	1.00	สอดคล้อง
15. เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ	1.00	สอดคล้อง
วิธีการรายงานเชิงตีความ		
16. เน้นการให้ภูมิหลังข่าว	1.00	สอดคล้อง
17. มีความต่อเนื่องของข่าว	1.00	สอดคล้อง
วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์		
18. ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 3.5 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จำแนกตามภาษาในการรายงานข่าว

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
ภาษาพูดหัวข่าว		
1. ไม่ใช้คำที่ฟุ่มเฟือย	1.00	สอดคล้อง
2. ไม่ใช้คำที่หวิหรือหว	1.00	สอดคล้อง
3. ไม่ใช้คำที่เกินจริง	1.00	สอดคล้อง
4. ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหาข่าว	1.00	สอดคล้อง
ภาษาเนื้อหาข่าว		
5. ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย	1.00	สอดคล้อง
6. สามารถบอกระยะสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง	1.00	สอดคล้อง
7. ใช้ภาษาที่สุภาพ	1.00	สอดคล้อง
8. ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง	1.00	สอดคล้อง
9. ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง	1.00	สอดคล้อง
10. ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา	1.00	สอดคล้อง

3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 การปรับปรุงโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม

3.5.1.1 เนื้อหาสาระของข่าว

- ความถูกต้อง เพิ่มข้อคำถาม คือ มีการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ/สำนักข่าว
- ความมีประโยชน์ เพิ่มข้อคำถาม คือ เป็นประเด็นในการพูดคุย
- ความต่อเนื่อง เพิ่มข้อคำถาม คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด

3.5.2 การปรับปรุงด้านการใช้ภาษาในแบบสอบถาม

3.5.2.1 เนื้อหาสาระของข่าว

- ความถูกต้อง จากข้อคำถามที่ 3 คือ รายละเอียดครบถ้วน *ปรับปรุงเป็น* มีรายละเอียดครบถ้วน
- ความดึงดูดใจ จากข้อคำถามที่ 27 คือ มีแง่มุมข่าวที่หลากหลาย *ปรับปรุงเป็น* มีข่าวที่หลากหลาย

3.5.2.2 รูปแบบการรายงานข่าว

- วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา จากข้อคำถามที่ 4 คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริง *ปรับปรุงเป็น* เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว
- วิธีการรายงานเชิงตีความ จากข้อคำถามที่ 16 คือ เน้นการให้ภูมิหลังข่าว *ปรับปรุงเป็น* เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว
- จากข้อคำถามที่ 17 คือ มีความต่อเนื่องของข่าว *ปรับปรุงเป็น* มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง

3.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามแบบความสอดคล้องภายในโดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงตามสูตรของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแบบสอบถามที่วัดเนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96, 0.86 และ 0.84 ตามลำดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบและทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปประมวลผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ข้อมูลค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย วิเคราะห์โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยมีวัตถุประสงค์ย่อยในการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาค้นคว้าและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

สำหรับแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ผู้วิจัยสังเคราะห์คุณภาพข่าวโดยแยกออกเป็น 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าว ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็น	คุณภาพข่าว		
	เนื้อหาสาระของข่าว	รูปแบบการรายงานข่าว	ภาษาในการรายงานข่าว
1. ประกอบด้วยข้อเท็จจริง เรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่มีความถูกต้อง	✓		
2. การพาดหัวข่าวควรสะท้อนเนื้อหาข่าวที่นำเสนออย่างถูกต้อง			✓
3. เรื่องราวที่ขัดแย้งทั้งหมดต้องนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์	✓		
4. มีการระบุแหล่งข่าว	✓		
5. มีการอ้างอิงคำพูดของแหล่งข่าว	✓		
6. เปิดโอกาสให้คู่กรณีที่มีความขัดแย้งกันได้รับการรายงานข้อเท็จจริงอย่างเท่าเทียมกัน	✓		
7. นำข้อเท็จจริงมารายงานให้ได้ทุกแง่มุม	✓		
8. รายงานเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยตรงไปตรงมา	✓		
9. นำเสนอทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหัวข้อนั้น	✓		
10. รายงานข่าวอย่างถูกต้องตรงตามความจริง		✓	
11. ไม่ใส่ความคิดเห็นลงไปในช่วง	✓		
12. หลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่เอนเอียง บิดเบือนหรือมีอคติ	✓		
13. ใช้ภาษาที่สั้น เข้าใจง่าย ไม่กำกวม			✓
14. ประเด็นที่นำเสนอมีความกะทัดรัด ได้ใจความชัดเจน	✓		
15. สื่อความหมายที่แน่นอน เทียบตรง			✓
16. อ่านแล้วเข้าใจได้ทันที	✓		
17. ข่าวที่นำเสนอมีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์	✓		
18. เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหรือใกล้ชิดกับชุมชน	✓		
19. เน้นความผิดปกติหรือแปลกประหลาด	✓		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	คุณภาพข่าว		
	เนื้อหาสาระ ของข่าว	รูปแบบการ รายงานข่าว	ภาษาในการ รายงานข่าว
20. เป็นการรายงานข่าวแบบเจาะลึก		✓	
21. เน้นความสนใจในมนุษย์	✓		
22. ใช้ภาษาที่มีความกระชับ กะทัดรัด			✓
23. เป็นเรื่องที่มีผลกระทบ	✓		
24. มีความสำคัญ	✓		
25. ใช้คำและประโยคที่ถูกต้อง			✓
26. ไม่มีการแสดงความคิดเห็น อธิบายขยายความหรือประเมินเหตุการณ์		✓	
27. หลีกเลี่ยงการใช้คำสองแง่สองมุม			✓
28. มีความต่อเนื่อง	✓		
29. สามารถตรวจสอบอ้างอิงข้อมูลได้	✓		
30. เป็นการรายงานข่าวตามเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ		✓	
31. หลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบ			✓
32. บอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่ และอย่างไร		✓	
33. เป็นการรายงานข่าวที่ข้อเท็จจริงมิได้ปรากฏให้เห็นเด่นชัด		✓	
34. ต้องใช้ความพยายามขุดค้นข้อเท็จจริงที่ซ่อนอยู่มากแต่ อย่างต่อเนื่อง		✓	
35. เน้นความเด่นของบุคคล	✓		
36. อาศัยข้อมูลหลายด้านมาประกอบไม่ว่าจะเป็นภูมิหลัง หรือภูมิหน้าของแหล่งข่าว		✓	
37. ให้ภูมิหลังของเหตุการณ์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงที่มาที่ไม่ได้ชัดเจน		✓	
38. อธิบายเบื้องหลังหรือความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับเหตุการณ์		✓	
39. ความเป็นประโยชน์	✓		
40. เป็นการรายงานข่าวที่แสดงความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในช่วงเวลาต่าง ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อชี้ทิศทาง ในอนาคต		✓	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	คุณภาพข่าว		
	เนื้อหาสาระ ของข่าว	รูปแบบการ รายงานข่าว	ภาษาในการ รายงานข่าว
41. ใช้ขั้นตอนวิธีการทางการวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการรวบรวม ข้อมูลในการรายงานข่าว		✓	
42. เป็นเรื่องความขัดแย้ง	✓		
43. ใช้ภาษาที่มีลักษณะง่าย สื่อได้ถึงคนทุกระดับความรู้			✓
44. ไม่ใช้ภาษาที่เกินความเป็นจริง			✓
45. เป็นการรายงานข่าวที่ข้อเท็จจริงปรากฏให้เห็นเด่นชัดอยู่แล้ว		✓	
46. เป็นเรื่องที่เฟลิดเฟลิน	✓		
47. หลีกเลี่ยงการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น			✓
48. ไม่ใช้คำที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในข่าว			✓
49. เป็นเรื่องที่หายาก	✓		
50. ใช้ภาษาตรงไปตรงมา			✓

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าว ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทย จำนวน 15 คน พบว่าผู้เชี่ยวชาญกล่าวถึงความหมายของคุณภาพข่าวไว้หลายทัศนะ
โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 เป็นการให้ความหมายโดยมุ่งเน้นที่เนื้อหาสาระของข่าว นั่นคือ คุณภาพข่าว หมายถึง
ข่าวที่รายงานเหตุการณ์ได้ตรงตามความเป็นจริง อย่างตรงไปตรงมา มีการนำเสนอข้อมูลทั้งในส่วนของ
เนื้อหาและข้อเท็จจริงของประเด็นข่าวอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจน โดยอาศัยแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือได้
สามารถตอบคำถามในสิ่งที่ประชาชนอยากรู้อยากเห็นได้โดยไม่มีการสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัวของคนทำ
ข่าวลงไปในข่าว กล่าวคือ พยายามให้ข่าวเป็นกลางมากที่สุดโดยใช้ภาษาที่กระชับ อ่านแล้วเข้าใจง่าย ได้
ใจความและสื่อความหมายได้โดยตัวเอง

แนวคิดที่ 2 เป็นการมองคุณภาพข่าวในแง่ของประโยชน์ต่อประชาชนในสังคม โดยให้ความหมาย
ของคุณภาพข่าวว่า หมายถึง ข่าวที่มีคุณภาพหรือตอบสนองต่อสังคม โดยเป็นข่าวที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสาร
กับประชาชนในส่วนต่าง ๆ ตามที่ประชาชนต้องการ มีการรายงานเหตุการณ์หรือบทสัมภาษณ์หรือข้อคิดเห็น
ของแหล่งข่าวที่น่าจะเป็นประโยชน์ ให้แง่คิด มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมโดยอาศัยวิธีการ

สื่อสารที่สามารถเข้าถึงหรือสร้างความสนใจให้กับประชาชนได้ ทำให้ประชาชนในสังคมได้รู้ ได้เข้าใจ ได้ประโยชน์ และได้พัฒนาตัวเอง

แนวคิดที่ 3 เห็นว่าคุณภาพข่าวจะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบด้านคุณสมบัติของข่าว (News Values) ได้แก่ ความถูกต้องแม่นยำ ความสมดุล ความเป็นกลาง ความชัดเจน ความกะทัดรัด เข้าใจง่าย และองค์ประกอบของข่าว (News Elements) ได้แก่ ผลกระทบ ความเด่น ความขัดแย้ง ความรวดเร็ว ความใกล้ชิด ความสดใหม่และความน่าสนใจ ซึ่งทั้ง 2 องค์ประกอบถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาข่าวที่มีคุณภาพ แต่อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าทุกข่าวจะต้องมีองค์ประกอบนี้ทั้งหมด

แนวคิดที่ 4 มองว่าคุณภาพข่าวเป็น 5 มิติ มิติที่ 1 คือ มิติทางด้านเนื้อหาสาระโดยเน้นว่าคุณภาพข่าว หมายถึง ข่าวที่น่าเสนอสาระข้อมูลได้ครบถ้วน ได้อย่างรอบด้าน คือ มีความหลากหลายของข้อมูล และแหล่งข้อมูล ตลอดจนได้ทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึก คือ การนำเสนอข่าวมีการเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว มีการตีความและเน้นข้อมูลในเชิงสืบสวนสอบสวนที่เปิดประเด็นข่าวได้ตรง ช่วยให้ผู้อ่านได้ใคร่ครวญและคิดวิเคราะห์ มิติที่ 2 คือ มิติเชิงสังคมและวัฒนธรรม มองว่าข่าวที่มีคุณภาพ คือ ข่าวที่ให้โอกาสและพื้นที่กับทุกเสียงในสังคมในฐานะที่ทุกคนเป็นมนุษย์ในสังคมเหมือนกัน มิติที่ 3 คือ มิติทางด้านอุดมการณ์ของวิชาชีพ มองว่าข่าวที่มีคุณภาพ คือ ข่าวที่มีความเป็นกลาง มีเสรีภาพและมีความรับผิดชอบในการเสนอข่าว มิติที่ 4 คือ มิติในเรื่องของการรักษาสมดุลระหว่างการตลาดกับผลประโยชน์สาธารณะ (public interest) ในมิตินี้คุณภาพข่าววัดจากเนื้อหาที่น่าเสนอสะท้อนว่าสื่อคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะมากกว่าหรือคำนึงถึงผลประโยชน์ทางธุรกิจและการตลาดมากกว่า ในขณะที่เดียวกันพิจารณาได้จากการเลือกนำเสนอเนื้อหา ความตื่นลึกของเนื้อหาตลอดจนการเลือกแหล่งข่าวต่าง ๆ และมิติที่ 5 คือ มิติของเทคโนโลยีและการผลิต โดยมองว่าเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีมากขึ้นทำให้มีการนำเสนอข่าวได้มากมายขึ้น มีลักษณะของการสร้างวาทกรรมใหม่ ๆ ตลอดจนภาษาใหม่ ๆ ซึ่งมีผลในแง่ของการตัดสินใจเนื้อหาข่าวไปแล้ว

ต่อจากนั้นผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยแยกออกเป็น 3 มิติ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าว ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคุณภาพข่าว
ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็น	คุณภาพข่าว		
	เนื้อหาสาระ ของข่าว	รูปแบบการ รายงานข่าว	ภาษาในการ รายงานข่าว
1. มีความถูกต้อง แม่นยำ	✓		
2. รายงานอย่างตรงไปตรงมา		✓	
3. มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน	✓		
4. มีข้อมูลรายละเอียดที่ถูกต้อง ครบถ้วน	✓		
5. มีความสดใหม่ ทันต่อเหตุการณ์		✓	
6. ใช้ภาษาที่สุภาพ			✓
7. ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง		✓	
8. มีการตรวจสอบอ้างอิงถึงแหล่งข้อมูลได้	✓		
9. เน้นประเด็นสำคัญของข่าว		✓	
10. ใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งมาประกอบกัน		✓	
11. ไม่ค่อยมีการเล่นคำภาษาในเนื้อหาข่าว			✓
12. มีความต่อเนื่อง	✓		
13. ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา			✓
14. เป็นการรายงานแบบเจาะลึก		✓	
15. มีประเด็นที่หลากหลาย	✓		
16. มีความกระชับ	✓		
17. มีการใช้ภาษาที่ไม่กำกวม			✓
18. มีความรับผิดชอบต่อสังคม	✓		
19. มีรายละเอียดข้อเท็จจริงที่เด่นชัด		✓	
20. รายงานได้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์		✓	
21. ใช้ภาษาที่กระชับ ไม่ยืดเยื้อจนเกินไป			✓
22. ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงของข่าว	✓		
23. มีความละเอียดของข้อเท็จจริง	✓		
24. ให้ภูมิหลังเกี่ยวกับเหตุการณ์		✓	
25. มีความครบถ้วนสมบูรณ์	✓		
26. มีความน่าสนใจ	✓		
27. เรียงลำดับความสำคัญของเรื่องจากมากไปน้อย		✓	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	คุณภาพข่าว		
	เนื้อหาสาระ ของข่าว	รูปแบบการ รายงานข่าว	ภาษาในการ รายงานข่าว
28. ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง			✓
29. ไม่ใช่คำที่พุ่มเพอຍ			✓
30. มีความกระชับ		✓	
31. มีผลกระทบต่อคนในสังคม	✓		
32. มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ขัดแย้งกัน		✓	
33. ตอบสนองสังคม	✓		
34. มีการรายงานอย่างต่อเนื่อง		✓	
35. บอกถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน	✓		
36. ให้ความรู้	✓		
37. ไม่มีการสอดแทรกความคิดเห็น		✓	
38. อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย	✓		
39. เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว		✓	
40. ไม่นำเสนอข่าวข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	✓		
41. ใช้ภาษาสอดคล้องกับเนื้อข่าว			✓
42. ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญ	✓		
43. ไม่มีการกล่าวเกินจริง			✓
44. มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้	✓		
45. รายงานได้ตรงตามความเป็นจริง		✓	
46. มีความรับผิดชอบต่อสังคม	✓		
47. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน			✓
48. ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่ใกล้ตัว	✓		
49. มีความชัดเจน ถูกต้อง		✓	
50. มีการนำเสนอทุกแง่มุมอย่างรอบด้าน		✓	
51. เน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม	✓		
52. เน้นการให้ข้อเท็จจริง		✓	
53. มีความลึกซึ้งในแหล่งข้อมูลข่าวสาร	✓		
54. ใช้ภาษาที่ตรงประเด็น			✓
55. เน้นการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง		✓	

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวและจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวซึ่งครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวเพื่อนำผลที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในแต่ละมิติดังนี้

1. เนื้อหาสาระของข่าว

1.1 ความถูกต้อง

- 1.1.1 ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา
- 1.1.2 มีรายละเอียดที่ถูกต้อง แม่นยำ
- 1.1.3 มีรายละเอียดครบถ้วน
- 1.1.4 ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- 1.1.5 มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้
- 1.1.6 มีเนื้อหาตรงประเด็น
- 1.1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป
- 1.1.8 เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว
- 1.1.9 เน้นการเสนอความจริง
- 1.1.10 ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 1.1.11 มีการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ/สำนักข่าว
- 1.1.12 ให้ข้อมูลที่แท้จริง
- 1.1.13 มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ตกเป็นข่าว

1.2 ความมีประโยชน์

- 1.2.1 ให้ความรู้
- 1.2.2 ให้การศึกษา
- 1.2.3 ให้ความบันเทิง
- 1.2.4 สะท้อนถึงปัญหาสังคม
- 1.2.5 ได้พัฒนาตนเอง
- 1.2.6 เป็นแบบอย่างได้
- 1.2.7 ให้รู้จักนำไปคิด
- 1.2.8 เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน
- 1.2.9 มีประโยชน์ต่อสังคม
- 1.2.10 สร้างสรรค์สังคม
- 1.2.11 เป็นประเด็นในการพูดคุย

1.3 ความตั้งใจ

- 1.3.1 น่าสนใจ
- 1.3.2 มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่
- 1.3.3 น่าตื่นเต้นเร้าใจ
- 1.3.4 ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น
- 1.3.5 มีข่าวที่หลากหลาย
- 1.3.6 เป็นเรื่องใกล้ตัว
- 1.3.7 หันต่อเหตุการณ์
- 1.3.8 เน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม
- 1.3.9 มีความสดใหม่

1.4 ความน่าเชื่อถือ

- 1.4.1 มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์
- 1.4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 1.4.3 มีการตรวจสอบจากสังคม
- 1.4.4 มีหลักฐานที่เชื่อถือได้
- 1.4.5 มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

1.5 ความต่อเนื่อง

- 1.5.1 มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์
- 1.5.2 มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง
- 1.5.3 มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด

1.6 ความชัดเจน

- 1.6.1 มีข้อมูลที่เจาะลึก
- 1.6.2 ให้ความกระจ่างชัด
- 1.6.3 อ่านแล้วเข้าใจง่าย
- 1.6.4 มีประเด็นที่ชัดเจน
- 1.6.5 มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว
- 1.6.6 สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น
- 1.6.7 มีความครบถ้วน สมบูรณ์
- 1.6.8 บรรยายเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอน
- 1.6.9 ครอบคลุมทุกประเด็น
- 1.6.10 มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ
- 1.6.11 บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน

2. รูปแบบการรายงานข่าว

2.1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา

- 2.1.1 มีความตรงไปตรงมา
- 2.1.2 มีความสด ทันเหตุการณ์
- 2.1.3 เน้นประเด็นที่สำคัญของข่าว
- 2.1.4 เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว
- 2.1.5 เสนอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม
- 2.1.6 ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- 2.1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว
- 2.1.8 มีความชัดเจน ถูกต้อง
- 2.1.9 มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ
- 2.1.10 มีความกระชับชัดเจน

2.2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน

- 2.2.1 ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง
- 2.2.2 มุ่งเจาะลึก เปิดโปง
- 2.2.3 เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว
- 2.2.4 มีการให้ข้อมูลที่ลึก
- 2.2.5 เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 วิธีการรายงานเชิงตีความ

- 2.3.1 เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว
- 2.3.2 มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง

2.4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

- 2.4.1 ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว

3. ภาษาในการรายงานข่าว

3.1 ภาษาพูดหัวข่าว

- 3.1.1 ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย
- 3.1.2 ไม่ใช่คำที่หวือหวา
- 3.1.3 ไม่ใช่คำที่เกินจริง
- 3.1.4 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว

3.2 ภาษาเนื้อข่าว

- 3.2.1 สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง
- 3.2.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ

- 3.2.3 ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง
- 3.2.4 ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง
- 3.2.5 ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย
- 3.2.6 ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา

ขั้นตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยมีรายละเอียดในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในย่านสีลม อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ราชดำเนิน ลาดพร้าว พระโขนงและสนามหลวงซึ่งจำแนกตามอาชีพ ประกอบด้วย ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปโดยมีจำนวนกลุ่มละ 80 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 320 คน โดยรวมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.37) เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 20 - 25 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 23.44) รองลงมา คือ อายุ 41 - 45 ปี (ร้อยละ 17.81) และ 26 - 30 ปี (ร้อยละ 13.13) ส่วนระดับการศึกษาสูงสุดพบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.13) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 33.12) และปริญญาโท (ร้อยละ 10.00)

เมื่อพิจารณาในแต่ละอาชีพพบว่าทุกอาชีพมีทั้งเพศชายและเพศหญิงในจำนวนใกล้เคียงกัน ยกเว้น ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่มีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ด้านอายุพบว่าทุกอาชีพมีอายุมากกว่า 50 ปีจำนวนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุอื่น ๆ เช่นเดียวกับระดับการศึกษาที่พบว่าทุกอาชีพมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

สถานภาพ ทั่วไป	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ										
ชาย	13	16.25	40	50.00	35	43.75	42	52.50	130	40.63
หญิง	67	83.75	40	50.00	45	56.25	38	47.50	190	59.37
รวม	80	100.00	80	100.00	80	100.00	80	100.00	320	100.00
2. อายุ										
ต่ำกว่า 20 ปี	30	37.50	1	1.25	4	5.00	4	5.00	39	12.19
20 - 25 ปี	18	22.50	10	12.50	32	40.00	15	18.75	75	23.44
26 - 30 ปี	2	2.50	14	17.50	16	20.00	10	12.50	42	13.13
31 - 35 ปี	5	6.25	11	13.75	11	13.75	13	16.25	40	12.50
36 - 40 ปี	3	3.75	10	12.50	6	7.50	15	18.75	34	10.62
41 - 45 ปี	15	18.75	22	27.50	5	6.25	15	18.75	57	17.81
46 - 50 ปี	6	7.50	10	12.50	3	3.75	6	7.50	25	7.81
มากกว่า 50 ปี	1	1.25	2	2.50	3	3.75	2	2.50	8	2.50
รวม	80	100.00	80	100.00	80	100.00	80	100.00	320	100.00
3. ระดับ การศึกษา สูงสุด										
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	31	38.75	12	15.00	23	28.75	40	50.00	106	33.12
ปริญญาตรี /เทียบเท่า	29	36.25	57	71.25	52	65.00	32	40.00	170	53.13
ปริญญาโท	16	20.00	6	7.50	3	3.75	7	8.75	32	10.00
ปริญญาเอก	4	5.00	5	6.25	2	2.50	1	1.25	12	3.75
รวม	80	100.00	80	100.00	80	100.00	80	100.00	320	100.00

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพตามประเด็นที่สอบถามทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง โดยเริ่มจากการนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวตามสภาพปัจจุบัน ดังมีรายละเอียดการนำเสนอตามตารางที่ 4.4 - 4.7

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

คุณภาพข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. เนื้อหาสาระของข่าว	3.40	0.53	3.06	0.49	3.33	0.52	3.20	0.50	3.25	0.52
2. รูปแบบการรายงานข่าว	3.15	0.69	2.93	0.60	3.23	0.60	3.03	0.65	3.09	0.64
3. ภาษาในการรายงานข่าว	3.21	0.68	3.10	0.63	3.25	0.67	3.11	0.67	3.17	0.66
เฉลี่ยรวม	3.25	0.52	3.03	0.50	3.27	0.53	3.12	0.54	3.17	0.53

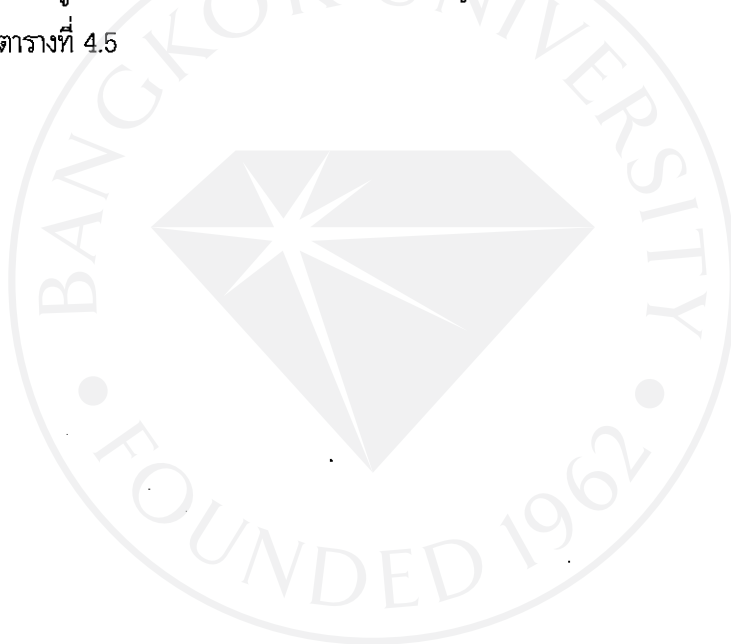
หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
 อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
 อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17) เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าอาชีพที่มีความคิดเห็นว่าคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ พนักงานบริษัทเอกชน (3.27) รองลงมา คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (3.25) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.12) และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (3.03) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแยกตามมิติของคุณภาพข่าว ได้แก่ เนื้อหาสาระของข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) โดยอาชีพที่มีความคิดเห็นว่ามีความมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (3.40) รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน (3.33) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.20) และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (3.06) ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09) โดยอาชีพที่มีความคิดเห็นว่ามีความ

มากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ พนักงานบริษัทเอกชน (3.23) รองลงมา คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (3.15) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.03) และข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (2.93) ตามลำดับ และภาษาในการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17) โดยอาชีพที่มีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ พนักงานบริษัทเอกชน (3.25) รองลงมา คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (3.21) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.11) และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (3.10) ตามลำดับ

ดังนั้นจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความคิดเห็นที่ตรงกันยกเว้นเนื้อหาสาระของข่าวที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวพบว่าเนื้อหาสาระของข่าวซึ่งประกอบด้วยประเด็นความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความต่อเนื่อง และความชัดเจน ปรากฏผลการวิจัยดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	ความถูกต้อง										
	1.1 ให้อุบลตรงไปตรงมา	3.20	0.74	3.05	0.75	3.23	0.89	3.19	0.81	3.17	0.80
	1.2 มีรายละเอียดที่ถูกต้อง แม่นยำ	3.20	0.80	2.94	0.77	3.19	0.84	3.10	0.72	3.11	0.79
	1.3 มีรายละเอียดครบถ้วน	3.28	0.76	2.91	0.93	3.11	0.97	3.25	0.92	3.14	0.91
	1.4 ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.94	0.99	2.70	0.95	3.09	1.00	3.21	1.18	2.98	1.04
	1.5 มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้	3.18	0.90	3.00	1.01	3.16	0.82	3.24	0.93	3.14	0.92
	1.6 มีเนื้อหาตรงประเด็น	3.36	0.80	3.15	0.87	3.38	0.95	3.21	1.04	3.28	0.92
	1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป	3.15	1.00	3.05	1.03	3.06	1.00	2.83	1.00	3.02	1.01
	1.8 เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว	3.21	0.87	3.11	0.89	3.06	1.00	2.90	1.07	3.07	0.96
	1.9 เน้นการเสนอความจริง	3.23	0.87	3.10	0.95	3.29	0.89	3.30	1.20	3.23	0.98
	1.10 ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3.31	0.84	3.10	0.82	3.48	0.86	3.49	0.94	3.34	0.88
	1.11 มีการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ/สำนักข่าว	3.30	0.86	2.80	0.85	3.15	0.94	3.01	0.91	3.07	0.91
	1.12 ให้อุบลที่เป็นจริง	3.29	0.92	3.05	0.86	3.26	0.90	3.13	1.02	3.18	0.93
	1.13 มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ตกเป็นข่าว	3.19	0.96	3.00	1.04	3.18	0.93	3.06	1.02	3.11	0.99
	เฉลี่ย	3.22	0.60	3.00	0.54	3.20	0.61	3.15	0.64	3.14	0.60

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
2	ความมีประโยชน์										
	2.1 ให้ความรู้	3.58	0.81	3.10	0.99	3.39	0.92	3.35	1.00	3.35	0.94
	2.2 ให้ความการศึกษา	3.39	0.96	2.96	0.92	3.48	0.83	3.28	0.95	3.28	0.93
	2.3 ให้ความบันเทิง	3.85	0.87	3.41	0.94	3.81	0.84	3.36	1.03	3.61	0.95
	2.4 สะท้อนถึงปัญหาสังคม	3.75	0.85	3.25	1.06	3.44	0.98	3.31	0.99	3.44	0.99
	2.5 ได้พัฒนาตนเอง	3.31	0.89	2.89	1.02	3.14	0.92	3.23	1.09	3.14	0.99
	2.6 เป็นแบบอย่างได้	2.96	0.88	2.79	0.99	3.06	1.05	3.04	1.12	2.96	1.01
	2.7 ให้ความรู้ที่น่าสนใจ	3.31	0.92	2.93	1.00	3.16	1.01	3.26	1.05	3.17	1.01
	2.8 เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.66	0.87	3.20	1.05	3.41	0.90	3.24	1.05	3.38	0.98
	2.9 มีประโยชน์ต่อสังคม	3.66	0.93	3.09	1.06	3.39	0.88	3.36	0.93	3.38	0.97
	2.10 สร้างสรรค์สังคม	3.33	0.94	3.01	1.09	3.10	0.98	3.39	0.97	3.21	1.00
	2.11 เป็นประเด็นในการพูดคุย	3.70	0.92	3.11	1.11	3.61	1.01	3.33	0.99	3.44	1.03
	เฉลี่ย	3.50	0.63	3.07	0.65	3.36	0.61	3.29	0.64	3.30	0.65
3	ความดึงดูดใจ										
	3.1 น่าสนใจ	3.71	0.83	3.36	1.11	3.68	0.84	3.41	0.96	3.54	0.95
	3.2 มีผลกระทบต่อบทคนส่วนใหญ่	3.68	0.85	3.46	0.94	3.64	1.05	3.15	0.98	3.48	0.98

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาของตารางข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
	3.3 นวัตกรรมที่เข้าใจ	3.54	0.84	3.19	0.94	3.51	0.86	3.34	1.01	3.39	0.92
	3.4 ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น	3.75	0.92	3.48	1.08	3.75	0.85	3.30	0.93	3.57	0.96
	3.5 มีข่าวที่หลากหลาย	3.85	0.87	3.14	1.06	3.63	1.04	3.43	1.05	3.51	1.04
	3.6 เป็นเรื่องใกล้ตัว	3.61	0.88	3.39	0.85	3.53	0.91	3.43	0.93	3.49	0.89
	3.7 ทันต่อเหตุการณ์	4.05	0.87	3.50	0.90	3.89	0.83	3.50	0.93	3.73	0.91
	3.8 เห็นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม	3.99	0.89	3.40	0.91	3.85	0.94	3.56	0.97	3.70	0.95
	3.9 มีความสละสลวย	4.03	0.90	3.58	0.88	3.90	0.79	3.55	0.90	3.76	0.89
		3.80	0.67	3.39	0.64	3.71	0.59	3.41	0.62	3.58	0.65
4	ความน่าเชื่อถือ										
	4.1 มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์	3.08	0.88	2.86	0.85	2.96	0.85	3.25	0.88	3.04	0.87
	4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม	2.94	0.89	2.68	0.93	2.80	0.92	3.14	0.90	2.89	0.92
	4.3 มีการตรวจสอบจากสังคม	2.91	0.86	2.73	0.99	2.90	1.04	3.04	1.04	2.89	0.99
	4.4 มีหลักฐานที่เชื่อถือได้	3.11	0.76	2.90	0.94	3.04	0.91	3.09	0.94	3.03	0.89
	4.5 มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	3.34	0.86	3.09	0.98	3.43	0.91	3.08	1.03	3.23	0.96
		3.08	0.66	2.85	0.63	3.03	0.68	3.12	0.71	3.02	0.68

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
5	ความต่อเนื่อง										
	5.1 มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์	3.59	0.95	3.03	0.97	3.45	0.94	3.06	0.97	3.28	0.98
	5.2 มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง	3.60	0.85	3.04	1.02	3.45	0.91	3.14	0.85	3.31	0.94
	5.3 มีการพูดกันข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด	3.38	0.88	3.01	1.04	3.26	1.03	3.08	0.97	3.18	0.99
	เฉลี่ย	3.52	0.80	3.03	0.77	3.39	0.84	3.09	0.75	3.26	0.81
6	ความชัดเจน										
	6.1 มีข้อมูลที่เจาะลึก	3.24	0.75	3.03	0.95	3.36	0.72	3.08	0.85	3.18	0.83
	6.2 ให้ความกระจ่างชัด	3.25	0.76	2.94	1.01	3.25	0.82	3.14	0.94	3.14	0.89
	6.3 อ่านแล้วเข้าใจง่าย	3.53	0.83	3.08	1.03	3.38	0.85	3.18	0.94	3.29	0.93
	6.4 มีประเด็นที่ชัดเจน	3.50	0.76	3.14	0.94	3.33	0.94	3.11	0.94	3.27	0.91
	6.5 มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว	3.05	0.87	3.01	0.92	3.16	1.05	2.91	0.97	3.03	0.96
	6.6 สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น	2.96	0.89	2.89	0.91	3.04	1.12	3.06	1.04	2.99	0.99
	6.7 มีความครบถ้วน สมบูรณ์	3.34	0.73	2.96	0.82	3.40	0.87	3.34	1.09	3.26	0.90
	6.8 บรรยายเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอน	3.40	0.87	3.29	0.80	3.41	0.84	3.19	0.92	3.32	0.86
	6.9 ครอบคลุมทุกประเด็น	3.28	0.87	2.93	1.00	3.16	0.80	3.10	1.00	3.12	0.93
	6.10 มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ	3.21	0.90	2.96	0.92	3.29	0.97	3.11	0.97	3.14	0.94

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาของสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
6.11	บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน	3.20	0.85	2.95	0.94	3.36	0.88	3.18	1.02	3.17	0.93
	เฉลี่ย	3.27	0.57	3.02	0.57	3.29	0.61	3.13	0.62	3.17	0.60
	เฉลี่ยรวม	3.40	0.53	3.06	0.49	3.33	0.52	3.20	0.50	3.25	0.52

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
 อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
 อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมเนื้อหาสาระของข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.25)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่าความดึงดูดใจมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (3.58) รองลงมาที่มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความมีประโยชน์ (3.30) ความต่อเนื่อง (3.26) ความชัดเจน (3.17) ความถูกต้อง (3.14) และความน่าเชื่อถือ (3.02) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.94) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งตรงกับความคิดเห็นของกลุ่มแรก คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.70) ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน 2 ข้อ คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว (3.06) ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป (2.83)

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (2.96) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.07) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (2.79) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.36) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (3.06) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเช่นเดียวกันว่าความมีประโยชน์ของเนื้อหาสาระของข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (3.04)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นตรงกันว่าความมีประโยชน์ของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้

ประเด็นที่ 3 ความดึงดูดใจ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ น่าตื่นเต้นเร้าใจ (3.54) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีข่าวที่หลากหลาย (3.14) ส่วน

พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งตรงกับความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา คือ นำที่ดินเด่นไร่ใจ (3.51) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีผลกระทบต่อกันส่วนใหญ่ (3.15)

ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (2.91) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (2.68) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งมีความคิดเห็นตรงกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (2.80) ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.12) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นตรงกับครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (3.04)

ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.38) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.01) ในทำนองเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นที่ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแรกโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.26) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (3.06)

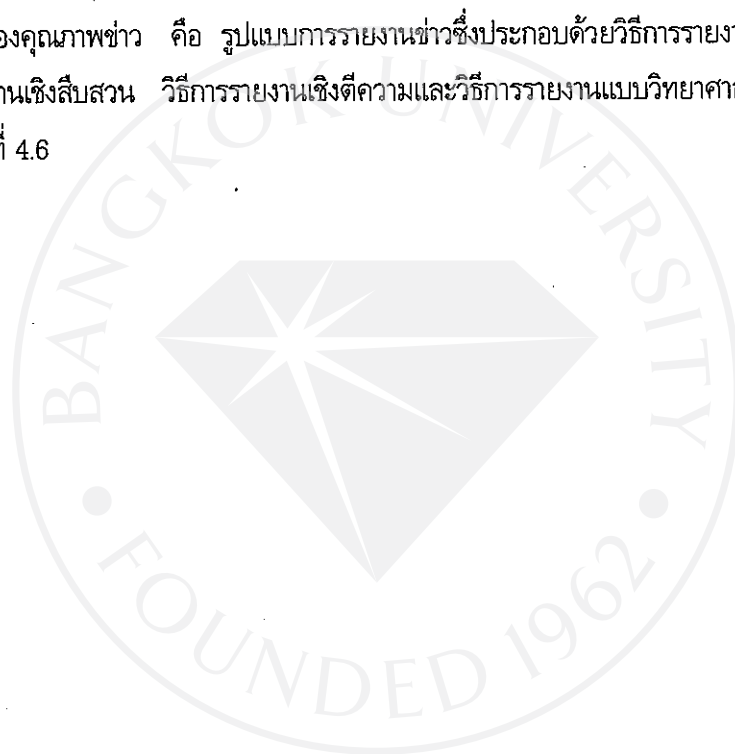
ดังนั้นในประเด็นความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด

ประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ สั้นกะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (2.96) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดย

ภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดคือ สั้น กระตัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (2.89) ในทำนองเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแรกโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดคือ สั้น กระตัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (3.04) ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดคือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (2.91)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าในประเด็นความชัดเจนของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดคือ สั้น กระตัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น

มิติที่ 2 ของคุณภาพข่าว คือ รูปแบบการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วยวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา										
	1.1 มีความตรงไปตรงมา	3.26	0.97	3.04	0.92	3.41	0.91	3.09	0.89	3.20	0.93
	1.2 มีความสด ทันเหตุการณ์	3.85	0.86	3.41	1.00	3.64	0.86	3.28	0.97	3.54	0.95
	1.3 เห็นประเด็นที่สำคัญของข่าว	3.51	0.90	3.04	0.95	3.49	0.86	3.19	0.96	3.31	0.93
	1.4 เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว	3.38	0.93	2.95	0.93	3.44	0.91	3.13	0.92	3.22	0.94
	1.5 เสนอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.39	0.99	3.11	1.04	3.28	0.98	3.18	1.00	3.24	1.01
	1.6 ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.98	0.98	2.94	1.04	2.85	1.01	2.97	1.01	2.93	1.01
	1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว	2.94	0.93	2.74	1.13	2.99	0.89	3.11	1.04	2.94	1.01
	1.8 มีความชัดเจน ถูกต้อง	3.24	0.90	3.09	0.87	3.30	0.92	3.13	1.00	3.19	0.93
	1.9 มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ	3.11	0.89	3.05	0.91	3.33	0.95	3.13	0.96	3.15	0.93
	1.10 มีความกระชับชัดเจน	3.26	0.81	3.16	0.99	3.41	0.95	3.10	1.00	3.23	0.94
	เฉลี่ย	3.29	0.67	3.05	0.59	3.31	0.60	3.13	0.62	3.20	0.62
2	วิธีการรายงานเชิงสืบสวน										
	2.1 ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง	3.19	1.00	3.30	0.86	3.33	0.93	3.19	0.93	3.25	0.93
	2.2 มุ่งจะลึกลงไป	3.23	1.07	3.09	0.98	3.60	0.99	3.10	1.03	3.25	1.03

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นที่	รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
	2.3 เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว	3.25	0.88	2.88	0.99	3.43	0.87	2.95	0.94	3.13	0.94
	2.4 มีการให้ข้อมูลที่ลึก	3.09	0.83	2.93	1.05	3.28	0.98	3.03	0.98	3.08	0.97
	2.5 เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ	3.16	0.80	2.68	0.98	3.30	0.97	3.03	1.02	3.04	0.97
	เฉลี่ย	3.18	0.73	2.97	0.60	3.39	0.64	3.06	0.70	3.15	0.69
3	วิธีการรายงานเชิงตีความ										
	3.1 เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว	3.03	0.89	2.70	0.95	3.43	0.90	2.98	0.90	3.03	0.94
	3.2 มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง	3.44	0.93	3.05	0.79	3.33	0.85	2.90	1.04	3.18	0.93
	เฉลี่ย	3.23	0.78	2.88	0.71	3.38	0.75	2.94	0.82	3.11	0.79
4	วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์										
	4.1 ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว	2.91	1.02	2.80	1.07	2.85	0.98	3.00	0.96	2.89	1.01
	เฉลี่ย	2.91	1.02	2.80	1.07	2.85	0.98	3.00	0.96	2.89	1.01
	เฉลี่ยรวม	3.15	0.69	2.93	0.60	3.23	0.60	3.03	0.65	3.09	0.64

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียนนิสิต นักศึกษา
อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมรูปแบบการรายงานข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) รองลงมา คือ วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (3.15) วิธีการรายงานเชิงตีความ (3.11) และวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (2.89) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (2.94) ในทำนองเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับกลุ่มแรกโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (2.74) ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.85) ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.97)

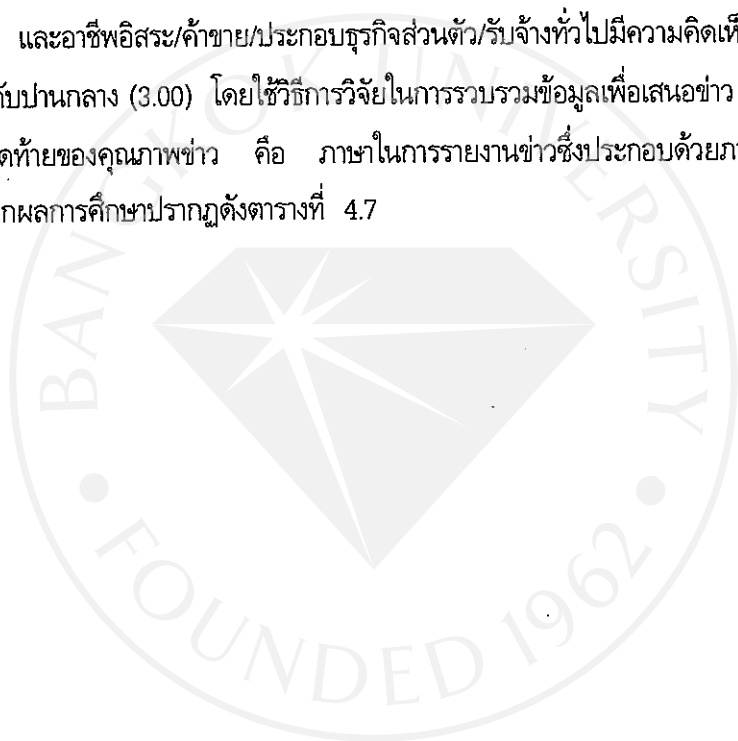
ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (3.09) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (2.68) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นตรงกับกลุ่มแรกโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (3.28) สำหรับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (2.95)

ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (3.03) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งมีความคิดเห็นตรงกับกลุ่มแรก คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (2.70) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด

คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (3.33) ในทำนองเดียวกับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นตรงกับพนักงานบริษัทเอกชนโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (2.90)

ประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.91) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.91) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.80) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.80) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.85) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.85) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.00) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (3.00)

สำหรับมิติสุดท้ายของคุณภาพข่าว คือ ภาษาในการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วยภาษาพาดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว จากผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในมีจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	ภาษาในการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	ภาษาพูดหัวข่าว										
	1.1 ไม่ใช่คำที่ฟังเพื่อย	3.10	0.89	3.03	0.97	3.21	0.87	3.19	0.93	3.13	0.91
	1.2 ไม่ได้คำที่หือหวา	2.99	1.03	2.99	0.91	3.18	1.05	3.05	0.87	3.05	0.97
	1.3 ไม่ใช่คำที่เกินจริง	2.88	1.08	2.96	1.10	3.00	1.17	2.73	0.93	2.89	1.07
	1.4 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหาข่าว	3.36	0.80	3.15	1.03	3.39	0.99	3.15	0.97	3.26	0.95
	เฉลี่ย	3.08	0.80	3.03	0.73	3.19	0.84	3.03	0.71	3.08	0.77
2	ภาษาเนื้อหาข่าว										
	2.1 สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง	3.44	0.79	3.35	0.98	3.39	0.88	3.45	1.05	3.41	0.93
	2.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ	3.33	1.00	3.13	1.10	3.31	0.96	3.21	1.20	3.24	1.07
	2.3 ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง	3.35	0.90	3.04	1.02	3.28	0.95	2.98	1.03	3.16	0.99
	2.4 ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง	3.25	0.99	3.15	1.05	3.08	0.85	3.35	1.15	3.21	1.02
	2.5 ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย	3.29	0.92	3.14	1.06	3.31	0.91	2.99	0.83	3.18	0.94
	2.6 ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา	3.36	0.92	3.26	1.02	3.46	0.93	3.23	0.98	3.33	0.96
	เฉลี่ย	3.34	0.71	3.18	0.74	3.30	0.64	3.20	0.79	3.25	0.72
	เฉลี่ยรวม	3.21	0.68	3.10	0.63	3.25	0.67	3.11	0.67	3.17	0.66

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครูอาจารย์นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมภาษาในการรายงานข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่าภาษาเนื้อข่าวมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) รองลงมา คือ ภาษาพาดหัวข่าว (3.08)

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.88) ทำนองเดียวกับที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.96) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นตรงกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแรกโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (3.00) ในทำนองเดียวกันอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.73)

ดังนั้นในประเด็นของภาษาพาดหัวข่าวนั้นกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นว่าการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง

ประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง (3.25) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (3.04) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดซึ่งตรงกับความคิดเห็นของกลุ่มแรก คือ ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง (3.08) สำหรับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจโดยข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (2.98)

หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยเป็นการศึกษาความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในทุกอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ดังมีรายละเอียดการนำเสนอตามตารางที่ 4.8 - 4.11

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าว
ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

คุณภาพข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. เนื้อหาสาระของข่าว	4.55	0.49	4.27	0.45	4.38	0.50	3.98	0.50	4.30	0.53
2. รูปแบบการรายงานข่าว	4.54	0.52	4.29	0.51	4.25	0.62	3.96	0.62	4.26	0.60
3. ภาษาในการรายงานข่าว	4.32	0.75	4.23	0.57	4.29	0.55	4.08	0.51	4.23	0.61
รวม	4.47	0.50	4.26	0.45	4.31	0.51	4.01	0.43	4.26	0.50

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.8 ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26) เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าอาชีพที่มีความคาดหวังว่าคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (4.47) รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน (4.31) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.26) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (4.01) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแยกตามมิติของคุณภาพข่าวโดยเนื้อหาสาระของข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.30) โดยอาชีพที่มีความคาดหวังว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (4.55) รองลงมาที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก คือ พนักงานบริษัทเอกชน (4.38) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.27) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.98) ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26) โดยอาชีพที่มีความคาดหวังว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (4.54) รองลงมาที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.29) พนักงานบริษัทเอกชน (4.25) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (3.96) ตามลำดับ สำหรับภาษาในการรายงานข่าวพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยอาชีพที่มีความคาดหวังว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา (4.32) รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน (4.29) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.23) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป (4.08) ตามลำดับ

ดังนั้นจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในทุกอาชีพที่มีต่อเนื้อหาสาระของข่าวและภาษาในการรายงานข่าวมีความคาดหวังที่ตรงกันยกเว้นรูปแบบการรายงานข่าวที่มีความคาดหวังแตกต่างกัน

เมื่อแยกพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวโดยเนื้อหาสาระของข่าวซึ่งประกอบด้วย 6 ประเด็น คือ ความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความต่อเนื่อง และความชัดเจน ปรากฏผลการวิจัยดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อเนื้อหาสาระของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาทิตย์ที่ 1 (n = 80)		อาทิตย์ที่ 2 (n = 80)		อาทิตย์ที่ 3 (n = 80)		อาทิตย์ที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	ความถูกต้อง										
	1.1 ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา	4.75	0.52	4.31	0.69	4.49	0.81	3.85	0.75	4.35	0.77
	1.2 มีรายละเอียดที่ถูกต้อง แม่นยำ	4.71	0.58	4.31	0.74	4.45	0.81	3.89	0.76	4.34	0.78
	1.3 มีรายละเอียดครบถ้วน	4.60	0.69	4.29	0.72	4.33	0.85	4.19	0.89	4.35	0.80
	1.4 ไม่เบี่ยงเบนข้อเท็จจริงโดยง่าย	4.66	0.62	4.18	0.88	4.35	0.78	4.14	0.87	4.33	0.82
	1.5 มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้	4.69	0.63	4.30	0.88	4.40	0.74	3.83	0.82	4.30	0.83
	1.6 มีเนื้อหาตรงประเด็น	4.64	0.60	4.29	0.80	4.39	0.76	3.78	0.86	4.27	0.82
	1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป	4.53	0.75	4.16	0.89	4.21	0.94	4.03	0.75	4.23	0.85
	1.8 เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว	4.36	0.89	4.14	0.81	4.28	0.89	4.11	0.81	4.22	0.85
	1.9 เน้นการเสนอความจริง	4.68	0.65	4.44	0.78	4.58	0.74	3.86	0.84	4.39	0.82
	1.10 ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	4.73	0.60	4.33	0.81	4.54	0.80	4.18	0.69	4.44	0.75
	1.11 มีการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ/สำนักข่าว	4.46	0.67	4.06	0.83	4.39	0.82	3.80	0.79	4.18	0.82
	1.12 ให้ข้อมูลที่เป็นจริง	4.69	0.63	4.41	0.78	4.54	0.69	4.01	0.88	4.41	0.79
	1.13 มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ตกเป็นข่าว	4.40	0.81	4.25	0.85	4.26	0.82	3.84	0.96	4.19	0.88
	เฉลี่ย	4.61	0.52	4.27	0.51	4.40	0.58	3.96	0.48	4.31	0.57

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
2	ความมีประโยชน์										
	2.1 ให้ความรู้	4.59	0.59	4.40	0.74	4.45	0.67	4.18	0.78	4.40	0.71
	2.2 ให้ความรู้	4.56	0.69	4.49	0.66	4.39	0.88	4.16	0.82	4.40	0.78
	2.3 ให้ความบันเทิง	4.05	0.86	4.25	0.85	4.19	1.00	4.00	0.86	4.12	0.89
	2.4 สะท้อนถึงปัญหาสังคม	4.48	0.73	4.31	0.70	4.50	0.75	4.03	0.86	4.33	0.78
	2.5 ได้พัฒนาตนเอง	4.31	0.87	4.15	0.75	4.30	0.82	4.00	0.84	4.19	0.83
	2.6 เป็นแบบอย่างได้	4.35	0.83	4.24	0.77	4.28	0.99	3.90	0.84	4.19	0.87
	2.7 ให้อิทธิพล	4.60	0.65	4.30	0.75	4.35	0.83	3.89	0.93	4.28	0.83
	2.8 เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.66	0.64	4.39	0.88	4.38	0.72	4.01	0.89	4.36	0.82
	2.9 มีประโยชน์ต่อสังคม	4.73	0.57	4.35	0.80	4.41	0.78	3.96	0.92	4.36	0.82
	2.10 สร้างสรรค์สังคม	4.65	0.71	4.36	0.77	4.41	0.72	3.91	0.98	4.33	0.84
	2.11 เป็นประเด็นในการพูดคุย	4.26	0.85	4.13	0.75	4.13	0.77	3.91	0.81	4.11	0.80
	เฉลี่ย	4.48	0.55	4.31	0.50	4.34	0.57	4.00	0.55	4.28	0.57
3	ความดึงดูดใจ										
	3.1 น่าสนใจ	4.54	0.69	4.29	0.75	4.30	0.82	4.05	0.89	4.29	0.80
	3.2 มีผลกระทบต่อกันส่วนใหญ่	4.23	0.91	4.19	0.96	4.08	1.11	3.83	0.95	4.08	0.99

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
	3.3 นวัตกรรมล้ำใจ	4.03	0.87	4.20	0.86	4.16	0.96	3.94	1.10	4.08	0.95
	3.4 ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น	4.16	0.88	4.24	0.78	4.34	0.93	3.98	0.94	4.18	0.89
	3.5 มีข่าวที่หลากหลาย	4.49	0.68	4.26	0.74	4.41	0.81	4.05	0.84	4.30	0.78
	3.6 เป็นเรื่องใกล้ตัว	4.45	0.76	4.24	0.82	4.26	0.87	4.00	0.81	4.24	0.83
	3.7 ทันต่อเหตุการณ์	4.66	0.69	4.45	0.76	4.58	0.74	4.13	0.91	4.45	0.80
	3.8 เห็นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม	4.54	0.69	4.40	0.76	4.50	0.73	4.13	0.88	4.39	0.78
	3.9 มีความสดใหม่	4.63	0.68	4.54	0.69	4.61	0.68	3.96	1.05	4.43	0.84
	เฉลี่ย	4.41	0.54	4.31	0.54	4.36	0.57	4.01	0.63	4.28	0.59
4	ความน่าเชื่อถือ										
	4.1 มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์	4.71	0.66	4.31	0.77	4.28	0.91	4.08	0.74	4.34	0.81
	4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม	4.71	0.62	4.23	0.83	4.45	0.84	3.99	0.92	4.34	0.85
	4.3 มีการตรวจสอบจากสังคม	4.63	0.68	4.21	0.88	4.35	0.86	3.89	0.93	4.27	0.88
	4.4 มีหลักฐานที่เชื่อถือได้	4.73	0.68	4.33	0.79	4.39	0.79	3.98	0.87	4.35	0.83
	4.5 มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	4.56	0.67	4.30	0.75	4.29	0.81	3.91	0.83	4.27	0.80
	เฉลี่ย	4.67	0.56	4.28	0.60	4.35	0.65	3.97	0.65	4.32	0.66

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
5	ความต่อเนื่อง										
	5.1 มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์	4.64	0.58	4.23	0.91	4.53	0.69	3.98	0.91	4.34	0.83
	5.2 มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง	4.59	0.61	4.29	0.72	4.41	0.85	3.94	0.83	4.31	0.79
	5.3 มีการพูดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด	4.49	0.69	4.18	0.79	4.36	0.77	4.02	0.88	4.27	0.80
	เฉลี่ย	4.57	0.57	4.23	0.61	4.43	0.65	3.98	0.67	4.30	0.66
6	ความชัดเจน										
	6.1 มีข้อมูลที่เจาะลึก	4.56	0.69	4.31	0.69	4.40	0.77	3.94	0.85	4.30	0.78
	6.2 ให้ความกระจ่างชัด	4.69	0.68	4.30	0.80	4.45	0.75	3.93	0.91	4.34	0.83
	6.3 อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.70	0.56	4.23	0.81	4.43	0.67	4.00	0.89	4.34	0.78
	6.4 มีประเด็นที่ชัดเจน	4.69	0.61	4.21	0.72	4.41	0.76	4.04	0.88	4.34	0.78
	6.5 มีการนำเสนอหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว	4.49	0.76	4.23	0.84	4.29	0.77	3.96	0.89	4.24	0.84
	6.6 สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น	4.34	0.78	4.19	0.81	4.40	0.82	3.81	1.02	4.18	0.89
	6.7 มีความครบถ้วน สมบูรณ์	4.65	0.64	4.19	0.71	4.51	0.75	4.04	0.72	4.35	0.74
	6.8 บรรยายเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอน	4.48	0.75	4.23	0.76	4.38	0.79	3.93	0.73	4.25	0.78
	6.9 ครอบคลุมทุกประเด็น	4.60	0.63	4.23	0.81	4.25	0.79	4.04	0.89	4.28	0.81
	6.10 มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ	4.64	0.64	4.24	0.80	4.36	0.78	3.93	0.91	4.29	0.83

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่	เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
6.11	บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน	4.49	0.86	4.21	0.84	4.36	0.73	4.05	0.89	4.28	0.84
	เฉลี่ย	4.57	0.56	4.23	0.51	4.39	0.53	3.97	0.55	4.29	0.58
	เฉลี่ยรวม	4.55	0.49	4.27	0.45	4.38	0.50	3.98	0.50	4.30	0.53

- หมายเหตุ
- อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
- อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
- อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.9 ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาสาระของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่าเนื้อหาสาระของข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.30)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นความน่าเชื่อถือว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.32) รองลงมา คือ ความถูกต้อง (4.31) ความต่อเนื่อง (4.30) ความชัดเจน (4.29) ความมีประโยชน์และความดึงดูดใจซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.28) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวตามความคาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.61) โดยเฉพาะเรื่องให้ข้อมูลตรงไปตรงมา (4.75) รองลงมา คือ ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (4.73) และมีรายละเอียดที่ถูกต้อง แม่นยำ (4.71) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.27) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการเสนอความจริง (4.44) รองลงมา คือ ให้ข้อมูลที่เป็นจริง (4.41) และตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (4.33) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.40) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุดของความคาดหวังเช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ เน้นการเสนอความจริง (4.58) รองลงมา คือ ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและให้ข้อมูลที่เป็นจริงซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.54) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.96) โดยคาดหวังสูงสุดในเรื่องมีรายละเอียดครบถ้วน (4.19) รองลงมา คือ ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (4.18) และไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (4.14)

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.48) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุด คือ มีประโยชน์ต่อสังคม (4.73) รองลงมา คือ เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน (4.66) และสร้างสรรค์สังคม (4.65) สำหรับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.31) โดยมีความคาดหวังมากที่สุด คือ ให้การศึกษา (4.49) รองลงมา คือ ให้ความรู้ (4.40) และเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน (4.39) ทางด้านพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยประเด็นที่เป็นความคาดหวังอันดับแรก คือ สะท้อนถึงปัญหาสังคม (4.50) รองลงมา คือ ให้ความรู้ (4.45) และมีประโยชน์ต่อสังคมกับสร้างสรรค์สังคมซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.41) ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.00) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุด คือ ให้ความรู้ (4.18) รองลงมา คือ ให้การศึกษา (4.16) และสะท้อนถึงปัญหาสังคม (4.03)

ประเด็นที่ 3 ความตั้งใจ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.41) โดยเฉพาะเรื่องทันต่อเหตุการณ์ (4.66) รองลงมา คือ มีความสดใหม่ (4.63) และน่าสนใจกับเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.54) ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.31) โดยมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสดใหม่ (4.54) รองลงมา คือ ทันต่อเหตุการณ์ (4.45) และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม (4.40) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.36) โดยประเด็นที่เป็นความคาดหวังอันดับแรกซึ่งตรงกับความคาดหวังของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ มีความสดใหม่ (4.61) รองลงมา คือ ทันต่อเหตุการณ์ (4.58) และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม (4.50) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.01) โดยมีความคาดหวังมากที่สุดในประเด็นทันต่อเหตุการณ์และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.13) รองลงมา คือ น่าสนใจและมีข่าวที่หลากหลายซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.05)

ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.67) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุด คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (4.73) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์และมีความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.71) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.28) โดยเฉพาะเรื่องมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (4.33) ซึ่งมีความคาดหวังตรงกับกลุ่มแรก รองลงมา คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (4.31) และมีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ (4.30) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.35) โดยประเด็นที่เป็นความคาดหวังอันดับแรก คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (4.45) รองลงมา คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (4.39) และมีการตรวจสอบจากสังคม (4.35) ทางด้านอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.97) โดยมีความคาดหวังมากที่สุดในประเด็นเรื่องมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (4.08) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (3.99) และมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (3.98)

ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.57) โดยเฉพาะเรื่องมีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (4.64) รองลงมา คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (4.59) และมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (4.49) ทางด้านข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุด คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (4.29) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (4.23) และมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (4.18) ส่วน

พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.43) โดยมีความคาดหวังสูงสุดเช่นเดียวกับกลุ่มอาชีพแรกในประเด็นมีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (4.53) รองลงมา คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (4.41) และมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (4.36) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.98) โดยประเด็นที่เป็นความคาดหวังอันดับแรก คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (4.02) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (3.98) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (3.94)

ประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.57) โดยประเด็นที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ อ่านแล้วเข้าใจง่าย (4.70) รองลงมา คือ ให้ความกระจ่างชัดและมีประเด็นที่ชัดเจนซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.69) ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยเฉพาะประเด็นมีข้อมูลที่เจาะลึก (4.31) รองลงมา คือ ให้ความกระจ่างชัด (4.30) และมีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ (4.24) ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยความคาดหวังที่อยู่ในอันดับสูงสุด คือ มีความครบถ้วน สมบูรณ์ (4.51) รองลงมา คือ ให้ความกระจ่างชัด (4.45) และมีประเด็นที่ชัดเจน (4.41) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.97) โดยมีความคาดหวังมากที่สุดในประเด็นบอกรายละเอียดอย่างชัดเจน (4.05) รองลงมา คือ มีประเด็นที่ชัดเจน มีความครบถ้วน สมบูรณ์และครอบคลุมทุกประเด็นซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.04)

มิติต่อมาในเรื่องของคุณภาพข่าว คือ รูปแบบการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วยวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ จากผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา										
	1.1 มีความตรงไปตรงมา	4.69	0.63	4.39	0.72	4.45	0.78	4.01	0.82	4.38	0.78
	1.2 มีความสด ทันเหตุการณ์	4.76	0.58	4.49	0.76	4.54	0.78	4.06	0.86	4.46	0.79
	1.3 เน้นประเด็นที่สำคัญของข่าว	4.69	0.63	4.33	0.76	4.31	0.82	3.98	0.86	4.33	0.81
	1.4 เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว	4.79	0.50	4.41	0.73	4.45	0.84	3.98	1.01	4.41	0.84
	1.5 เสนอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.69	0.52	4.39	0.88	4.36	0.82	3.99	0.96	4.36	0.84
	1.6 ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	4.60	0.76	4.24	0.90	4.29	0.86	3.96	0.95	4.27	0.90
	1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว	4.46	0.94	4.26	0.81	4.23	0.98	3.81	0.80	4.19	0.91
	1.8 มีความชัดเจน ถูกต้อง	4.70	0.94	4.36	0.78	4.43	0.78	3.94	0.92	4.36	0.82
	1.9 มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ	4.53	0.73	4.50	0.75	4.35	0.88	3.86	0.98	4.31	0.86
	1.10 มีความกระชับชัดเจน	4.71	0.60	4.48	0.78	4.49	0.81	3.94	1.07	4.40	0.88
	เฉลี่ย	4.66	0.49	4.38	0.54	4.39	0.59	3.95	0.63	4.35	0.62
2	วิธีการรายงานเชิงสืบสวน										
	2.1 ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง	4.64	0.66	4.44	0.73	4.38	0.72	3.89	0.96	4.33	0.82
	2.2 มุ่งเจาะลึก เปิดโปง	4.50	0.71	4.23	0.84	4.36	0.83	3.94	0.91	4.26	0.85

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็นที่	รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
	2.3 เห็นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว	4.41	0.82	4.25	0.80	4.18	1.05	3.93	0.91	4.19	0.92
	2.4 มีการให้ข้อมูลที่ลึก	4.48	0.71	4.28	0.73	4.36	0.78	3.99	0.77	4.28	0.77
	2.5 เห็นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ	4.40	0.72	3.90	0.94	4.18	0.88	3.89	0.99	4.09	0.91
	เฉลี่ย	4.49	0.59	4.22	0.54	4.29	0.59	3.93	0.64	4.23	0.63
3	วิธีการรายงานเชิงตีความ										
	3.1 เห็นการให้ภูมิหลังของข่าว	4.38	0.74	4.15	0.84	4.26	0.84	4.04	0.82	4.21	0.82
	3.2 มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง	4.56	0.63	4.31	0.81	4.31	0.77	3.97	0.77	4.29	0.78
	เฉลี่ย	4.47	0.61	4.23	0.68	4.29	0.72	4.00	0.66	4.25	0.69
4	วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์										
	4.1 ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว	4.54	0.71	4.34	0.67	4.05	1.05	3.96	0.93	4.22	0.88
	เฉลี่ย	4.54	0.71	4.34	0.67	4.05	1.05	3.96	0.93	4.22	0.88
	เฉลี่ยรวม	4.54	0.52	4.29	0.51	4.25	0.62	3.96	0.62	4.26	0.60

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา

อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.10 ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ารูปแบบการรายงานข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.35) รองลงมา คือ วิธีการรายงานเชิงตีความ (4.25) วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (4.23) และวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (4.22) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวตามความคาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.66) โดยประเด็นที่มีความคาดหวังเป็นอันดับแรก คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว (4.79) รองลงมา คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.76) และมีความกระชับ (4.71) ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.38) โดยเฉพาะประเด็นมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (4.50) รองลงมา คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.49) และมีความกระชับ (4.48) ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.54) รองลงมา คือ มีความกระชับ (4.49) และมีความตรงไปตรงมากับเน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าวซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.45) สำหรับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.95) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุดเช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชน คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.06) รองลงมา คือ มีความตรงไปตรงมา (4.01) และเสนอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม (3.99)

ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.49) โดยเฉพาะเรื่องใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.64) รองลงมา คือ มุ่งเจาะลึก เปิดโปง (4.50) และมีการให้ข้อมูลที่ลึก (4.48) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก(4.22) โดยประเด็นที่จัดอยู่ในอันดับสูงสุดซึ่งตรงกับ ความคาดหวังของกลุ่มแรก คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.44) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (4.28) และเน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (4.25) ในทำนองเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยเฉพาะประเด็นใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.38) รองลงมา คือ มุ่งเจาะลึก เปิดโปงและมีการให้ข้อมูลที่ลึกซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.36) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.93) โดยมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (3.99) รองลงมา คือ มุ่งเจาะลึก เปิดโปง (3.94) และเน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (3.93)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในประเด็นของวิธีการรายงานเชิงสืบสวน คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง

ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.47) โดยมีความคาดหวังเป็นอันดับแรกในประเด็นมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.56) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (4.38) ในทำนองเดียวกันข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยเฉพาะประเด็นมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.31) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (4.15) เช่นเดียวกับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยให้ความสำคัญในประเด็นซึ่งตรงกับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแรก คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.31) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (4.26) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.00) โดยประเด็นที่จัดว่ามีความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (4.04) รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (3.97)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าประเด็นที่เป็นความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในวิธีการรายงานเชิงตีความ คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง

ประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.54) โดยให้ความสำคัญกับการใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.54) ในขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยเฉพาะเรื่องใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.34) ในทำนองเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.05) ซึ่งมีความคาดหวังโดยเฉพาะประเด็นใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.05) เช่นเดียวกับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.96) โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (3.96)

สำหรับมิติที่ 3 ของคุณภาพข่าว คือ ภาษาในการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ ภาษาพูดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว จากผลการศึกษาความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยปรากฏผลการวิจัยดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการรายงานข่าวในหารายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ประเด็นที่	ภาษาในการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)		อาชีพที่ 2 (n = 80)		อาชีพที่ 3 (n = 80)		อาชีพที่ 4 (n = 80)		รวม	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1	ภาษาพูดหัวข่าว										
	1.1 ไม่ใช่คำที่ฟังเพื่อย	4.24	1.09	4.14	0.92	4.25	0.88	4.13	0.75	4.19	0.92
	1.2 ไม่ใช่คำที่หือหวา	4.06	1.11	4.09	1.00	4.19	0.92	4.04	0.74	4.09	0.95
	1.3 ไม่ใช่คำที่เกินจริง	4.14	1.17	4.13	1.00	4.19	0.98	3.85	0.81	4.08	1.00
	1.4 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหาข่าว	4.55	0.76	4.30	0.83	4.35	0.84	4.18	0.88	4.34	0.84
	เฉลี่ย	4.25	0.90	4.16	0.76	4.24	0.75	4.05	0.58	4.18	0.76
2	ภาษาเนื้อหาข่าว										
	2.1 สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง	4.58	0.75	4.31	0.81	4.50	0.71	4.21	0.82	4.40	0.78
	2.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ	4.48	0.86	4.21	0.91	4.38	0.80	4.23	0.80	4.32	0.85
	2.3 ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง	4.50	0.96	4.44	0.71	4.45	0.78	4.24	0.89	4.41	0.84
	2.4 ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง	3.91	1.15	4.10	0.85	4.00	0.94	4.01	0.74	4.01	0.93
	2.5 ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย	4.40	0.92	4.25	0.83	4.34	0.75	3.90	0.77	4.22	0.84
	2.6 ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา	4.46	0.91	4.43	0.71	4.36	0.83	4.14	0.71	4.35	0.80
	เฉลี่ย	4.39	0.76	4.29	0.57	4.34	0.54	4.12	0.55	4.28	0.62
	เฉลี่ยรวม	4.32	0.75	4.23	0.57	4.29	0.55	4.08	0.51	4.23	0.61

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา

อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.11 ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่าภาษาในการรายงานข่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23)

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นภาษาเนื้อข่าวว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.28) รองลงมา คือ ภาษาพาดหัวข่าว (4.18)

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวตามความคาดหวังในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.25) โดยเฉพาะเรื่องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว (4.55) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (4.24) และไม่ใช่คำที่เกินจริง (4.14) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.16) โดยความคาดหวังที่อยู่ในอันดับสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว (4.30) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (4.14) และไม่ใช่คำที่เกินจริง (4.13) ในทำนองเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.24) โดยมีความคาดหวังเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแรก คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว (4.35) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (4.25) และไม่ใช่คำที่หวิอหวกกับไม่ใช่คำที่เกินจริงซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.19) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.05) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังอันดับแรก คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว (4.18) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (4.13) และไม่ใช่คำที่หวิอหวก (4.04)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความคาดหวังที่สูงตรงกันของกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพในประเด็นของภาษาในการรายงานข่าว คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว

ประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.58) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.50) และใช้ภาษาที่สุภาพ (4.48) ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยให้ความสำคัญกับใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.44) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา (4.43) และสามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.31) ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยมีความคาดหวังมากที่สุดซึ่งตรงกับความคาดหวังของกลุ่มแรก คือ สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.50) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.45) และใช้ภาษาที่สุภาพ (4.38) สำหรับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.12) โดยเฉพาะเรื่องใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.24) ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่สุภาพ (4.23) และสามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.21)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านคุณภาพข้าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข้าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index(PNI_{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D) ดังมีรายละเอียดการนำเสนอตั้งตารางที่ 4.12 - 4.15

ตารางที่ 4.12 ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข้าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำแนกตามอาชีพ

คุณภาพข้าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)					อาชีพที่ 2 (n = 80)					อาชีพที่ 3 (n = 80)					อาชีพที่ 4 (n = 80)					รวม				
	สภาพพื้นที่ (D)	สภาพพื้นที่ (I)	ผลต่าง (needs)	PNL ^{modified}	ดัชนีความสำคัญ	สภาพพื้นที่ (D)	สภาพพื้นที่ (I)	ผลต่าง (needs)	PNL ^{modified}	ดัชนีความสำคัญ	สภาพพื้นที่ (D)	สภาพพื้นที่ (I)	ผลต่าง (needs)	PNL ^{modified}	ดัชนีความสำคัญ	สภาพพื้นที่ (D)	สภาพพื้นที่ (I)	ผลต่าง (needs)	PNL ^{modified}	ดัชนีความสำคัญ	สภาพพื้นที่ (D)	สภาพพื้นที่ (I)	ผลต่าง (needs)	PNL ^{modified}	ดัชนีความสำคัญ
1. เนื้อหาสาระของข่าว	3.40	4.55	1.15	0.34	3	3.06	4.27	1.21	0.40	2	3.33	4.38	1.05	0.32	2	3.20	3.98	0.78	0.24	3	3.25	4.29	1.04	0.32	3
2. รูปแบบการรายงานข่าว	3.15	4.54	1.39	0.44	1	2.93	4.29	1.36	0.46	1	3.23	4.25	1.02	0.32	2	3.03	3.96	0.93	0.31	1.5	3.16	4.30	1.14	0.36	1
3. ภาษาในการรายงานข่าว	3.21	4.32	1.11	0.35	2	3.10	4.26	1.16	0.37	3	3.25	4.29	1.04	0.32	2	3.11	4.08	0.97	0.31	1.5	3.19	4.24	1.05	0.33	2

- หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
 อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
 อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวรับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.12 ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการคำนวณด้วยสูตรปรับปรุง (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมคุณภาพข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.32 - 0.36$) ได้แก่ รูปแบบการรายงานข่าว (0.36) รองลงมา คือ ภาษาในการรายงานข่าว (0.33) และเนื้อหาสาระของข่าว (0.32) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของคุณภาพข่าวพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.34 - 0.44$) ได้แก่ รูปแบบการรายงานข่าว (0.44) รองลงมา คือ ภาษาในการรายงานข่าว (0.35) และเนื้อหาสาระของข่าว (0.34) ขณะที่ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.37 - 0.46$) ได้แก่ รูปแบบการรายงานข่าว (0.46) รองลงมา คือ เนื้อหาสาระของข่าว (0.40) และภาษาในการรายงานข่าว (0.37) ส่วนผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชนพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.32$) ได้แก่ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.32) สำหรับผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.24 - 0.31$) ได้แก่ รูปแบบการรายงานข่าวและภาษาในการรายงานข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.31) รองลงมา คือ เนื้อหาสาระของข่าว (0.24)

เมื่อแยกพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวโดยมิติแรก คือ เนื้อหาสาระของข่าวซึ่งประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่ ความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือ ความต่อเนื่องและความชัดเจน ปรากฏผลการวิจัยดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของแต่ละข้อของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเจ้าแม่กตมาอาชีพ

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)					อาชีพที่ 2 (n = 80)					อาชีพที่ 3 (n = 80)					อาชีพที่ 4 (n = 80)					รวม				
	สภาพปัญหา (D)	สภาพสาเหตุ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพสาเหตุ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพสาเหตุ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพสาเหตุ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพสาเหตุ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ
1. ความถูกต้อง	3.22	4.61	1.39	0.43	2	3.00	4.27	1.27	0.42	2	3.20	4.40	1.20	0.38	2	3.15	3.96	0.81	0.26	4	3.14	4.31	1.17	0.37	3
1.1 ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา	3.20	4.75	1.55	0.48	2.5	3.05	4.31	1.26	0.41	9	3.23	4.49	1.26	0.39	6.5	3.19	3.85	0.66	0.21	9	3.17	4.35	1.18	0.37	7
1.2 มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำ	3.20	4.71	1.51	0.47	4	2.94	4.31	1.37	0.47	2.5	3.19	4.45	1.26	0.40	2.5	3.10	3.89	0.79	0.26	7	3.11	4.34	1.23	0.40	2.5
1.3 มีรายละเอียดครบถ้วน	3.28	4.60	1.32	0.40	9	2.91	4.29	1.38	0.47	2.5	3.11	4.33	1.22	0.39	6.5	3.25	4.19	0.94	0.29	3.5	3.14	4.36	1.21	0.39	4.5
1.4 ไม่เน้นเขียนซ้ำซากซ้ำซ้อน	2.94	4.66	1.72	0.59	1	2.70	4.18	1.48	0.55	1	3.09	4.35	1.26	0.41	1	3.21	4.14	0.93	0.29	3.5	2.98	4.33	1.35	0.45	1
1.5 มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้	3.18	4.69	1.51	0.48	2.5	3.00	4.30	1.30	0.43	6.5	3.16	4.40	1.24	0.39	6.5	3.24	3.83	0.59	0.18	11.5	3.14	4.30	1.16	0.37	7
1.6 มีเนื้อหาตรงประเด็น	3.36	4.64	1.28	0.38	10.5	3.15	4.29	1.14	0.36	11.5	3.38	4.39	1.01	0.30	13	3.21	3.78	0.57	0.18	11.5	3.28	4.27	0.99	0.30	13
1.7 ไม่ได้ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป	3.15	4.53	1.38	0.44	6	3.05	4.16	1.11	0.36	11.5	3.06	4.21	1.15	0.38	10	2.83	4.03	1.20	0.42	1.5	3.02	4.23	1.21	0.40	2.5
1.8 เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว	3.21	4.36	1.15	0.36	12	3.11	4.14	1.03	0.33	13	3.06	4.28	1.22	0.40	2.5	-2.90	4.11	1.21	0.42	1.5	3.07	4.22	1.15	0.37	7
1.9 เน้นการเสนอความจริง	3.23	4.68	1.45	0.45	5	3.10	4.44	1.34	0.43	6.5	3.29	4.58	1.29	0.39	6.5	3.30	3.86	0.56	0.17	13	3.23	4.39	1.16	0.36	9.5
1.10 ตรงตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3.31	4.73	1.42	0.43	7.5	3.10	4.33	1.23	0.40	10	3.48	4.54	1.06	0.31	12	3.49	4.18	0.69	0.20	10	3.34	4.44	1.10	0.33	12

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม							
	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}				
1.11 มีการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ/สำนักข่าว	3.30	4.46	1.16	0.35	2.80	4.06	1.26	0.45	4.5	3.15	4.39	1.24	0.39	6.5	3.01	3.80	0.79	0.26	7	3.07	4.18	1.11	0.36	9.5
1.12 ได้ข้อมูลที่เป็นจริง	3.29	4.69	1.40	0.43	3.05	4.41	1.36	0.45	4.5	3.26	4.54	1.28	0.39	6.5	3.13	4.01	0.88	0.28	5	3.18	4.41	1.23	0.39	4.5
1.13 มีการอ้างอิงคำพูดของบุคคลทุกฝ่ายที่ตกเป็นข่าว	3.19	4.40	1.21	0.38	3.00	4.25	1.25	0.42	8	3.18	4.26	1.08	0.34	11	3.06	3.84	0.78	0.26	7	3.11	4.19	1.08	0.35	11
2. ความมีประโยชน์	3.50	4.48	0.98	0.28	3.07	4.31	1.24	0.40	4	3.36	4.34	0.98	0.29	5	3.29	4.00	0.71	0.22	5	3.30	4.28	0.98	0.30	6
2.1 ให้ความรู้	3.58	4.59	1.01	0.28	3.10	4.40	1.30	0.42	6	3.39	4.45	1.06	0.31	5.5	3.35	4.18	0.83	0.25	3	3.35	4.40	1.05	0.31	6
2.2 ให้การศึกษา	3.39	4.56	1.17	0.35	2.96	4.49	1.53	0.52	1.5	3.48	4.39	0.91	0.26	9	3.28	4.16	0.88	0.27	2	3.28	4.40	1.12	0.34	4
2.3 ให้ความบันเทิง	3.85	4.05	0.20	0.05	3.41	4.25	0.84	0.25	11	3.81	4.19	0.38	0.10	11	3.36	4.00	0.64	0.19	7.5	3.61	4.12	0.51	0.14	11
2.4 สะท้อนถึงปัญหาสังคม	3.75	4.48	0.73	0.20	3.25	4.31	1.06	0.33	9.5	3.44	4.50	1.06	0.31	5.5	3.31	4.03	0.72	0.22	6	3.44	4.33	0.89	0.26	9
2.5 ได้พัฒนาตนเอง	3.31	4.31	1.00	0.30	2.89	4.15	1.26	0.44	5	3.14	4.30	1.16	0.37	4	3.23	4.00	0.77	0.24	4.5	3.14	4.19	1.05	0.33	5
2.6 เป็นแบบอย่างได้	2.96	4.35	1.39	0.47	2.79	4.24	1.45	0.52	1.5	3.06	4.28	1.22	0.40	2	3.04	3.90	0.86	0.29	1	2.96	4.19	1.23	0.42	1
2.7 ให้ความบันเทิง	3.31	4.60	1.29	0.39	2.93	4.30	1.37	0.47	3	3.16	4.35	1.19	0.38	3	3.26	3.89	0.63	0.19	7.5	3.17	4.28	1.11	0.35	2.5
2.8 เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.66	4.66	1.00	0.27	3.20	4.39	1.19	0.37	8	3.41	4.38	0.97	0.29	8	3.24	4.01	0.77	0.24	4.5	3.38	4.36	0.98	0.29	7.5
2.9 มีประโยชน์ต่อสังคม	3.66	4.73	1.07	0.29	3.09	4.35	1.26	0.41	7	3.39	4.41	1.02	0.30	7	3.36	3.96	0.60	0.18	9	3.38	4.36	0.98	0.29	7.5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)					อาชีพที่ 2 (n = 80)					อาชีพที่ 3 (n = 80)					อาชีพที่ 4 (n = 80)					รวม				
	สภาพปัญหา (D)	สภาพทัศนคติ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพทัศนคติ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพทัศนคติ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพทัศนคติ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพทัศนคติ (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ
2.10 สร้างสรรค์สังคม	3.33	4.65	1.32	0.40	2	3.01	4.36	1.35	0.45	4	3.10	4.41	1.31	0.42	1	3.39	3.91	0.52	0.15	11	3.21	4.33	1.12	0.35	2.5
2.11 เป็นประเด็นในการพูดคุย	3.70	4.26	0.56	0.15	10	3.11	4.13	1.02	0.33	9.5	3.61	4.13	0.52	0.14	10	3.33	3.91	0.58	0.17	10	3.44	4.11	0.67	0.20	10
3. ความพึงพอใจ	3.80	4.41	0.61	0.16	6	3.39	4.31	0.92	0.27	6	3.71	4.36	0.65	0.18	6	3.41	4.01	0.60	0.18	6	3.58	4.27	0.69	0.79	1
3.1 นำสนใจ	3.71	4.54	0.83	0.22	2	3.36	4.29	0.93	0.28	4	3.68	4.30	0.62	0.17	6.5	3.41	4.05	0.64	0.19	3	3.54	4.29	0.75	0.21	3
3.2 มีผลกระทบต่อกันส่วนใหญ่	3.68	4.23	0.55	0.15	5	3.46	4.19	0.73	0.21	9	3.64	4.08	0.44	0.12	9	3.15	3.83	0.68	0.22	1	3.48	4.08	0.60	0.17	8.5
3.3 นำตื่นตัวเร็วใจ	3.54	4.03	0.49	0.14	7.5	3.19	4.20	1.10	0.32	2.5	3.51	4.16	0.65	0.19	3	3.34	3.94	0.60	0.18	5	3.39	4.08	0.69	0.20	4
3.4 ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น	3.75	4.16	0.41	0.11	9	3.48	4.24	0.76	0.22	8	3.75	4.34	0.59	0.16	8	3.30	3.98	0.68	0.21	2	3.57	4.18	0.61	0.17	8.5
3.5 มีส่วนที่หลากหลาย	3.85	4.49	0.64	0.17	3	3.14	4.26	1.12	0.36	1	3.63	4.41	0.78	0.22	1	3.43	4.05	0.62	0.18	5	3.51	4.30	0.79	0.23	1
3.6 เป็นเรื่องใกล้ตัว	3.61	4.45	0.84	0.23	1	3.39	4.24	0.85	0.25	7	3.53	4.26	0.73	0.21	2	3.43	4.00	0.57	0.17	7	3.49	4.24	0.75	0.22	2
3.7 ทันต่อเหตุการณ์	4.05	4.66	0.61	0.15	5	3.50	4.45	0.95	0.27	5.5	3.89	4.58	0.69	0.18	4.5	3.50	4.13	0.63	0.18	5	3.73	4.45	0.72	0.19	5.5
3.8 เน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม	3.99	4.54	0.55	0.14	7.5	3.40	4.40	1.10	0.32	2.5	3.85	4.50	0.65	0.17	6.5	3.56	4.13	0.57	0.16	8	3.70	4.39	0.69	0.19	5.5
3.9 มีความสดใหม่	4.03	4.63	0.60	0.15	5	3.58	4.54	0.96	0.27	5.5	3.90	4.61	0.71	0.18	4.5	3.55	3.96	0.41	0.12	9	3.76	4.43	0.67	0.18	7

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม								
	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ความต้องการ (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ความต้องการ (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ความต้องการ (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ความต้องการ (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ความต้องการ (needs)	PNI ^{modified}					
4. ความน่าเชื่อถือ	3.08	4.67	1.59	0.52	1	2.85	4.28	1.43	0.50	1	3.03	4.35	1.32	0.44	1	3.12	3.97	0.85	0.27	2.5	3.02	4.32	1.30	0.43	2
4.1 มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์	3.08	4.71	2.04	0.66	1	2.86	4.31	1.45	0.51	3	2.96	4.28	1.32	0.45	3	3.25	4.08	0.83	0.26	5	3.04	4.34	1.30	0.43	4
4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม	2.94	4.71	1.77	0.60	2	2.68	4.23	1.55	0.58	1	2.80	4.45	1.65	0.59	1	3.14	3.99	0.85	0.27	3.5	2.89	4.34	1.45	0.50	1
4.3 มีการตรวจสอบจากสังคม	2.91	4.63	1.72	0.59	3	2.73	4.21	1.48	0.54	2	2.90	4.35	1.45	0.50	2	3.04	3.89	0.85	0.28	2	2.89	4.27	1.38	0.48	2
4.4 มีหลักฐานที่เชื่อถือได้	3.11	4.73	1.62	0.52	4	2.90	4.33	1.43	0.49	4	3.04	4.39	1.35	0.44	4	3.09	3.98	0.89	0.29	1	3.03	4.35	1.32	0.44	3
4.5 มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	3.34	4.56	1.22	0.37	5	3.08	4.30	1.21	0.39	5	3.43	4.29	0.86	0.25	5	3.08	3.91	0.83	0.27	3.5	3.23	4.27	1.04	0.32	5
5. ความต่อเนื่อง	3.52	4.57	1.05	0.30	4	3.03	4.23	1.20	0.40	4	3.39	4.43	1.04	0.31	4	3.09	3.98	0.89	0.29	1	3.26	4.30	1.04	0.32	5
5.1 มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์	3.59	4.64	1.05	0.29	2	3.30	4.23	0.93	0.28	3	3.45	4.53	1.08	0.31	2	3.06	3.98	0.92	0.30	2	3.28	4.34	1.06	0.32	2
5.2 มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง	3.60	4.59	0.99	0.28	3	3.04	4.29	1.25	0.41	1	3.45	4.41	0.96	0.28	3	3.14	3.94	0.80	0.26	3	3.31	4.31	1.00	0.30	3
5.3 มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด	3.38	4.49	1.11	0.33	1	3.01	4.18	1.17	0.39	2	3.26	4.36	1.10	0.34	1	3.08	4.02	0.94	0.31	1	3.18	4.27	1.09	0.34	1

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม							
	สภาพปัญหา (D)	สภาพความกังวล (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัญหา (D)	สภาพความกังวล (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัญหา (D)	สภาพความกังวล (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัญหา (D)	สภาพความกังวล (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพปัญหา (D)	สภาพความกังวล (I)	ผลทาง (needs)	PNI ^{modified}				
6. ความขัดแย้ง	3.27	4.57	1.30	0.40	3.02	4.23	1.21	0.40	3.29	4.39	1.10	0.33	3.13	3.97	0.84	0.27	2.5	3.17	4.29	1.12	0.35	4	3.5	6.5
6.1 มีข้อมูลเท็จ	3.24	4.56	1.32	0.41	3.03	4.31	1.28	0.42	3.36	4.40	1.04	0.31	3.08	3.94	0.86	0.28	4	3.18	4.30	1.12	0.35	6.5	3.5	6.5
6.2 ให้ความกระจ่างชัด	3.25	4.69	1.44	0.44	2.94	4.30	1.36	0.46	3.25	4.45	1.20	0.37	3.14	3.93	0.79	0.25	8.5	3.14	4.34	1.20	0.38	3.5	3.5	3.5
6.3 อ่านแล้วเข้าใจง่าย	3.53	4.70	1.17	0.33	3.08	4.23	1.15	0.37	3.38	4.43	1.05	0.31	3.18	4.00	0.82	0.26	6.5	3.29	4.34	1.05	0.32	9	3.5	9
6.4 มีประเด็นที่ชัดเจน	3.50	4.69	1.19	0.34	3.14	4.21	1.07	0.34	3.33	4.41	1.08	0.32	3.11	4.04	0.93	0.30	2.5	3.27	4.34	1.07	0.33	8.5	3.5	8.5
6.5 มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว	3.05	4.49	1.44	0.47	3.01	4.23	1.22	0.41	3.16	4.29	1.13	0.36	2.91	3.96	1.05	0.36	1	3.03	4.24	1.21	0.40	1.5	1.5	1.5
6.6 สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น	2.96	4.34	1.38	0.47	2.89	4.19	1.30	0.45	3.04	4.40	1.36	0.45	3.06	3.81	0.75	0.25	8.5	2.99	4.18	1.19	0.40	1.5	1.5	1.5
6.7 มีความครบถ้วนสมบูรณ์	3.34	4.65	1.31	0.39	2.96	4.19	1.23	0.42	3.40	4.51	1.11	0.33	3.34	4.04	0.70	0.21	11	3.26	4.35	1.09	0.33	8.5	8.5	8.5
6.8 บรรยายเหตุการณ์อย่างมีขั้นตอน	3.40	4.48	1.08	0.32	3.29	4.23	0.94	0.29	3.41	4.38	0.97	0.29	3.19	3.93	0.74	0.23	10	3.32	4.25	0.93	0.28	10	10	10
6.9 ครอบคลุมทุกประเด็น	3.28	4.60	1.32	0.40	2.93	4.23	1.30	0.44	3.16	4.25	1.09	0.35	3.10	4.04	0.94	0.30	2.5	3.12	4.28	1.16	0.38	3.5	3.5	3.5
6.10 มีการบิดเบือนข้อเท็จจริงต่างๆ	3.21	4.64	1.43	0.45	2.96	4.24	1.28	0.43	3.29	4.36	1.07	0.33	3.11	3.93	0.82	0.26	6.5	3.14	4.29	1.15	0.37	5	5	5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหาสาระของข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม								
	สภาพปัญหา (D) หนักขึ้น	สภาพปัญหา (I) หนักขึ้น	ผลต่าง (needs) PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D) หนักขึ้น	สภาพปัญหา (I) หนักขึ้น	ผลต่าง (needs) PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D) หนักขึ้น	สภาพปัญหา (I) หนักขึ้น	ผลต่าง (needs) PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D) หนักขึ้น	สภาพปัญหา (I) หนักขึ้น	ผลต่าง (needs) PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D) หนักขึ้น	สภาพปัญหา (I) หนักขึ้น	ผลต่าง (needs) PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ					
6.11 บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน	3.20	4.49	1.29	0.40	6.5	2.95	4.21	1.26	0.43	4.5	3.36	4.36	1.00	0.30	10	3.18	4.05	0.87	0.27	5	3.17	4.28	1.11	0.35	6.5

- หมายเหตุ
- อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา
- อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
- อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.13 ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการคำนวณด้วยสูตรปรับปรุง (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 6 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.30 - 0.79$) ได้แก่ ความตั้งใจ (0.79) รองลงมา คือ ความน่าเชื่อถือ (0.43) ความถูกต้อง (0.37) ความชัดเจน (0.35) ความต่อเนื่อง (0.32) และความมีประโยชน์ (0.30) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวตามผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 6 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.16 - 0.52$) ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (0.52) รองลงมา คือ ความถูกต้อง (0.43) ความชัดเจน (0.40) ความต่อเนื่อง (0.30) ความมีประโยชน์ (0.28) และความตั้งใจ (0.16) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.48 - 0.59$) ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.59) รองลงมา คือ ให้ข้อมูลตรงไปตรงมาและมีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.48) ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.39 - 0.47$) ได้แก่ เป็นแบบอย่างได้ (0.47) รองลงมา คือ สร้างสรรค์สังคม (0.40) และให้รู้จักนำไปคิด (0.39) ประเด็นที่ 3 ความตั้งใจ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.17 - 0.23$) ได้แก่ เป็นเรื่องใกล้ตัว (0.23) รองลงมา คือ น่าสนใจ (0.22) และมีข่าวที่หลากหลาย (0.17) ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.59 - 0.66$) ได้แก่ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.66) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.60) และมีการตรวจสอบจากสังคม (0.59) ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.28 - 0.33$) ได้แก่ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.33) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.29) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.28) และประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.45 - 0.47$) ได้แก่ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าวและสัน กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้นซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.47) รองลงมา คือ มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ (0.45)

ส่วนผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 6 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.27 - 0.50$) ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (0.50) รองลงมา คือ ความถูกต้อง (0.42) ความมีประโยชน์ ความต่อเนื่องและความชัดเจนซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.40) และความดึงดูดใจ (0.27) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าว กล่าวคือ ประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.47 - 0.55$) ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.55) รองลงมา คือ มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำและมีรายละเอียดครบถ้วนซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.47) ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.47 - 0.52$) ได้แก่ ให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.52) รองลงมา คือ ให้อ่านง่ายไปปิด (0.47) ประเด็นที่ 3 ความดึงดูดใจ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.32 - 0.36$) ได้แก่ มีข่าวที่หลากหลาย (0.36) รองลงมา คือ น่าตื่นเต้นเร้าใจ และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.32) ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.51 - 0.58$) ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.58) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.54) และมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.51) ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.28 - 0.41$) ได้แก่ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.41) รองลงมา คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.39) และมีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.28) และประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.44 - 0.46$) ได้แก่ ให้ความกระจ่างชัด (0.46) รองลงมา คือ สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (0.45) และครอบคลุมทุกประเด็น (0.44)

ในทำนองเดียวกันผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชนที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 6 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.18 - 0.44$) ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (0.44) รองลงมา คือ ความถูกต้อง (0.38) ความชัดเจน (0.33) ความต่อเนื่อง (0.31) ความมีประโยชน์ (0.29) และความดึงดูดใจ (0.18) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าว กล่าวคือ ประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.40 - 0.41$) ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.41) รองลงมา คือ มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำและเป็นไป

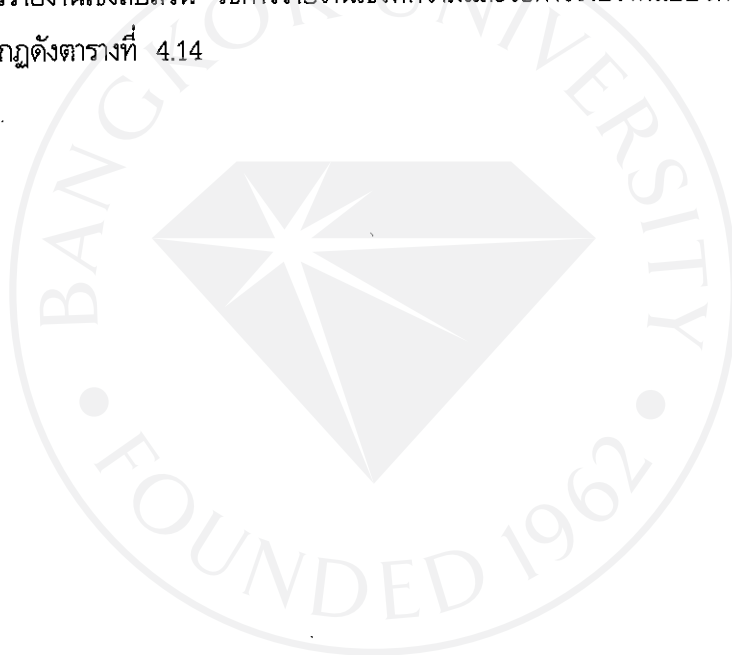

ตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.40) ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.38 - 0.42$) ได้แก่ สร้างสรรค์สังคม (0.42) รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างได้ (0.40) และให้รู้จักนำไปคิด (0.38) ประเด็นที่ 3 ความดึงดูดใจ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.19 - 0.22$) ได้แก่ มีข่าวที่หลากหลาย (0.22) รองลงมา คือ เป็นเรื่องใกล้ตัว (0.21) และน่าตื่นเต้นเร้าใจ (0.19) ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.45 - 0.59$) ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.59) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.50) และมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.45) ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.28 - 0.34$) ได้แก่ มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.34) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.31) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.28) และประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.36 - 0.45$) ได้แก่ สั้น กระชับ มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (0.45) รองลงมา คือ ให้ความกระจ่างชัด (0.37) และมีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (0.36)

ขณะที่ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านเนื้อหาสาระของข่าวตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 6 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.18 - 0.29$) ได้แก่ ความต่อเนื่อง (0.29) รองลงมา คือ ความน่าเชื่อถือและความชัดเจนซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27) ความถูกต้อง (0.26) ความมีประโยชน์ (0.22) และความดึงดูดใจ (0.18) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.29 - 0.42$) ได้แก่ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.42) รองลงมา คือ มีรายละเอียดครบถ้วนและไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.29) ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.25 - 0.29$) ได้แก่ เป็นแบบอย่างได้ (0.29) รองลงมา คือ ให้การศึกษา (0.27) และให้ความรู้ (0.25) ประเด็นที่ 3 ความดึงดูดใจ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.19 - 0.22$) ได้แก่ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ (0.22) รองลงมา คือ ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น (0.21) และน่าสนใจ (0.19) ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการ

จำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.27 - 0.29$) ได้แก่ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (0.29) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.28) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการสัมพันธ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27) ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.26 - 0.31$) ได้แก่ มีการชูดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.31) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.30) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.26) และประเด็นที่ 6 ความชัดเจน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.30 - 0.36$) ได้แก่ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (0.36) รองลงมา คือ มีประเด็นที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็นซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.30)

สำหรับมิติที่ 2 ของคุณภาพข่าว คือ รูปแบบการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วยวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ซึ่งจากผลการศึกษaprakadตั้งตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประจำเขตตามอาชีพ

รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม								
	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพคาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ					
1. วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา	3.29	4.66	1.37	0.42	2	3.05	4.38	1.33	0.44	3	3.31	4.39	1.08	0.33	2	3.13	3.95	0.82	0.26	4	3.20	4.35	1.15	0.36	3
1.1 มีความตรงไปตรงมา	3.26	4.69	1.43	0.44	6	3.04	4.39	1.35	0.44	4.5	3.41	4.45	1.04	0.31	6.5	3.09	4.01	0.92	0.30	2	3.20	4.38	1.18	0.37	4.5
1.2 มีความสดทันเหตุการณ์	3.85	4.76	0.91	0.24	10	3.41	4.49	1.08	0.32	10	3.64	4.54	0.90	0.25	9	3.28	4.06	0.78	0.24	8	3.54	4.46	0.92	0.26	10
1.3 เน้นประเด็นที่สำคัญของข่าว	3.51	4.69	1.18	0.34	9	3.04	4.33	1.29	0.42	6.5	3.49	4.31	0.82	0.24	10	3.19	3.98	0.79	0.25	7	3.31	4.33	1.02	0.31	9
1.4 เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว	3.38	4.79	1.41	0.42	7	2.95	4.41	1.46	0.50	2	3.44	4.45	1.01	0.29	8	3.13	3.98	0.85	0.27	3.5	3.22	4.41	1.19	0.37	4.5
1.5 เสอเรื่องราวเป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.39	4.69	1.30	0.38	8	3.11	4.39	1.28	0.41	8.5	3.28	4.36	1.08	0.33	4	3.18	3.99	0.81	0.26	5.5	3.24	4.36	1.12	0.35	8
1.6 ไม่เข้าถึงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.98	4.60	1.62	0.54	1	2.94	4.24	1.30	0.44	4.5	2.85	4.29	1.44	0.51	1	2.97	3.96	0.99	0.33	1	2.93	4.27	1.34	0.46	1
1.7 ไม่ใส่ความคิดเห็นลงข่าว	2.94	4.46	1.52	0.52	2	2.74	4.26	1.52	0.56	1	2.99	4.23	1.24	0.42	2	3.11	3.81	0.70	0.23	9.5	2.94	4.19	1.25	0.43	2
1.8 มีความชัดเจน ถูกต้อง	3.24	4.70	1.46	0.45	4.5	3.09	4.36	1.27	0.41	8.5	3.30	4.43	1.13	0.34	3	3.13	3.94	0.81	0.26	5.5	3.19	4.36	1.17	0.37	4.5

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม								
	สภาพปัญหา (D)	สภาพปัญหา (I)	ผลข้าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพปัญหา (I)	ผลข้าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพปัญหา (I)	ผลข้าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัญหา (D)	สภาพปัญหา (I)	ผลข้าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ					
1.9 มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ	3.11	4.53	1.42	0.46	3	3.05	4.50	1.45	0.48	3	3.33	4.35	1.02	0.31	6.5	3.13	3.86	0.73	0.23	9.5	3.15	4.31	1.16	0.37	4.5
1.10 มีความกระชับ ชัดเจน	3.26	4.71	1.45	0.45	4.5	3.16	4.48	1.32	0.42	6.5	3.41	4.49	1.08	0.32	5	3.10	3.94	0.84	0.27	3.5	3.23	4.40	1.17	0.36	7
2. วิธีการรายงานเชิง สั้น	3.18	4.49	1.31	0.41	3	2.97	4.22	1.25	0.42	4	3.39	4.29	0.90	0.27	3.5	3.06	3.93	0.87	0.28	3	3.15	4.23	1.08	0.34	4
2.1 ใช้แหล่งข้อมูลหลาย แหล่ง	3.19	4.64	1.45	0.46	1	3.30	4.44	1.14	0.35	5	3.33	4.38	1.05	0.32	2	3.19	3.89	0.70	0.22	5	3.25	4.33	1.08	0.33	4
2.2 มุ่งเจาะลึก เปิดโปง	3.23	4.50	1.27	0.39	3.5	3.09	4.23	1.14	0.37	4	3.60	4.36	0.76	0.21	5	3.10	3.94	0.84	0.27	4	3.25	4.26	1.01	0.31	5
2.3 เน้นการสัมภาษณ์ แหล่งข่าว	3.25	4.41	1.16	0.36	5	2.88	4.25	1.37	0.48	1	3.43	4.18	0.75	0.22	4	2.95	3.93	0.98	0.33	1	3.13	4.19	1.06	0.34	3
2.4 มีการใช้ข้อมูลที่ลึก	3.09	4.48	1.39	0.45	2	2.93	4.28	1.35	0.46	2.5	3.28	4.36	1.08	0.33	1	3.03	3.99	0.96	0.32	2	3.08	4.28	1.20	0.39	1
2.5 เน้นการอ้างอิงคำพูด ของผู้เชี่ยวชาญ	3.16	4.40	1.24	0.39	3.5	2.68	3.90	1.22	0.46	2.5	3.30	4.18	0.88	0.27	3	3.03	3.89	0.86	0.28	3	3.04	4.09	1.05	0.35	2
3. วิธีการรายงานเชิง ตีความ	3.23	4.47	1.24	0.38	4	2.88	4.23	1.35	0.47	2	3.38	4.29	0.91	0.27	3.5	2.94	4.00	1.06	0.36	1	3.11	4.25	1.14	0.37	2
3.1 เน้นการให้มุมมองของ ข่าว	3.03	4.38	1.35	0.45	1	2.70	4.15	1.45	0.54	1	3.43	4.26	0.83	0.24	2	2.98	4.04	1.06	0.36	2	3.03	4.21	1.18	0.39	1

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รูปแบบการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม												
	(D) หน่วยงานแม่ข่าย	สหภาพหลวง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สหภาพหลวง (D)	สหภาพหลวง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สหภาพหลวง (D)	สหภาพหลวง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สหภาพหลวง (D)	สหภาพหลวง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สหภาพหลวง (D)	สหภาพหลวง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}									
3.2 มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง	3.44	4.56	1.12	0.33	2	3.05	4.31	1.26	0.41	2	3.33	4.31	0.98	0.29	1	2.90	3.97	1.07	0.37	1	3.18	4.29	1.11	0.35	2	2	1	1	1
4. วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์	2.91	4.54	1.63	0.56	1	2.80	4.34	1.54	0.55	1	2.85	4.05	1.20	0.42	1	3.00	3.96	0.96	0.32	2	2.89	4.22	1.33	0.46	1	1	1	1	1
4.1 ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว	2.91	4.54	1.63	0.56	1	2.80	4.34	1.54	0.55	1	2.85	4.05	1.20	0.42	1	3.00	3.96	0.96	0.32	1	2.89	4.22	1.33	0.46	1	1	1	1	1

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา

อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.14 ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการคำนวณด้วยสูตรปรับปรุง (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 4 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.34 - 0.46$) ได้แก่ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.46) รองลงมา คือ วิธีการรายงานเชิงตีความ (0.37) วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (0.36) และวิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.34) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวตามผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 4 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.38 - 0.56$) ได้แก่ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.56) รองลงมา คือ วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (0.42) วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.41) และวิธีการรายงานเชิงตีความ (0.38) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.46 - 0.54$) ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.54) รองลงมา คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.52) และมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (0.46) ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.39 - 0.46$) ได้แก่ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (0.46) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.45) มุ่งเจาะลึก เปิดโปงและเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.39) ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.33 - 0.45$) ได้แก่ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.45) รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.33) และประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.56$) ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.56)

ในขณะทีผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 4 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.42 - 0.55$) ได้แก่ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.55) รองลงมา คือ วิธีการรายงานเชิงตีความ (0.47) วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (0.44) และวิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.42) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าว กล่าวคือ ประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับ

แรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.48 - 0.56$) ได้แก่ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.56) รองลงมา คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว (0.50) และมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (0.48) ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวนพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.46 - 0.48$) ได้แก่ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (0.48) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึกและเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.46) ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.41 - 0.54$) ได้แก่ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.54) รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.41) และประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.55$) ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.55)

ส่วนผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชนที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 4 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.27 - 0.42$) ได้แก่ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.42) รองลงมา คือ วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (0.33) วิธีการรายงานเชิงสืบสวนและวิธีการรายงานเชิงตีความซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.34 - 0.51$) ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.51) รองลงมา คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.42) และมีความชัดเจน ถูกต้อง (0.34) ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.27 - 0.33$) ได้แก่ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.33) รองลงมา คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (0.32) และเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (0.27) ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.24 - 0.29$) ได้แก่ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.29) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.24) และประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.42$) ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.42)

ทางด้านผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านรูปแบบการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 4 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.26 - 0.36$) ได้แก่ วิธีการรายงานเชิงตีความ (0.36) รองลงมา คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.32) วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.28) และวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา (0.26) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าว

โดยประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.27 - 0.33$) ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.33) รองลงมา คือ มีความตรงไปตรงมา (0.30) เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าวและมีความกระชับซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27) ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.28 - 0.33$) ได้แก่ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (0.33) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.32) และเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (0.28) ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.36 - 0.37$) ได้แก่ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.37) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.36) และประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.32$) ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.32)

มิติสุดท้ายของคุณภาพข่าว คือ ภาษาในการรายงานข่าวซึ่งประกอบด้วยภาษาพาดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว จากผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 คำดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเจ้าแห่งตามอาทิตย์

ภาษาในการรายงานข่าว	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม			
	สภาพจับกุม (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพจับกุม (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพจับกุม (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพจับกุม (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	สภาพจับกุม (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}
1. ภาษาพูดหรือข่าว	3.08	4.25	1.17	0.38	3.03	4.16	1.13	0.37	3.19	4.24	1.05	0.33	3.03	4.05	1.02	0.34	3.08	4.18	1.10	0.36
1.1 ไม่ใช่คำที่พิมพ์เขียว	3.10	4.24	1.14	0.37	3.03	4.14	1.11	0.37	3.21	4.25	1.04	0.32	3.19	4.13	0.94	0.30	3.13	4.19	1.06	0.34
1.2 ไม่ใช่คำที่หรือหยา	2.99	4.06	1.07	0.36	2.99	4.09	1.11	0.37	3.18	4.19	1.01	0.32	3.05	4.04	0.99	0.33	3.05	4.09	1.04	0.34
1.3 ไม่ใช่คำที่เกินจริง	2.88	4.14	1.26	0.44	2.96	4.13	1.17	0.40	3.00	4.19	1.19	0.40	2.73	3.85	1.12	0.41	2.89	4.08	1.19	0.41
1.4 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.36	4.55	1.19	0.35	3.15	4.30	1.15	0.37	3.39	4.35	0.96	0.28	3.15	4.18	1.03	0.33	3.26	4.34	1.08	0.33
2. ภาษาเนื้อข่าว	3.34	4.39	1.05	0.31	3.18	4.29	1.11	0.35	3.30	4.34	1.04	0.32	3.20	4.12	0.92	0.29	3.25	4.28	1.03	0.32
2.1 สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง	3.44	4.58	1.14	0.33	3.35	4.31	0.96	0.29	3.39	4.50	1.11	0.33	3.45	4.21	0.76	0.22	3.41	4.40	0.99	0.29
2.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ	3.33	4.48	1.15	0.35	3.13	4.21	1.08	0.35	3.31	4.38	1.07	0.32	3.21	4.23	1.02	0.32	3.24	4.32	1.08	0.33
2.3 ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง	3.35	4.50	1.15	0.34	3.04	4.44	1.40	0.46	3.28	4.45	1.17	0.36	2.98	4.24	1.26	0.42	3.16	4.41	1.25	0.40
2.4 ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง	3.25	3.91	0.66	0.20	3.15	4.10	0.95	0.30	3.08	4.00	0.92	0.30	3.35	4.01	0.66	0.20	3.21	4.01	0.80	0.25
2.5 ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย	3.29	4.40	1.11	0.34	3.14	4.25	1.11	0.35	3.31	4.34	1.03	0.31	2.99	3.90	0.91	0.30	3.18	4.22	1.04	0.33

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ภาษาในการรายงานค่า	อาชีพที่ 1 (n = 80)				อาชีพที่ 2 (n = 80)				อาชีพที่ 3 (n = 80)				อาชีพที่ 4 (n = 80)				รวม								
	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่คาดหวัง (I)	ผลต่าง (needs)	PNI ^{modified}	อันดับความสำคัญ					
2.6 ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา	3.36	4.46	1.10	0.33	4.5	3.26	4.43	1.17	0.36	2	3.46	4.36	0.90	0.26	6	3.23	4.14	0.91	0.28	4	3.33	4.35	1.02	0.31	4

หมายเหตุ อาชีพที่ 1 คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา

อาชีพที่ 2 คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพที่ 4 คือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป

ตารางที่ 4.15 ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการคำนวณด้วยสูตรปรับปรุง($PNI_{modified}$) พบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 2 อันดับ ($PNI_{modified} = 0.32 - 0.36$) ได้แก่ ภาษาพาดหัวข่าว (0.36) รองลงมา คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.32)

เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวตามผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 2 อันดับ ($PNI_{modified} = 0.31 - 0.38$) ได้แก่ ภาษาพาดหัวข่าว (0.38) รองลงมา คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.31) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{modified} = 0.36 - 0.44$) ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.44) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (0.37) และไม่ใช่คำที่หือหวา (0.36) และประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{modified} = 0.34 - 0.35$) ได้แก่ ใช้ภาษาที่สุภาพ (0.35) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้องและใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่ายซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.34)

ในทำนองเดียวกันผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 2 อันดับ ($PNI_{modified} = 0.35 - 0.37$) ได้แก่ ภาษาพาดหัวข่าว (0.37) รองลงมา คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.35) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{modified} = 0.37 - 0.40$) ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.40) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย ไม่ใช่คำที่หือหวา และใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.37) และประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{modified} = 0.35 - 0.46$) ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.46) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา (0.36) ใช้ภาษาที่สุภาพและใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่ายซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.35)

เช่นเดียวกับผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชนที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 2

อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.32 - 0.33$) ได้แก่ ภาษาพาดหัวข่าว (0.33) รองลงมา คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.32) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.32 - 0.40$) ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.40) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือยและไม่ใช่คำที่หือหวาซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.32) และประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.32 - 0.36$) ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.36) รองลงมา คือ สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (0.33) และใช้ภาษาที่สุภาพ (0.32)

ส่วนผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านภาษาในการรายงานข่าวตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 2 อันดับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.29 - 0.34$) ได้แก่ ภาษาพาดหัวข่าว (0.34) รองลงมา คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.29) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าว นั่นคือ ประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.33 - 0.41$) ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.41) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่หือหวาและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.33) และประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว พบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.30 - 0.42$) ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.42) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่สุภาพ (0.32) และใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย (0.30)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยในการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษา คำนวณและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย รวมทั้งการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน เกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในลักษณะคำถามปลายเปิด ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้จากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในย่านสีลม อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ราชดำเนิน ลาดพร้าว พระโขนง และสนามหลวงโดยจำแนกตามอาชีพซึ่งแบ่งออกเป็น 4 อาชีพ ๆ ละ 80 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 320 คน ได้แก่ 1) ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา 2) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) พนักงานบริษัทเอกชน และ 4) อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หรือ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงในการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาด้านหนังสือพิมพ์ จำนวน 15 คนเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่ากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยครอบคลุม 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 คือ เนื้อหาสาระของข่าว ประกอบด้วย ความถูกต้อง ความมีประโยชน์ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือ ความต่อเนื่องและความชัดเจน มิติที่ 2 คือ รูปแบบการรายงานข่าว ประกอบด้วย วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวน วิธีการรายงานเชิงตีความและวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ และมิติที่ 3 คือ ภาษาในการรายงานข่าว ประกอบด้วย ภาษาพาดหัวข่าวและภาษาเนื้อข่าว

ขั้นตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1. ผลการศึกษาสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.37) อยู่ในช่วงอายุ 20 - 25 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 23.44) ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.13) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า เมื่อพิจารณาในแต่ละอาชีพพบว่าทุกอาชีพมีทั้งเพศชายและเพศหญิงในจำนวนใกล้เคียงกันยกเว้นครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่มีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้พบว่าทุกอาชีพมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุอื่น ๆ เช่นเดียวกับระดับการศึกษาที่พบว่าทุกกลุ่มอาชีพมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่าความดึงดูดใจมีคุณภาพมากที่สุดในระดับมาก (3.58) และอันดับสุดท้าย คือ ความน่าเชื่อถือ (3.02) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.94)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.70)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (3.06)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป (2.83)

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (2.96)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (2.79)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.36)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (3.06)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ (3.04)

ประเด็นที่ 3 ความตั้งใจ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ นำตื่นเต้นเร้าใจ (3.54)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีข่าวที่หลากหลาย (3.14)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ นำตื่นเต้นเร้าใจ (3.51)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ (3.15)

ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (2.91)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (2.68)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (2.80)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (3.04)

ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.38)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการชูดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.01)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการชูดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (3.26)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (3.06)

ประเด็นที่ 6 ความชัดเจน

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ สั้น กระชับรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (2.96)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ สั้น กระชับรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (2.89)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ สั้น กระชับรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (3.04)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (2.91)

มิติที่ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.09) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (2.89) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (2.94)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ใจความคิดเห็นลงในข่าว (2.74)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.85)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (2.97)

ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึกลับ (3.09)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (2.68)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึกลับ (3.28)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (2.95)

ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (3.03)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (2.70)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (3.33)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (2.90)

ประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.91) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.91)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.80) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.80)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (2.85) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (2.85)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.00) โดยใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (3.00)

มิติที่ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.17) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่าภาษาเนื้อข่าวมีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (3.25) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาพาดหัวข่าว (3.08) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.88)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.96)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (3.00)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (2.73)

ประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อข่าว

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง (3.25)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (3.04)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง (3.08)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (3.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (2.98)

2.2 ผลการศึกษาความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.30) และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นความน่าเชื่อถือว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.32) และอันดับสุดท้าย คือ ความมีประโยชน์และความดึงดูดใจซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.28) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.61) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา (4.75)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.27) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการเสนอความจริง (4.44)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.40) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการเสนอความจริง (4.58)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.96) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีรายละเอียดครบถ้วน (4.19)

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.48) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีประโยชน์ต่อสังคม (4.73)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.31) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ให้การศึกษา (4.49)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ สะท้อนถึงปัญหาสังคม (4.50)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.00) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ให้ความรู้ (4.18)

ประเด็นที่ 3 ความตั้งใจ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.41) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ทันต่อเหตุการณ์ (4.66)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.31) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสดใหม่ (4.54)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.36) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสดใหม่ (4.61)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.01) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ทันต่อเหตุการณ์และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมซึ่งมีคุณภาพเท่ากัน (4.13)

ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.67) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (4.73)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.28) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (4.33)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.35) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (4.45)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.97) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (4.08)

ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.57) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (4.64)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (4.29)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.43) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (4.53)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.98) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่อง โดยละเอียด (4.02)

ประเด็นที่ 6 ความชัดเจน

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.57) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ อ่านแล้วเข้าใจง่าย (4.70)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีข้อมูลที่เจาะลึก (4.31)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความครบถ้วน สมบูรณ์ (4.51)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.97) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน (4.05)

มิติที่ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.26) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.35) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (4.22) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.66) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว (4.79)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.38) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (4.50)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.54)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.95) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความสด ทันเหตุการณ์ (4.06)

ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.49) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.64)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.22) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.44)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (4.38)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.93) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (3.99)

ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.47) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.56)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.31)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (4.31)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.00) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (4.04)

ประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (4.54) โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.54)

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.34)

3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.05) โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (4.05)

4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (3.96) โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (3.96)

มิติที่ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.23) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่ามีความคาดหวังในประเด็นภาษาเนื้อข่าวว่ามีคุณภาพมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.28) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาพาดหัวข่าว (4.18) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ภาษาพูดหัวข้อ

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.25) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา (4.55)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.16) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา (4.30)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.24) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา (4.35)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.05) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา (4.18)

ประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อหา

1. ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.39) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.58)
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.29) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.44)
3. พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.34) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (4.50)
4. อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังโดยภาพรวมว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (4.12) โดยประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (4.24)

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้วยค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการคำนวณด้วยสูตรปรับปรุง (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมคุณภาพข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเรียง 3 อันดับ คือ รูปแบบการรายงานข่าว (0.36) ภาษาในการรายงานข่าว (0.33) และเนื้อหาสาระของข่าว (0.32) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

มิตินี้ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความตึงเครียด (0.79) และอันดับสุดท้าย คือ ความมีประโยชน์ (0.30) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความน่าเชื่อถือ (0.52) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความน่าเชื่อถือ (0.50) และพนักงานบริษัทเอกชนพบว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความน่าเชื่อถือ (0.44) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าเป็นประเด็นที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความต่อเนื่อง (0.29) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความถูกต้อง

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.59) รองลงมา คือ ให้ข้อมูลตรงไปตรงมาและมีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.48)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.55) รองลงมา คือ มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำและมีรายละเอียดครบถ้วนซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.47)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.41) รองลงมา คือ มีรายละเอียดที่ถูกต้องแม่นยำและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.40)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.42) รองลงมา คือ มีรายละเอียดครบถ้วนและไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.29)

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ เป็นแบบอย่างได้ (0.47) รองลงมา คือ สร้างสรรค์สังคม (0.40) และให้รู้จักนำไปคิด (0.39)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.52) รองลงมา คือ ให้รู้จักนำไปคิด (0.47)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ สร้างสรรค์สังคม (0.42) รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างได้ (0.40) และให้รู้จักนำไปคิด (0.38)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ เป็นแบบอย่างได้ (0.29) รองลงมา คือ ให้การศึกษา (0.27) และให้ความรู้ (0.25)

ประเด็นที่ 3 ความดึงดูดใจ

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ เป็นเรื่องใกล้ตัว (0.23) รองลงมา คือ น่าสนใจ (0.22) และมีข่าวที่หลากหลาย (0.17)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ มีข่าวที่หลากหลาย (0.36) รองลงมา คือ น่าตื่นเต้นเร้าใจและเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.32)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ มีข่าวที่หลากหลาย (0.22) รองลงมา คือ เป็นเรื่องใกล้ตัว (0.21) และน่าตื่นเต้นเร้าใจ (0.19)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ (0.22) รองลงมา คือ ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น (0.21) และน่าสนใจ (0.19)

ประเด็นที่ 4 ความน่าเชื่อถือ

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.66) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.60) และมีการตรวจสอบจากสังคม (0.59)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.58) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.54) และมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.51)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (0.59) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.50) และมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ (0.45)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ (0.29) รองลงมา คือ มีการตรวจสอบจากสังคม (0.28) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27)

ประเด็นที่ 5 ความต่อเนื่อง

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.33) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.29) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.28)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.41) รองลงมา คือ มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.39) และมีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.28)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.34) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.31) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.28)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ มีการชุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด (0.31) รองลงมา คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ (0.30) และมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (0.26)

ประเด็นที่ 6 ความชัดเจน

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าวและสั้น กระชับรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้นซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.47) รองลงมา คือ มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ (0.45)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ให้ความสำคัญกระจำงัด (0.46) รองลงมา คือ ลั่น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (0.45) และครอบคลุมทุกประเด็น (0.44)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ลั่น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น (0.45) รองลงมา คือ ให้ความสำคัญกระจำงัด (0.37) และมีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (0.36)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว (0.36) รองลงมา คือ มีประเด็นที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็นซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.30)

มิติที่ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.46) และอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานเชิงสืบสวน (0.34) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ (0.56) เช่นเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่พบว่าวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์เป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด (0.55) ในทำนองเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าการรายงานแบบวิทยาศาสตร์เป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดของรูปแบบการรายงานข่าว (0.42) ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปพบว่าวิธีการรายงานเชิงสืบสวนเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด (0.36) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.54) รองลงมา คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.52) และมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (0.46)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.56) รองลงมา คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว (0.50) และมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ (0.48)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.51) รองลงมา คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว (0.42) และมีความชัดเจน ถูกต้อง (0.34)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (0.33) รองลงมา คือ มีความตรงไปตรงมา (0.30) เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าวและมีความกระชับซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.27)

ประเด็นที่ 2 วิธีการรายงานเชิงสืบสวน

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (0.46) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.45) มุ่งเจาะลึก เบ็ดเินงและเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.39)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (0.48) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึกและเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.46)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.33) รองลงมา คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง (0.32) และ เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (0.27)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว (0.33) รองลงมา คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก (0.32) และเน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ (0.28)

ประเด็นที่ 3 วิธีการรายงานเชิงตีความ

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.45) รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.33)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.54) รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.41)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.29) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.24)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 2 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง (0.37) รองลงมา คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว (0.36)

ประเด็นที่ 4 วิธีการรายงานแนววิทยาศาสตร์

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.56)
2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.55)
3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.42)
4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว (0.32)

มิติที่ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพาดหัวข่าว (0.36) และอันดับสุดท้าย คือ ภาษาเนื้อข่าว (0.32) เมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่าความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพาดหัวข่าว (0.38) ในทำนองเดียวกับข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีความคิดเห็นว่าภาษาพาดหัวข่าวเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดของภาษาในการรายงานข่าว (0.37) เช่นเดียวกันพนักงานบริษัทเอกชนที่พบว่าภาษาพาดหัวข่าวเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด (0.33) และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับทุกอาชีพว่าภาษาพาดหัวข่าวเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดของภาษาในการรายงานข่าว (0.34) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ประเด็นที่ 1 ภาษาพาดหัวข่าว

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.44) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย (0.37) และไม่ใช่คำที่หือหาว (0.36)
2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.40) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือย

ไม่ใช่คำที่หือหาวและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหาซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.37)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.40) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่ฟุ่มเฟือยและไม่ใช่คำที่หือหาวซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.32)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ ไม่ใช่คำที่เกินจริง (0.41) รองลงมา คือ ไม่ใช่คำที่หือหาวและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหาซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.33)

ประเด็นที่ 2 ภาษาเนื้อหา

1. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ได้แก่ ใช้ภาษาที่สุภาพ (0.35) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้องและใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่ายซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.34)

2. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.46) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา (0.36) ใช้ภาษาที่สุภาพและใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่ายซึ่งมีค่าดัชนีอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเท่ากัน (0.35)

3. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.36) รองลงมา คือ บอกสาระสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง (0.33) และใช้ภาษาที่สุภาพ (0.32)

4. ผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามความคิดเห็นของอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป ได้แก่ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง (0.42) รองลงมา คือ ใช้ภาษาที่สุภาพ (0.32) และใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย (0.30)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

1.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุอาจมาจากการระบวนการทำข่าวในองค์กรหนังสือพิมพ์ที่ต้องอาศัยความเร่งรีบและต้องแข่งกับเวลาเพื่อให้หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวถึงผู้อ่านได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับยังต้องมีการแข่งขันในแง่ของการรายงานข่าวกับหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ รวมทั้งกับสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น เพราะฉะนั้นจากปัจจัยดังกล่าวจึงอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพข่าวได้

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าความดึงดูดใจมีคุณภาพมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีการแข่งขันในด้านการนำเสนอข่าวที่หลากหลายและเจาะลึกมากขึ้นจากหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ที่มีจำนวนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ผู้อ่านติดตามอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับของตนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ จึงต้องมีการนำเสนอข่าวที่สามารถดึงดูดใจผู้อ่านได้ดังเช่นที่ฉ้อฉล วุฒิกรรรมรักษา (2536) กล่าวว่าข่าวที่ดีจะต้องเป็นข่าวที่รายงานข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดจนความคิดเห็นจากบุคคลระดับต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจอันมีผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนและสังคม เช่นเดียวกับที่มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) กล่าวว่าข่าวควรประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความน่าสนใจ (interest) ข้อเท็จจริง (facts) และผู้อ่าน (readers) รวมทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ศศิธร ยุวโกศล (2545) เกี่ยวกับการให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสารพบว่าองค์ประกอบด้านความดึงดูดใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการให้ความหมายข่าวในมิติด้านคุณภาพ

ส่วนประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่พบว่ามีความเป็นอันดับสุดท้าย คือ ความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำงานด้านข่าวของหนังสือพิมพ์มีลักษณะการทำงานที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของเวลาที่จำกัด ดังนั้นเพื่อให้ทันกำหนดเวลาในการปิดต้นฉบับข่าวรวมทั้งทันกำหนดเวลาในการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ให้กับผู้อ่านทำให้ผู้สื่อข่าวต้องทำงานแข่งกับเวลา เป็นผลให้เกิดข้อจำกัดในเรื่องของกระบวนการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อันนำมาสู่ความคลาดเคลื่อนในแง่ของข้อเท็จจริงของข่าวขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประเด็นความน่าเชื่อถือของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีคุณภาพเป็นลำดับสุดท้าย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยจำแนกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละอาชีพมีความคิดเห็นทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อาชีพมีทักษะการคิดที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ในอาชีพแตกต่างกัน จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคุณภาพข่าวในประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัต เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2546) และเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าว พบว่าอาจเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่ลึกซึ้งมากทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังผลการวิจัยในประเด็นความต่อเนื่องที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด เช่นเดียวกับประเด็นความชัดเจนที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ล้น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น หรือในประเด็นความมีประโยชน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ แต่ในขณะที่บางข้ออาจเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ลึกลับ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ที่ลึกหรือทักษะการคิดขั้นสูงจึงเป็นผลให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในข้อนั้น ๆ ของแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวแตกต่างกัน ดังปรากฏในประเด็นความถูกต้องที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป และเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป หรือในประเด็นความดึงดูดใจพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ น่าตื่นเต้นเร้าใจ ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีข่าวที่หลากหลาย ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับประเด็นความน่าเชื่อถือที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบจากสังคม ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความรับผิดชอบต่ოსังคม

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยที่ได้มีข้อที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยประเด็นความถูกต้องซึ่งพบว่ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่ข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่ข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพการทำงานด้านข่าวของหนังสือพิมพ์จะพบว่าทั้งเรื่องไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตลอดจนไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวถือเป็นคุณภาพข่าวที่สำคัญประการหนึ่งเนื่องจากการนำเสนอเรื่องราว เหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันจะพบว่าโดยภาพรวมมักเป็นประเด็นในเรื่องของความขัดแย้ง ด้วยเหตุนี้การนำเสนอข่าวในลักษณะดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากทุก ๆ ฝ่ายที่เป็นคู่กรณีของความขัดแย้งโดยไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รวมทั้งการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์จะต้องไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในเรื่องข่าวและการนำเสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ จะต้องเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว เพราะหากหนังสือพิมพ์เสนอข่าวที่เป็นประเด็นความขัดแย้งโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพข่าวดังที่กล่าวข้างต้นย่อมจะส่งผลกระทบต่อบุคคลซึ่งไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดก็ตามที่ตกเป็นข่าวรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ และที่สำคัญทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังเช่นที่ชินกมล สุวรรณโชติ (2540) กล่าวว่าความผิดพลาดในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าว องค์กรหนังสือพิมพ์แล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบสังคมทั้งระบบเพราะข่าวที่ถูกบิดเบือนดังกล่าวย่อมถูกแพร่กระจายออกไปในสังคมวงกว้างซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อกระบวนการตัดสินใจ ทศนคติ การรับรู้ตลอดจนถึงพฤติกรรมของผู้รับสารที่ได้บริโภคสารนั้น เพราะฉะนั้นจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดในประเด็นความถูกต้อง คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวนั้นย่อมสะท้อนให้เห็นว่าการนำเสนอข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเท่าที่ควร กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ยังคงมีการนำเสนอข่าวในลักษณะที่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตลอดจนมีการใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในการรายงานข่าวและไม่เป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าวซึ่งเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าเป็นปัญหาในแง่ของคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจุฬาลักษณ์ มณีวงศ์ (2539) ที่ระบุว่าร้อยละ 24.40 หนังสือพิมพ์ควรมีการปรับปรุงตนเองในเรื่องการให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายและร้อยละ 20.70 ที่หนังสือพิมพ์ควรเน้นนำเสนอข้อมูลมากกว่าความเห็น

ข้อค้นพบที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ ประเด็นความต่อเนื่องที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนยกเว้นอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด เมื่อพิจารณาในเรื่องนี้อาจกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการนำเสนอเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ระบุข้างต้นว่ามักเป็นประเด็นในเรื่องของความขัดแย้งซึ่งลักษณะของข่าวที่ว่านี้มักมีประเด็นต่าง ๆ ที่ซ่อนเร้นแอบแฝงอยู่ มีลักษณะที่ลับซับซ้อน จึงต้องอาศัยระยะเวลาเป็นอย่างมากในการที่จะเจาะลึกถึงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมารายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบอย่างละเอียดครบถ้วน แต่เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์รวมทั้งประสบการณ์ของตัวผู้สื่อข่าวในการที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จึงเป็นผลให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ขาดความต่อเนื่องในการขุดค้นรายละเอียดของข้อมูลเพื่อนำมารายงานเป็นข่าวประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายในแต่ละวันซึ่งอาจจะทำให้มีประเด็นข่าวที่ใหม่และน่าสนใจอยู่ตลอดเวลาจึงนำมาสู่การให้ความสำคัญที่น้อยลงกับประเด็นข่าวเดิม เป็นผลให้หนังสือพิมพ์ขาดความต่อเนื่องในแง่ของการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด ด้วยเหตุนี้การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าในเรื่องมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียดมีคุณภาพน้อยที่สุดย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานด้านข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ขาดการติดตามและเจาะลึกในรายละเอียดของข้อมูล แต่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวตามสถานการณ์ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เหมือนกันในแง่ที่ว่ามีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียดซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นความต่อเนื่องนั้นมีคุณภาพน้อยที่สุดเมื่อมองจากคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ดังนั้นจากข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาของคุณภาพข่าวในเรื่องดังกล่าวที่หนังสือพิมพ์ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของศศิธร ยุวโกศล (2545) เกี่ยวกับการให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสารที่พบว่าความต่อเนื่องเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งของคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของผู้รับสารโดยเมื่อเสนอข่าวหนึ่ง ๆ แล้วต้องติดตามเหตุการณ์ให้สิ้นสุด

ในทำนองเดียวกันประเด็นความชัดเจนซึ่งจากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนยกเว้นอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปล้วนมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ล้นกะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมีการให้รายละเอียดต่าง ๆ ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งรายละเอียดในบางประเด็นที่หนังสือพิมพ์นำเสนออาจไม่ได้เป็นประเด็นที่สำคัญในมุมมองของผู้อ่านประกอบกับผู้อ่านส่วนใหญ่อาจมีข้อจำกัดด้านเวลาในการที่จะอ่านรายละเอียดทั้งหมดของเนื้อหาแต่ละข่าวได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนมีการระบุตรงกันว่าในประเด็นความชัดเจนนั้นข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ล้น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น นั้นย่อมเท่ากับเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่ง

เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ควรให้ความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาสาระของข่าวดังเช่นที่ Boyer (1981 อ้างถึงใน ชัยดุมม์ เหมจักร, 2544) กล่าวว่า การเขียนข่าวที่ดีจะต้องใช้ภาษาที่สั้น เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ประเด็นที่นำเสนอต้องกะทัดรัด ได้ใจความ สื่อความหมายที่แน่นอน เทียงตรง อ่านแล้วเข้าใจได้ทันที

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยมีข้อที่น่าสนใจเป็นอย่างมากอีกประการหนึ่ง คือ ในประเด็นความมีประโยชน์นั้นกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่า ข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ ดังนั้นจากข้อค้นพบนี้อาจชี้ให้เห็นเป็นนัยได้ถึงความต้องการคุณภาพในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ซึ่งสะท้อนผ่านทางเนื้อหาสาระของข่าว เพราะโดยหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ คือ การรายงานข่าว แต่เนื่องจากภารกิจของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ผูกติดอยู่กับความเคลื่อนไหวของคนในสังคม เพราะฉะนั้นสิ่งที่หนังสือพิมพ์รายงานออกมาเป็นข่าวซึ่งนอกจากจะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารกับผู้อ่านแล้ว ที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ เนื้อหาสาระของข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ นั้นควรที่จะต้องช่วยยกระดับทั้งความรู้และความคิดที่ดี ที่เหมาะสมและถูกต้องให้กับผู้อ่านได้ด้วยอันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม โดยภาพรวมต่อไป ด้วยเหตุนี้การที่กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปปรารถนาว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดในประเด็นความมีประโยชน์ คือ เป็นแบบอย่างได้ ย่อมเป็นการบ่งบอกว่าการนำเสนอเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันมีลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่าน ทั้งในแง่ของความรู้และความคิดที่จะนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีต่อการดำรงชีวิต หรือใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จดหมายจากประชาชนในโครงการจดหมายจากประชาชนซึ่งจัดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทยที่ระบุว่าประชาชนที่ส่งข้อวิพากษ์วิจารณ์เข้ามาส่วนใหญ่ไม่พอใจการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มากที่สุด เพราะเนื้อหาที่นำเสนอเป็นไปในเชิงทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ ไม่ได้ให้ข่าวสารที่มีประโยชน์ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อสาธารณะ (สุกัญญา สุดบรรทัด, 2539)

มิตินี้ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าวิธีการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมามีคุณภาพมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากว่าวิธีการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาเป็นกรรายงานข่าวตามข้อเท็จจริง เรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เท่านั้นโดยบอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร ซึ่งเป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนแต่อย่างใดและมักเป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่พบเห็นในหนังสือพิมพ์โดยทั่วไป ในขณะที่วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์พบว่าเป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่มีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้ายตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากรูปแบบการรายงานข่าวดังกล่าวนับเป็นพัฒนาการของวิธีการสื่อข่าวในวงการหนังสือพิมพ์เมื่อเทียบกับรูปแบบการรายงานข่าวอื่น ๆ คือ วิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา วิธีการรายงานเชิงสืบสวนและวิธีการรายงานเชิงตีความซึ่งย่อมต้องอาศัยผู้สื่อข่าวที่

มีประสบการณ์ในการที่จะนำวิธีการวิจัยมาใช้เป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลข่าว รวมทั้งสามารถนำข้อสรุปของงานวิจัยที่น่าสนใจและเกี่ยวข้อง มีผลกระทบต่อประชาชนมาเขียนในรูปของรายงานข่าวให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537; สมหมาย ปาจิณัตต์, 2537; ดรุณี หิรัญรักษ์, 2538; พนม ววรรณศิริ, 2544; นาฎยา ตานานนท์, 2546) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วิธีการรายงานข่าวแบบวิทยาศาสตร์มีคุณภาพเป็นลำดับสุดท้าย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ที่เรียนรู้จากอาชีพแตกต่างกัน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยต่อประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกลีกร, 2546) นอกจากนั้นแล้วเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวพบว่าอาจเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ไม่ลึกลับซับซ้อน จึงไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะการคิดที่สูงมากนักเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างในบางอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังปรากฏผลการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่นเดียวกับประเด็นของวิธีการรายงานเชิงตีความที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง แต่ในขณะที่บางข้อเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ต้องอาศัยทักษะการคิดอย่างมากจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างบางอาชีพมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังข้อค้นพบในประเด็นวิธีการรายงานเชิงสืบสวนที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการอ้างอิงคำพูดของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เห็นว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว

อย่างไรก็ตามมีสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับข้อค้นพบในครั้งนี้โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยเริ่มจากประเด็นของวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพ

อิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าสังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารซึ่งประชาชนในฐานะผู้รับสารสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ได้ในเวลาเดียวกันจึงทำให้ประชาชนสามารถที่จะประเมินและรับรู้ถึงวิธีการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้ว่าหนังสือพิมพ์มีการรายงานข่าวตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าวและไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือว่าเป็นวิธีการรายงานข่าวที่มีการใส่ความคิดเห็นลงในข่าวและเป็นการรายงานข่าวโดยเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งหากหนังสือพิมพ์ใช้วิธีการรายงานข่าวในรูปแบบหลังย่อมทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นจากข้อค้นพบที่ได้ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดในประเด็นของวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมา คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าวและไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้อ่านย่อมต้องการข้อมูลข่าวสารที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์อย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าวและไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นหากหนังสือพิมพ์ยังคงใช้รูปแบบการรายงานข่าวดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันย่อมทำให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ขาดความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้อ่านอันจะนำมาสู่ผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของหนังสือพิมพ์อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้

ประเด็นที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ วิธีการรายงานเชิงตีความซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังข่าว ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันจะพบว่าเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์นั้นส่วนใหญ่มักจะเป็นประเด็นที่มีความสลับซับซ้อน มีปมเงื่อนต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงไม่สามารถที่จะรายงานข่าวได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ภายในช่วงระยะเวลาอันสั้นได้ แต่บางครั้งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างมากในการที่จะขุดคุ้ยปมเงื่อนต่าง ๆ เพื่อนำมารายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบอย่างละเอียดถี่ถ้วน ดังนั้นการรายงานข่าวในลักษณะดังกล่าวจึงต้องมีการให้ภูมิหลังของข่าวเพื่อทำให้ผู้อ่านที่ไม่ได้ติดตามอ่านข่าวนั้น ๆ ตั้งแต่แรกสามารถที่จะเข้าใจเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงของข่าวได้ นอกจากนั้นยังต้องมีการรายงานข่าวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์ในการทำหน้าที่ให้ข่าวสารอันถือเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในเรื่องเน้นการให้ภูมิหลังของข่าวและมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นของวิธีการรายงานเชิงตีความว่ามีคุณภาพน้อยที่สุด จึงย่อมเท่ากับเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในปัจจุบันยังมิได้ให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวเท่าที่ควร ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวหนังสือพิมพ์เองแล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนในฐานะผู้อ่านด้วยและที่สำคัญยังเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้อ่านต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ด้วยวิธีการรายงานข่าวที่เน้นการให้ภูมิหลังของข่าวและมีความ

ต่อเนื่องของข้อเท็จจริง เพราะจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความเป็นมาของข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ ตลอดจนทำให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างละเอียด ครบถ้วนนำมาสู่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอันจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมต่อไป

นอกจากนี้จากผลการวิจัยที่พบในครั้งนี้นี้ยังมีข้อที่น่าสนใจเพิ่มเติมอีกว่าในประเด็นของวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นในระดับที่ใกล้เคียงกันในประเด็นใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านเวลาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำข่าวของผู้สื่อข่าว ตลอดจนข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้สื่อข่าวในการที่จะนำวิธีการวิจัยมาใช้เป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลข่าวซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการรายงานข่าวดังกล่าว จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกันต่อประเด็นของวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์

มิตินี้ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าภาษาเนื้อข่าวมีคุณภาพมากที่สุด แต่ในขณะที่ภาษาพาดหัวข่าวมีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อหาในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ การเขียนพาดหัวข่าวมักมีเนื้อหาที่จำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับ การเขียนเนื้อข่าว ดังนั้นจึงย่อมต้องอาศัยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเขียนพาดหัวข่าวโดยสามารถที่จะเลือกใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม ครอบคลุมประเด็นสำคัญของข่าว ทำให้ผู้อ่านสนใจที่จะติดตามอ่านรายละเอียดของเนื้อหาข่าวต่อไปซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับที่มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) กล่าวว่า การเขียนพาดหัวข่าวย่อมต้องอาศัยทักษะการใช้ภาษาอย่างมากในการที่จะเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับเนื้อหาอันจำกัด ใช้ภาษาอย่างกระชับรัดกุม และสื่อความหมายได้ครอบคลุมสาระสำคัญของประเด็นข่าวทั้งหมด เพราะฉะนั้นด้วยข้อจำกัดดังกล่าวจึงทำให้ภาษาพาดหัวข่าวมีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาเนื้อข่าว

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวของแต่ละข้อในแต่ละประเด็นของภาษาเนื้อข่าวมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากประสบการณ์ที่เป็นผลมาจากอาชีพนั้นต่างกัน ทำให้บุคคลมีความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อนโดยจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกลีกร, 2546) และนอกจากนั้นเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของภาษาเนื้อข่าวอาจเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ไม่ต้องอาศัยความคิดที่ลึกซึ้งในการคิด จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังข้อค้นพบจากการวิจัยในประเด็นของ

ภาษาพูดหัวข่าวที่พบวากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปไม่มีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง แต่ในขณะที่บางข้ออาจเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน เข้าใจยาก จำเป็นต้องอาศัยทักษะการคิดอย่างมากเป็นผลให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวของกลุ่มตัวอย่างบางอาชีพจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังปรากฏในประเด็นของภาษาเนื้อข่าวที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง ในขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปไม่มีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยมีข้อที่น่าสังเกต คือ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่าในประเด็นของภาษาพูดหัวข่าวนั้นกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปไม่มีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง ซึ่งจากข้อค้นพบนี้ย่อมเป็นการบ่งบอกได้อย่างชัดเจนว่าการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมักใช้คำที่เกินจริงในการเขียนพาดหัวข่าว ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์เองนั้นกล่าวได้ว่าในด้านหนึ่งหนังสือพิมพ์มีสถานะที่จะต้องคำนึงถึงภาวะความรับผิดชอบในการเสนอข่าวต่อผู้อ่านในฐานะที่เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะ แต่ในขณะที่อีกด้านหนึ่งหนังสือพิมพ์เองก็มีสถานะเป็นธุรกิจซึ่งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งทั้งสองสถานะล้วนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ทั้งในแง่ของความสำเร็จและความอยู่รอดของสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยที่ได้อาจชี้ให้เห็นเป็นนัยว่าหนังสือพิมพ์มุ่งเน้นการดำเนินงานในสถานะของการเป็นธุรกิจมากกว่า และยิ่งในปัจจุบันมีหนังสือพิมพ์ที่เป็นคู่แข่งเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำให้หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับล้วนต้องหาวิธีการต่าง ๆ ในการที่จะดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้หันมาอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับของตน โดยที่วิธีการหนึ่งก็คือ การใช้ภาษาพาดหัวข่าวที่สามารถจะกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านให้ซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับของตนเพื่อติดตามอ่านรายละเอียดในเนื้อหาของข่าวต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมักพบเสมอว่าหนังสือพิมพ์มักใช้คำที่เกินจริงในการเขียนพาดหัวข่าวซึ่งในที่สุดแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าจากข้อค้นพบที่ได้ในครั้งนี้ย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Marquez (1980) ที่ชี้ให้เห็นว่าพาดหัวข่าวที่ไม่ถูกต้องและบิดเบือนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในเนื้อหาข่าวปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ศึกษา เนื่องมาจากปัจจัยหลายประการโดยปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความบกพร่องในการใช้ภาษา

1.2 ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

จากผลการศึกษาความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบว่าโดยภาพรวมคาดหวังว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญต่อประชาชนในสังคม มีลักษณะเป็น "สื่อ" ของข่าวสารโดยตรงในการที่จะรายงานความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบ ดังนั้นหากหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวที่ขาดคุณภาพย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมดังเช่นที่สุกัญญา สุตบรรทัด (2541) กล่าวว่าข่าวแต่ละชิ้นที่นำเสนอแต่ละวันจะสะท้อนให้เห็นว่าภาพของสังคมขณะนั้นเป็นอย่างไร ข่าวสารจากหลายแหล่งจะถูกสังมในความคิดอ่านของประชาชนที่ละเล็กละน้อยแล้วก่อรูปร่างมาเป็นทัศนะโดยรวม เป็นค่านิยม เป็นความรู้สึกนึกคิด เช่นเดียวกับที่ซันกมล สุวรรณโชติ (2540) ระบุว่าความผิดพลาดในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาคุณภาพข่าวนั้นย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าว องค์กรหนังสือพิมพ์แล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบสังคมทั้งระบบเพราะข่าวที่ถูกบิดเบือนดังกล่าวย่อมถูกแพร่กระจายออกไปในสังคมวงกว้างซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อกระบวนการตัดสินใจ ทัศนคติ การรับรู้ ตลอดจนถึงพฤติกรรมของผู้รับสารที่ได้บริโภคสารนั้น

นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยตามความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างมีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในประเด็นความน่าเชื่อถือว่ามีคุณภาพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะหน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ คือ การรายงานเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนในฐานะผู้อ่านได้รับทราบ เพื่อที่ผู้อ่านจะได้ นำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าหากสิ่งที่หนังสือพิมพ์รายงานเป็นข่าวขาดความน่าเชื่อถือย่อมส่งผลกระทบต่อผู้อ่านอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ความน่าเชื่อถือจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของข่าวที่สะท้อนในเรื่องของคุณภาพข่าวซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของศศิธร ยูโกศล (2545) ที่ระบุว่าความเชื่อถือได้ถือเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งในมิติด้านคุณภาพของการให้ความหมายของข่าวตามความคิดเห็นของผู้รับสาร

ในขณะที่ประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังว่ามีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้าย คือ ความมีประโยชน์และความดึงดูดใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลการวิจัยในเบื้องต้นเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยที่กลุ่มตัวอย่างพิจารณาแล้วเห็นว่าการประเมินความมีประโยชน์และความดึงดูดใจเป็นคุณภาพข่าวในอันดับแรก ๆ ของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบัน จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในประเด็นของความมีประโยชน์และความดึงดูดใจมีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้าย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยจำแนกตามอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพมีทั้งความคาดหวังที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อาชีพมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพแตกต่างกัน จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน มักจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2546) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวอาจเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปซึ่งเป็นเรื่องที่เข้าใจได้โดยง่าย สามารถใช้ทักษะการคิดพื้นฐานในการพิจารณาได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างในบางอาชีพมีความคาดหวังต่อคุณภาพข่าวในประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่เหมือนกัน ดังข้อค้นพบในประเด็นความถูกต้องที่พบว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ เน้นการเสนอความจริง เช่นเดียวกับประเด็นความตั้งใจที่พบว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีความสดใหม่ ส่วนประเด็นความน่าเชื่อถือพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ สำหรับประเด็นความต่อเนื่องพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ แต่ในขณะที่บางข้อนั้นอาจเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน เข้าใจยาก ต้องอาศัยทักษะการคิดที่ซับซ้อนขึ้นในการพิจารณาถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของข่าว จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพมีความคาดหวังต่อคุณภาพข่าวที่แตกต่างกันดังปรากฏในประเด็นความมีประโยชน์ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อาชีพมีความคาดหวังต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแตกต่างกันโดยที่ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ มีประโยชน์ต่อสังคม ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุด คือ ให้การศึกษา ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุด คือ สะท้อนถึงปัญหาสังคม และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ ให้ความรู้ เช่นเดียวกับประเด็นความชัดเจนที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ อ่านแล้วเข้าใจง่าย ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีข้อมูลที่เจาะลึก ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตามจากข้อค้นพบที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้มีสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือ ในประเด็นความถูกต้องซึ่งเกี่ยวข้องกับมิติของเนื้อหาสาระของข่าวนั้นพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกันเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย คือ เน้นการเสนอ

ความจริง และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีรายละเอียด ครบถ้วน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะพบว่าหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์คือ การให้ข่าวสารโดยหนังสือพิมพ์จะต้องทำหน้าที่ในการแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ตรงไปตรงมา และมีรายละเอียดที่ครบถ้วนมารายงานให้กับผู้อ่านได้รับทราบ เพื่อที่ผู้อ่านจะได้รับทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างถูกต้องอันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้อ่านโดยตรง เพราะฉะนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังสูงสุดในประเด็นที่ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา เน้นการเสนอความจริง และมีรายละเอียดครบถ้วนย่อมเป็นการสะท้อนได้อย่างดีว่าผู้อ่านย่อมต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ตรงไปตรงมา มีลักษณะที่เน้นการเสนอความจริงและมีรายละเอียดครบถ้วนเป็นประการสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับข้อค้นพบเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณภาพมีคุณภาพน้อยที่สุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตลอดจนไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว นั่นก็หมายความว่า การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมีเนื้อหาสาระที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังสูงสุดต่อคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในประเด็นที่ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา เน้นการเสนอความจริงและมีรายละเอียดครบถ้วนซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านโดยตรงแล้วยังสะท้อนถึงคุณภาพของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ด้วย

ประเด็นที่น่าสนใจต่อมา คือ ความดึงดูดใจซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ ทันต่อเหตุการณ์ ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีความสดใหม่ และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ ทันต่อเหตุการณ์และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากประเด็นเหล่านี้ล้วนมีความสอดคล้องกับสภาพการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ เนื่องจากในแต่ละวันจะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายแต่ด้วยเนื้อที่อันจำกัดของหนังสือพิมพ์จึงต้องมีการพิจารณาคัดเลือกเฉพาะบางเหตุการณ์ที่เป็นจุดสนใจของสังคมมารายงานเป็นข่าวให้กับผู้อ่านได้รับทราบ ประกอบกับหนังสือพิมพ์รายวันมีลักษณะของการตีพิมพ์ข่าวเพื่อวางจำหน่ายแบบวันต่อวัน ดังนั้นเพื่อให้หนังสือพิมพ์ฉบับของตนสามารถแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ ได้ในแต่ละวัน หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ จึงต้องนำเสนอข่าวที่ทันต่อเหตุการณ์ มีความสดใหม่ และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมจึงจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ ด้วยเหตุนี้ประเด็นทันต่อเหตุการณ์ มีความสดใหม่ และเน้นประเด็นที่เป็นจุดสนใจของสังคมจึงเป็นความคาดหวังสูงสุดที่สะท้อนถึงคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ข้อค้นพบที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่ง คือ ความน่าเชื่อถือที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ ซึ่งทั้ง 3 ประเด็น

มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการทำหน้าที่ในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ เนื่องจากแต่ละข่าวที่จะถูกรายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ในแต่ละฉบับนั้นควรมีหลักฐานที่เชื่อถือได้เพื่อนำมาใช้เป็นแหล่งในการอ้างอิงสนับสนุนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นรวมทั้งต้องมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์เพื่อป้องกันมิให้ข้อมูลที่ได้อ่านมาเพื่อรายงานต่อผู้อ่านนั้นเกิดความผิดพลาดขึ้นได้ และที่สำคัญหนังสือพิมพ์ยังต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในฐานะที่หนังสือพิมพ์ “เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะ” เพราะโดยตัวของหนังสือพิมพ์เองแล้วถือว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน ตลอดจนสามารถส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้างได้ด้วยเหตุนี้จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังสูงสุดในประเด็นดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นที่น่าสนใจสุดท้าย คือ ความต่อเนื่อง ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียดซึ่งประเด็นเหล่านี้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากสภาพสังคมปัจจุบันที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ คือ การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องมีการติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ หากพบว่าเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นนั้นยังไม่สามารถคลี่คลายลงได้ โดยต้องมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียดพร้อมกับการนำเสนอข้อมูลของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องให้ประชาชนได้รับทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังสูงสุดในประเด็นดังกล่าว

มิติที่ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในประเด็นวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาว่ามีคุณภาพมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่าวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาเป็นรูปแบบการรายงานที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจง่าย เนื่องจากการรายงานข่าวตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจึงทำให้ผู้อ่านสามารถทราบข้อเท็จจริงของเรื่องราวที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมา ดังเช่นที่มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) สมหมาย ปาจรังค์ (2537) ดรุณี หิรัญรักษ์ (2538) พนม วรรณศิริ (2544) และนาฎยา ตานานนท์ (2546) กล่าวว่าวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาเป็นการรายงานข่าวตามข้อเท็จจริง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งบอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร โดยไม่แสดงความคิดเห็น อธิบายขยายความหรือประเมินเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น

ส่วนความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับรูปแบบการรายงานข่าวที่มีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ โดยสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำข่าวของผู้สื่อข่าว เนื่องจากการรายงานแบบวิทยาศาสตร์เป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่น่าเชื่อถืออนวิธีกรวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลในการรายงานข่าวเพื่อทำให้การรายงานข่าวมีความ

แม่นยำ ถูกต้องมากขึ้น ทั้งในรูปของการนำวิธีการวิจัยมาใช้เป็นเครื่องมือ การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย นำผลที่ได้มาสรุปประกอบการเขียนรายงานข่าวเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความกระจำจัดในปัญหามากขึ้น หรือโดยการนำข้อสรุปของงานวิจัยที่น่าสนใจและเกี่ยวข้อง มีผลกระทบต่อประชาชน มาเขียนในรูปของรายงานข่าวให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นสำหรับผู้อ่านระดับทั่วไป (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537; สมหมาย ปาวิจิตร, 2537; ดรุณี หิรัญรักษ์, 2538; พนม วรรณศิริ, 2544; และนาฏยา ตานานนท์, 2546) เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยผู้สื่อข่าวที่มีประสบการณ์และทักษะในกระบวนการทำข่าวอย่างมากเพื่อให้หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวได้อย่างทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อประเด็นดังกล่าวเป็นอันดับสุดท้าย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพมีความคาดหวังทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน สาเหตุอาจเป็นเพราะมาจากประสบการณ์ซึ่งเป็นผลมาจากอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อคุณภาพข่าวในประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน โดยจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2546) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวอาจเป็นเรื่องที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่ายโดยอาศัยเพียงทักษะการคิดพื้นฐานก็สามารถพิจารณาถึงคุณภาพข่าวในแต่ละประเด็นของมิติดังกล่าวได้ จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่เหมือนกัน ดังปรากฏข้อค้นพบการวิจัยในประเด็นของวิธีการรายงานเชิงสืบสวนที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง เช่นเดียวกับประเด็นวิธีการรายงานเชิงตีความที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งประกอบด้วยครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง แต่ในขณะที่บางข้อเป็นเรื่องที่เข้าใจยากจึงจำเป็นต้องอาศัยการคิดที่ลุ่มลึกกว่า เป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างบางอาชีพที่มีต่อประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวในบางข้อแตกต่างกัน ดังในประเด็นของวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุด คือ เน้นการให้ข้อเท็จจริงของข่าว ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคาดหวังสูงสุด คือ มีความกระชับไม่ยืดเยื้อ ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีความสด ทันเหตุการณ์

อย่างไรก็ตามจากข้อค้นพบที่ได้มีสิ่งที่น่าสังเกต คือ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยวิธีการรายงานเชิงสืบสวนพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน

ยกเว้นอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากธรรมชาติในการรายงานข่าวเชิงสืบสวนของหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะของการขุดคุ้ยข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่มากทีเดียวอย่างต่อเนื่องโดยการรวบรวมข้อมูลหลาย ๆ ด้านจากแหล่งข่าวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข่าวนั้น ๆ มาประกอบรวมเข้าด้วยกันเพื่อรายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นประเด็นในเรื่องใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่งจึงเป็นความคาดหวังสูงสุดที่สะท้อนถึงคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ข้อค้นพบที่น่าสนใจในประเด็นต่อมา คือ วิธีการรายงานเชิงตีความที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน ยกเว้นอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการรายงานข่าวดังกล่าวจะมีลักษณะการเขียนอธิบายขยายความหรือให้ภูมิหลังข่าว โดยจะมีการโยงให้เห็นความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงที่มาที่ไปของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังสูงสุดในประเด็นมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการวิจัยที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างในอาชีพนี้เป็นกลุ่มที่มีความสนใจและให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์เป็นอย่างมากจึงมีความคาดหวังในประเด็นดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ

มิติที่ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในประเด็นภาษาเนื้อข่าวว่ามีคุณภาพมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาพูดทั่วข่าวซึ่งมีความคาดหวังว่ามีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเนื้อข่าวเป็นส่วนที่หนังสือพิมพ์ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้กับผู้อ่านได้รับทราบ ดังนั้นหากเนื้อข่าวมีการใช้ภาษาที่ขาดการพิจารณาอย่างรอบคอบย่อมทำให้เกิดความผิดพลาดในการรายงานข่าวอย่างมากซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้อ่านและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังเช่นที่ชื่นกมล สุวรรณโชติ (2540) กล่าวว่าความผิดพลาดในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าว องค์กรหนังสือพิมพ์แล้ว ยิ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบสังคมทั้งระบบด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพพบว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างแต่ละอาชีพที่มีต่อคุณภาพข่าวของแต่ละข้อในแต่ละประเด็นของภาษาเนื้อข่าวมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพ

ต่างกันทำให้มีประสบการณ์ต่างกันส่งผลให้มีการคิดในเรื่องของภาษาเนื้อข่าวแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน โดยจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2546) และที่สำคัญเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของภาษาเนื้อข่าวอาจเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ไม่ต้องอาศัยทักษะความคิดที่ซับซ้อนจึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างบางอาชีพมีความคาดหวังที่เหมือนกัน ดังผลการวิจัยในประเด็นของภาษาพูดหัวข้อที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว แต่ในขณะที่บางข้อเป็นเรื่องที่ต้องใช้ทักษะการคิดในการพิจารณาค่อนข้างมาก จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างในบางอาชีพมีความคาดหวังในบางข้อที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของภาษาเนื้อข่าวแตกต่างกัน ดังปรากฏในภาษาเนื้อข่าวที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคาดหวังสูงสุด คือ สามารถบอกละเอียดสำคัญของเรื่องราวอย่างถูกต้อง ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยที่ได้มีข้อที่น่าสนใจประการหนึ่ง คือ ในประเด็นภาษาพูดหัวข้อที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคาดหวังสูงสุดที่เหมือนกัน คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าว ดังนั้นเมื่อพิจารณาลักษณะโดยทั่วไปของพูดหัวข้อข่าวถือเป็นส่วนแรกในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน โดยทำหน้าที่ในการกล่าวสรุปและแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่เป็นอยู่จริง เพราะฉะนั้นจากข้อค้นพบของการวิจัยที่ได้วิจัยชี้ให้เห็นเป็นนัยได้ว่าหนังสือพิมพ์มุ่งเน้นการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านรายละเอียดของเรื่องราวในเนื้อข่าว จึงอาจมีการใช้ภาษาในการเขียนพูดหัวข้อข่าวที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อข่าวซึ่งย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนกับผู้อ่านได้ ดังเช่นที่ Bush (1967 อ้างถึงใน อพรพรรณ มูลจันทร์, 2535) กล่าวว่าเมื่อพูดหัวข้อข่าวกับเนื้อข่าวแตกต่างกัน ผู้อ่านที่อ่านข่าวอย่างผิวเผินจะรับเอาความหมายที่กล่าวไว้ในพูดหัวข้อข่าว นั้นย่อมเท่ากับเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาษาพูดหัวข้อข่าวกลายเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธิวรรณ ตัญญาพงศ์ปรัชญ์ (2540) ที่กล่าวถึงการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ว่ามักใช้คำพาดพิงในการเขียนหัวข้อข่าว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคาดหวังสูงสุดในประเด็นของภาษาพูดหัวข้อข่าว คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อข่าวซึ่งถือเป็นคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

2. ผลการวิเคราะห์คำดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพ ข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

จากผลการวิเคราะห์คำดัชนีและการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพ
ข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจในแต่ละมิติของคุณภาพข่าวดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหาสาระของข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความดึงดูดใจ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจากว่าในปัจจุบันมีการแข่งขันการ
นำเสนอข่าวอย่างมากทั้งจากการแข่งขันระหว่างสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองและจากการแข่งขันระหว่างสื่อต่างๆ
จึงเป็นผลให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับพยายามที่จะนำเสนอเนื้อหาข่าวที่สามารถดึงดูดใจผู้อ่านได้ซึ่งจากผลการวิจัย
ที่สอดคล้องกับผลการศึกษาศศิศร ยูโกศล (2545) ที่ระบุว่าองค์ประกอบด้านความดึงดูดใจเป็น
องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในมิติด้านคุณภาพของการให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสาร

ส่วนประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันดับสุดท้าย
คือ ความมีประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องจากว่าประเด็นดังกล่าวจัดเป็นคุณภาพข่าวในลำดับแรก ๆ ตามความ
คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาสาระของข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ด้วยเหตุนี้จึง
ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณภาพข่าวเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันดับสุดท้ายใน
ด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าว ผลการวิจัยพบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างเกือบทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและนัก
งานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความน่าเชื่อถือ มีเพียงอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง
ทั่วไปที่มีความคิดเห็นว่าคุณภาพข่าวเป็นเรื่องเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดในด้านคุณภาพข่าวของ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าคุณภาพข่าวในประเด็นของความน่าเชื่อถือถือได้ว่า
มีความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ เพราะหากว่าข่าวที่นำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ขาด
ความน่าเชื่อถือย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในฐานะผู้อ่านที่จะนำข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้จากเนื้อหาสาระของ
ข่าวมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเกือบทุกอาชีพมีความคิด
เห็นว่าคุณภาพข่าวเรื่องความน่าเชื่อถือจัดเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดในด้านคุณภาพข่าวของ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาศศิศร ยูโกศล (2545) ที่กล่าวว่าความเชื่อถือ
ได้จัดเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งในมิติด้านคุณภาพของการให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสาร

นอกจากนั้นเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวโดยจำแนกตาม
อาชีพนั้นพบว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ราย

วันภาษาไทยตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ต่างกันซึ่งเป็นผลมาจากอาชีพแตกต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2546) และเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวพบว่าอาจเป็นเรื่องที่เข้าใจได้โดยทั่วไป สามารถใช้เพียงทักษะการคิดพื้นฐานในการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในแต่ละประเด็นของเนื้อหาสาระของข่าวได้จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังผลการวิจัยในประเด็นความถูกต้องที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และประเด็นความต่อเนื่องที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการชูดัชนีข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด แต่ในขณะที่บางข้ออาจเป็นเรื่องที่เข้าใจยากซึ่งต้องการความคิดที่ละเอียดลึกซึ้งในการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในประเด็นดังกล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังปรากฏในประเด็นความมีประโยชน์พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ เป็นแบบอย่างได้ ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สร้างสรรค์สังคม เช่นเดียวกับประเด็นความดึงดูดใจที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ เป็นเรื่องใกล้ตัว ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีข่าวที่หลากหลาย ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ ส่วนประเด็นความน่าเชื่อถือพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็น

ต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ และประเด็นสุดท้าย คือ ความชัดเจนพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าวและสั้น กระทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ให้ความกระจ่างชัด ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สั้น กระทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น สำหรับอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยที่ได้มีข้อที่น่าสังเกตโดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพเกี่ยวกับการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านคุณภาพข่าวในประเด็นความถูกต้อง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีเพียงอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว เช่นเดียวกับประเด็นความต่อเนื่องที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่อง นั้นหมายความว่าประเด็นความถูกต้องโดยเฉพาะเรื่องไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว และประเด็นความต่อเนื่องที่เน้นเรื่องมีการขุดค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่องโดยละเอียดและมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นปัญหาในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเหตุการณ์เรื่องราว สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่หนังสือพิมพ์รายงานเป็นข่าวนั้นมักเป็นเรื่องของความขัดแย้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องมีการรายงานข่าวที่ครอบคลุมเหตุการณ์ เรื่องราว สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงจากทุก ๆ ฝ่ายที่เป็นคู่กรณีของความขัดแย้งในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปและเป็นไปตามคำพูดของแหล่งข่าว ตลอดจนมีการขุดค้นข้อมูลที่เป็นประเด็นความขัดแย้งนั้นอย่างต่อเนื่องโดยละเอียด รวมทั้งมีการนำเสนอข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจและรับรู้เรื่องราวในเหตุการณ์นั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องซึ่งจากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ "สื่อมวลชนในสายตาประชาชน" โดยหนังสือพิมพ์มติชน (วรพล พรหมกบุตร, 2537 อ้างถึงใน จุฬารัตน์ มณีวงศ์, 2539) ที่ระบุว่าสิ่งหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ควรมีการ

ปรับปรุงตนเอง คือ การให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย (ร้อยละ 24.40) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คศิธร ยุวโกศล (2545) ที่ระบุว่าความต่อเนื่องเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งของคุณภาพข่าวตามความคิดเห็นของผู้รับสารโดยเมื่อเสนอข่าวหนึ่งๆ แล้วต้องติดตามเหตุการณ์ให้สิ้นสุด

ข้อค้นพบที่น่าสนใจประการต่อมา คือ ประเด็นความมีประโยชน์พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษาและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านของคุณภาพข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ เป็นแบบอย่างได้ ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกลับมีความคิดเห็นว่าเรื่องให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ถือเป็นปัญหาอันดับแรกสุดในด้านของคุณภาพข่าวที่ควรได้รับการแก้ไข ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าปัญหาสำคัญที่สุดของคุณภาพข่าวที่หนังสือพิมพ์ควรแก้ไข คือ สร้างสรรค์สังคม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะพบว่าทั้งในด้านเป็นแบบอย่างได้ ให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ และสร้างสรรค์สังคมถือเป็นคุณภาพข่าวที่สำคัญ เนื่องจากหนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันและความรู้สึกนึกคิดของประชาชน ดังเช่นที่สุกัญญา สุตบรรทัด (2541) กล่าวว่าข่าวสารจากหลายแหล่งจะถูกสังเคราะห์ในความคิดอ่านของประชาชนที่ละเล็กละน้อยแล้วก่อรูปร่างมาเป็นทัศนะโดยรวม เป็นค่านิยม เป็นความรู้สึกนึกคิด ดังนั้นเมื่อย้อนกลับมาพิจารณาถึงสภาพจริงในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันจะพบว่าหนังสือพิมพ์มักมีการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านในแง่ของการนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคคล ไม่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการดำเนินชีวิตในสังคม รวมทั้งเนื้อหาสาระของข่าวยังขาดการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาไปในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้องกับการสรุปผลการวิเคราะห์จดหมายจากประชาชนที่สุกัญญา สุตบรรทัด (2539) กล่าวว่าประชาชนที่ส่งข้อวิพากษ์วิจารณ์เข้ามาส่วนใหญ่ไม่พอใจการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มากที่สุด เพราะเนื้อหาที่นำเสนอเป็นไปในเชิงทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ รวมทั้งไม่ได้ให้ข่าวสารที่เที่ยงตรง มีประโยชน์ ถูกถ้วนตามหน้าที่ คำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อสาธารณะ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าประเด็นความมีประโยชน์โดยเฉพาะในเรื่องเป็นแบบอย่างได้ ให้การศึกษาและเป็นแบบอย่างได้ ตลอดจนสร้างสรรค์สังคมล้วนเป็นปัญหาสำคัญสุดในด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด

ประเด็นที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ ความดึงดูดใจซึ่งผลการวิจัยพบว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญสุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ มีข่าวที่หลากหลาย ขณะที่ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาสำคัญที่สุดของคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ เป็นเรื่องใกล้ตัว และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาสำคัญสุดเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ เนื่องจากสภาพสังคม

ปัจจุบันมีลักษณะที่ซับซ้อนและมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายในแต่ละวันจึงทำให้แต่ละบุคคลมีความต้องการข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ เพราะฉะนั้นหากหนังสือพิมพ์มีการเสนอข่าวที่หลากหลาย เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน ตลอดจนมีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ย่อมทำให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ได้รับความสนใจจากผู้อ่านในการที่จะติดตามอ่านรายละเอียดของเนื้อหามากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจของหนังสือพิมพ์โดยภาพรวมต่อไป

ผลการวิจัยที่น่าสนใจประการถัดมา คือ ประเด็นความน่าเชื่อถือพบว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไข คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ ส่วนอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย คือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ เพราะเมื่อพิจารณาจากการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะพบว่า “ข่าว” ถือเป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์ ดังเช่นที่ถาวร บุญบัวตัน (2538) กล่าวว่า “ข่าว” เป็นสัญลักษณ์ แก่นแท้และตัวของหนังสือพิมพ์จริง ๆ ดังนั้นก่อนที่ข่าวจะถูกรายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบนั้นควรที่จะมีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ตลอดจนมีหลักฐานที่เชื่อถือได้เพื่อให้ข่าวนั้นมีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้อ่านและที่สำคัญภาระหน้าที่ของหนังสือพิมพ์มีลักษณะที่กล่าวได้ว่าเป็น “สื่อ” ของข่าวสารโดยตรงในการที่จะรายงานความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ผู้อ่านได้รับทราบ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดกับความเคลื่อนไหวของสังคม มีลักษณะเป็น “ประหนึ่งสถาบันสาธารณะ” ด้วยเหตุนี้การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์จึงต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม แต่จากสภาพความเป็นจริงในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่มักเผชิญกับข้อจำกัดในด้านของเวลา นั่นคือ หนังสือพิมพ์ต้องมีความเร่งรีบและแข่งกับเวลาในการที่จะทำให้หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวให้กับผู้อ่านได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงมักพบความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากเนื้อหาสาระของข่าวที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำ และบ่อยครั้งที่ความผิดพลาดนั้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าประเด็นความน่าเชื่อถือโดยเฉพาะในเรื่องมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีการตรวจสอบข้อมูลของเหตุการณ์และมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ล้วนเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด

ข้อค้นพบที่น่าสนใจประการสุดท้าย คือ ประเด็นความชัดเจนพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าวและสัน กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น ส่วนข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาอันดับแรกสุดในด้าน

คุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไข คือ ให้ความกระจ่างชัด สำหรับพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย คือ ลึ้น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้น ขณะที่อาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ มีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าว ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมล้วนมีความสลับซับซ้อน มีปมเงื่อนต่าง ๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ ดังนั้นเมื่อหนังสือพิมพ์นำเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์หรือข้อเท็จจริงเหล่านี้มารายงานเป็นข่าวจึงต้องมีการให้เบื้องหน้าเบื้องหลังข่าว/ภูมิหลังข่าวแก่ผู้อ่านเพื่อที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจถึงความเป็นมาของเรื่องดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ประกอบกับข้อจำกัดในด้านเวลาของผู้อ่านอาจทำให้ผู้อ่านไม่สามารถอ่านรายละเอียดทั้งหมดของเนื้อหาสาระของข่าวได้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์จะต้องรายงานข่าวในลักษณะที่ให้ความกระจ่างชัดและสั้น กะทัดรัด มีเพียงสาระสำคัญเท่านั้นเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นสำคัญของข่าวได้รวดเร็วและชัดเจนขึ้น

มิติที่ 2 รูปแบบการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ นั้นย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างเพียงพอกับวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์และเมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์มีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้ายซึ่งเท่ากับเป็นการย้ำให้เห็นถึงปัญหาของคุณภาพข่าวในประเด็นดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์เป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดในด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ส่วนประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันดับสุดท้าย คือ วิธีการรายงานเชิงสืบสวน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าประเด็นดังกล่าวจัดเป็นคุณภาพข่าวในอันดับแรก ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีความคิดเห็นว่าวิธีการรายงานเชิงสืบสวนเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันดับสุดท้ายในด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าว ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ วิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์ ยกเว้นอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบ

ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปที่มีความคิดเห็น่ว่วิธีการรายงานเชิงตีความจัดเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดในด้านคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์จัดเป็นรูปแบบการรายงานข่าวที่มีความสำคัญต่อกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์ เพราะเป็นการนำเอาขั้นตอนวิธีการวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลในการรายงานข่าวเพื่อให้การรายงานข่าวมีความแม่นยำ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537; สมหมาย ปาจรินต์, 2537; ดรุณี หิรัญรักษ์, 2538; พนม วรณศิริ, 2544; นาฎยา ตานานนท์, 2546) เพราะหากหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวผิดพลาดย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมาก ดังเช่นที่ชัชภมล สุวรรณโชติ (2540) กล่าวถึงความผิดพลาดในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ว่าย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ผู้สื่อข่าวองค์กรหนังสือพิมพ์แล้ว ยิ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบสังคมทั้งระบบเพราะข่าวที่ถูกบิดเบือนดังกล่าวย่อมถูกแพร่กระจายออกไปในสังคมวงกว้างซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อกระบวนการตัดสินใจ ทักษะคิด การรับรู้ ตลอดจนจนถึงพฤติกรรมของผู้รับสารที่ได้รับอิทธิพลนั้น

นอกจากนั้นเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน สาเหตุอาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ในอาชีพแตกต่างกัน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวแตกต่างกันอันสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน โดยเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนตรี แยมกลีกร, 2546) และเมื่อพิจารณาบางข้อในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวอาจเป็นเรื่องที่ไม่ซับซ้อน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถใช้ทักษะการคิดพื้นฐานในการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในแต่ละประเด็นของรูปแบบการรายงานข่าวได้เป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังผลการวิจัยในประเด็นวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษานักศึกษามีบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ในขณะที่บางข้อเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เข้าใจยาก ต้องอาศัยการคิดที่ซับซ้อนขึ้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างในบางอาชีพมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ ดังปรากฏในประเด็นวิธีการรายงานเชิงสืบสวนที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความ

ต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก และประเด็นวิธีการรายงานเชิงตีความพบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยที่ได้มีข้อที่น่าสนใจโดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพเกี่ยวกับการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านคุณภาพข่าวในประเด็นของวิธีการรายงานแบบตรงไปตรงมาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ ไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะพบว่าหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งในการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้นหนังสือพิมพ์ควรจะรายงานข่าวไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งและไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าว เพราะนอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแล้วยังทำให้หนังสือพิมพ์ได้รับความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้อ่านด้วย เพราะฉะนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าในประเด็นไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งและไม่ใส่ความคิดเห็นลงในข่าวเป็นปัญหาที่สำคัญอันดับแรกสุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนนั้นย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรเพิ่มความระมัดระวังในการรายงานข่าวมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ "สื่อมวลชนในสายตาประชาชน" โดยหนังสือพิมพ์มติชน (วรพล พรหมิกบุตร, 2537 อ้างถึงใน จุฬารักษ์ มณีวงศ์, 2539) ที่ระบุว่าสิ่งหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ควรมีการปรับปรุง คือ การให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ข้อค้นพบที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ วิธีการเชิงสืบสวนที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญสุดเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ ใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่ง ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ เน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าว ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญสุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไข คือ มีการให้ข้อมูลที่ลึก ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันมีลักษณะที่ลึกลับซับซ้อนโดยที่ข้อเท็จจริงมิได้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดแต่ต้องอาศัยการขุดคุ้ยข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นอยู่มากตีแผ่ให้ผู้อ่านได้รับทราบ โดยการขุดคุ้ยเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่

ถูกต้อง ครบถ้วนนั้นจึงต้องใช้แหล่งข้อมูลหลายแหล่งตลอดจนเน้นการสัมภาษณ์แหล่งข่าวและมีการให้ข้อมูลที่ลึกซึ้งจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่หนังสือพิมพ์นำมารายงานเป็นข่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ วิธีการรายงานเชิงตีความที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ เน้นการให้ภูมิหลังของข่าว ขณะที่พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญสุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ มีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริง ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมักมีปมเงื่อนต่าง ๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไม่สามารถรายงานข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้อย่างครบถ้วนภายในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ได้ แต่บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาอย่างมากในการที่จะรวบรวมและรายงานรายละเอียดของข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องเน้นการให้ภูมิหลังของข่าวเพื่อให้ผู้อ่านที่มีได้ติดตามอ่านข่าวดังกล่าวตั้งแต่ต้นก็สามารถที่จะเข้าใจข้อเท็จจริงของข่าวนั้น ๆ ได้ รวมทั้งข่าวที่รายงานผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์นั้นจะต้องมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ จึงทำให้ประเด็นในเรื่องเน้นการให้ภูมิหลังของข่าวและมีความต่อเนื่องของข้อเท็จจริงเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด

สำหรับประเด็นวิธีการรายงานแบบวิทยาศาสตร์นั้นเมื่อนำสิ่งที่น่าสังเกตว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในประเด็นใช้วิธีการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอข่าวสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ นั่นคือ เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญสุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจและเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบการรายงานข่าวดังกล่าว จึงเป็นผลให้การจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในประเด็นดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในอาชีพอื่น ๆ

มิติที่ 3 ภาษาในการรายงานข่าว

จากผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพาดหัวข่าว เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาเนื้อข่าวซึ่งจัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันดับสุดท้ายย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในด้านคุณภาพของภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และเมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่าภาษาพาดหัวข่าวมีคุณภาพเป็นอันดับสุดท้ายย่อมเท่ากับเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของคุณภาพข่าวในประเด็นของภาษาพาดหัวข่าวได้ชัดเจนขึ้นซึ่งผลการวิจัยที่พบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธิวรรณ ตัญญุพงศ์ ปรัชญ์ (2540) ที่ระบุว่าการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์มักใช้คำหยาบคายในการเขียนหัวข่าว

อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามอาชีพในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวที่จัดว่าเป็นความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาษาพูดหัวข่าว นั้นย่อมสะท้อนให้เห็นว่าภาษาพูดหัวข่าวกลายเป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงปัญหาด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในฐานะผู้รับสารอย่างแน่นอน ดังเช่นที่ Bush (1967 อ้างถึงใน อรรถพรธน์ มูลจันทร์, 2535) กล่าวถึงผลกระทบของพูดหัวข่าวว่าเมื่อพูดหัวข่าวกับเนื้อข่าวแตกต่างกัน ผู้ที่อ่านข่าวอย่างผิวเผินจะรับเอาความหมายที่กล่าวไว้ในพูดหัวข่าว ฉะนั้นพูดหัวข่าวไม่สามารถบอใจความสำคัญของเนื้อข่าวได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งถ้าผู้อ่านมิได้อ่านรายละเอียดของข่าวนั้น ๆ ด้วยแล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นก็คือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องหรือรูปแบบความคิดที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงที่นำเสนอในข่าว

นอกจากนั้นเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวโดยจำแนกตามอาชีพพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่าง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ที่เป็นผลมาจากอาชีพแตกต่างกันจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีลักษณะเป็นพลวัตร เป็นกระบวนการค้นหาความหมายที่มีลักษณะซับซ้อน โดยจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดของบุคคล (Sigel, 1984; Presseisen, 1985; Halpern, 1987 อ้างถึงใน มนต์รี แยมกสิกร, 2546) และเมื่อพิจารณาในบางข้อของแต่ละประเด็นของภาษาในการรายงานข่าวพบว่าอาจเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ดังผลการวิจัยในประเด็นของภาษาพูดหัวข่าวที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง แต่ในขณะที่บางข้ออาจเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ต้องใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนทำให้กลุ่มตัวอย่างบางอาชีพจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังปรากฏผลการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับภาษาเนื้อข่าวที่พบว่าครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่สุภาพ ขณะที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยมีข้อที่น่าสนใจโดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละอาชีพเกี่ยวกับการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านคุณภาพข่าวในประเด็นของภาษาพูดหัวข่าว พบ

ว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพ คือ ครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง ทั้งนี้เพราะพาดหัวข่าวถือเป็นส่วนแรกที่สำคัญในการดึงดูดความสนใจของผู้่านให้ติดตามอ่านรายละเอียดของข่าว ดังนั้นจึงมักปรากฏว่าพาดหัวข่าวมีการใช้คำที่เกินจริงเพื่อเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านนั่นเองซึ่งจากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Marquez (1980) ที่ระบุถึงพาดหัวข่าวที่ไม่ถูกต้องและบิดเบือนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในเนื้อหาข่าวปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ศึกษาโดยปัจจัยหนึ่งเนื่องมาจากความบกพร่องในการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าภาษาพาดหัวข่าวเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ผลการวิจัยที่น่าสนใจประการสุดท้าย คือ ภาษาเนื้อข่าวที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอิสระ/ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรกในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง มีเพียงครู/อาจารย์/นักเรียน/นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นว่าประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ ใช้ภาษาที่สุภาพ ทั้งนี้เพราะเนื้อข่าวเป็นส่วนที่ให้รายละเอียดของข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านประกอบกับหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดกับคนในสังคมและสามารถปรากฏเป็นเอกสารอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ได้ ด้วยเหตุนี้หนังสือพิมพ์จึงควรใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้องและใช้ภาษาที่สุภาพซึ่งเป็นการสะท้อนถึงควมมีคุณภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ ดังเช่นที่ศศิธร ยุวโกศล (2545) ที่ระบุว่าการใช้ภาษาถูกต้องเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งในการให้ความหมายข่าวในมิติด้านคุณภาพในมุมมองของผู้รับสาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. องค์กรหนังสือพิมพ์สามารถนำสารสนเทศในเรื่องของแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดนโยบายการนำเสนอข่าวอย่างมีคุณภาพของหนังสือพิมพ์อันจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อประชาชนในฐานะผู้รับสาร

2. องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านข่าวสามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องของแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพข่าวมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรด้านข่าวเพื่อให้มีการนำเสนอข่าวอย่างมีคุณภาพอันจะนำมาสู่ความเป็นมาตรฐานในวิชาชีพด้านข่าวมากยิ่งขึ้น

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนด้านวารสารศาสตร์สามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพข่าวที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์ ซึ่งนอกจากเป็นการขยายองค์ความรู้ในวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพข่าวให้กับนักศึกษาวารสารศาสตร์ที่จะไปประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากข้อค้นพบในการวิจัยนี้พบว่าคุณภาพข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของประเด็นความมีประโยชน์ซึ่งเกี่ยวข้องกับมิติของเนื้อหาสาระของข่าวนั้น กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุด คือ เป็นแบบอย่างได้ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมและพัฒนาการทำงานด้านข่าวขององค์กรหนังสือพิมพ์ให้มากยิ่งขึ้นในฐานะที่เป็นสื่อซึ่งมีบทบาทอย่างมากในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้กับคนในสังคม

2. ผลจากการวิจัยพบว่าในมิติของภาษาในการรายงานข่าวในปัจจุบันของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนั้นกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าข้อที่มีคุณภาพน้อยที่สุดของภาษาพาดหัวข่าว คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างในทุกอาชีพมีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่าผลการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดในเรื่องของภาษาพาดหัวข่าว คือ ไม่ใช่คำที่เกินจริง ดังนั้นสื่อหนังสือพิมพ์ควรเพิ่มความระมัดระวังในการเขียนพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ให้มากยิ่งขึ้น

3. จากข้อค้นพบของการวิจัยในประเด็นของภาษาพาดหัวข่าวพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคาดหวังที่เหมือนกันว่าประเด็นที่จัดว่าเป็นความคาดหวังสูงสุด คือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา ดังนั้นองค์กรหนังสือพิมพ์ควรให้ความสำคัญกับการเขียนพาดหัวข่าวโดยเฉพาะการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา โดยจัดให้มีการฝึกอบรมทักษะในการเขียนพาดหัวข่าวให้แก่บุคลากรด้านข่าวที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเขียนพาดหัวข่าวเพื่อนำมาสู่การเขียนพาดหัวข่าวที่มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยซึ่งทำให้ได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยโดยครอบคลุม 3 มิติ คือ เนื้อหาสาระของข่าว รูปแบบการ

รายงานข่าวและภาพในการรายงานข่าวด้วยการใช้เทคนิคการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุดของคุณภาพข่าวในแต่ละมิติที่ควรได้รับ
การแก้ไขอย่างเร่งด่วนแต่ไม่ได้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นจึงควรมี
การศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สะท้อนถึงสภาพปัญหาอย่างแท้
จริงในเรื่องของคุณภาพข่าวอันจะนำมาสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาก็ได้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกียรติก้องดี เจริญวงศ์ศักดิ์. (2537). *ลายแทงนักคิด*. กรุงเทพฯ : บริษัทซีเอสเอส มีเดีย จำกัด.
- คมศร วงษ์รักษา. (2540). *การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทนา ทองประยูร. 22 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- จุฬารัตน์ มณีวงศ์. (2539). *ความเป็นกลางของข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ ว.บ. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉอาน วุฒิกรมรักษา. (2536). *หลักการรายงานข่าว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายประกาย.
- ชยุตม์ เหมจักร. (2544). *ข่าวโทรทัศน์ที่มีคุณภาพในทัศนะผู้สื่อข่าวและผู้รับสาร*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. (2539). "เทคนิคการเขียนข่าว," ใน *การข่าวและบรรณาธิการ*. หน้าที่ 1-5. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชินกมล สุวรรณโชติ. (2540). *แนวคิดของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพและภาคประชาชนเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____, 28 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- ชานานู รอดเหตุภัย. (2523). *สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- ฐิติ วิทวัสธนะ, 8 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- ดรุณี หิรัญรักษ์. (2538). *เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____, 28 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- ถาวร บุญปวัฒน์. (2538). *หลักการหนังสือพิมพ์ : คู่มือฉบับประสบการณ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- นาฎยา ตานานนท์. (2546). *NEWS REPORTING การรายงานข่าว*. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ NUT REPUBLIC.

นวนิตย์ ประถมบูรณ, 21 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.

นฤมล วงษ์หาญ, 28 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.

นพวรรณ บุษหมั่น. (2545). **คดีหมิ่นประมาทกับปัญหาในกระบวนการทำข่าวของหนังสือพิมพ์.**

วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ จันทร์เรือง. (2535). **การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อทักษะการคิดของนักเรียนระดับประถมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ ค.ด.

(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนม ววรรณศิริ. (2544). **การสื่อข่าวและการเขียนข่าว.** กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

พรรณราย พิทักษ์พงศ์. (2540). **การวิเคราะห์การนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดเด็กที่ปรากฏในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.** วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พร ยิ่งยง. (2539). **ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน.** วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิศิษฐ์ ชวลาธวัช. (2546). **"ความหมายของข่าว,"** ใน การรายงานข่าวชั้นสูง. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

พีระ จิโรโสภณ, 6 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : เจริญผล.

มาลี บุญศิริพันธ์. (2537). **หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น.** ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มนตรี แยมกลีกร. (2546). **การพัฒนาารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนทกานต์ เชื้อมชิต. (2545). **สตรีกับการถูกทำให้เป็นเหยื่อในหนังสือพิมพ์หลังชีวิตหลังผ่านพ้น.** วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนวิภา วงษ์รุจิระ, 14 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.

ยงยุทธ รัชศาสตร์. (2534). **"แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับข่าว,"** ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการข่าวและบรรณารักษณ์. หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี : สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รุจน์ โกมลบุตร, 3 มิถุนายน 2546, สัมภาษณ์.

เลอลักษณ์ รอดเรือง. (2541). การตกเป็นเหยื่อจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน.

วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันดี ทองงอก. (2538). การรายงานข่าวสำหรับสื่อมวลชน. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิชาการ, กรม. (2542). "การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการคิด,"

เอกสารประกอบโครงการการศึกษาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

วิลาลินี พิพิชกุล, 29 เมษายน 2546, สัมภาษณ์.

วีไลวรรณ จงวิไลเกษม, 7 มิถุนายน 2546, สัมภาษณ์.

ศรินทร์ วิหะสิรินันท์. (2544). "ทักษะการคิด," ใน วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนา
คุณภาพวิชาการ.

ศศิธร ยูวโกศล. (2545). การให้ความหมายข่าวในมุมมองผู้รับสาร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และ ดารณี คำจันง. (2544). สอนเด็กให้คิดเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

บริษัททีปส์ พับบลิเคชั่น จำกัด.

ศรีรัตดา อุทัยรัตน์, 7 มิถุนายน 2546, สัมภาษณ์.

สุกัญญา สุดบรรทัด. (2539). "ผลสรุปการวิเคราะห์จดหมายจากประชาชน," วันนักข่าว.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตะวันออก.

_____. (2541). "จิตวิญญาณหนังสือพิมพ์," ใน เอกสารประกอบคำสอนวิชาจริยธรรม

วิชาชีพหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุกานดา วรพันธุ์พงศ์, 22 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.

สุทธิวรรณ ตัญญาพงศ์ปรัชญ์. (2540). การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน.

วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2542). การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในวิทยานิพนธ์

ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2531 ก). "Need Assessment : แนวคิดและกระบวนการ," ข่าวสารวิจัยการศึกษา.

11(6) สิงหาคม - กันยายน. หน้า 13 - 17.

สมหมาย ปาริจฉัตต์. (2537). ข่าวเจาะ - เจาะข่าว สุดยอดข่าว "พูลิตเซอร์" หนังสือพิมพ์ไทย.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

- อังธิดา ลิ้มปัทมปาณี. (2540). การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์ต่อนักการเมือง ศิลปิน นักแสดง นักธุรกิจและประชาชนทั่วไป. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชา ทิรคานนท์, 7 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์. (2542). ปัจจัยในการเสนอข่าวสารพัดผลและการยอมรับของหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรพรรณ ชุ่มโชคชัยกุล, 22 พฤษภาคม 2546, สัมภาษณ์.
- อรพรรณ มูลจันทร์. (2535). การนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การหนังสือพิมพ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรนุช วานิชทวีวัฒน์. (2539). กระบวนการตรวจสอบกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2539. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

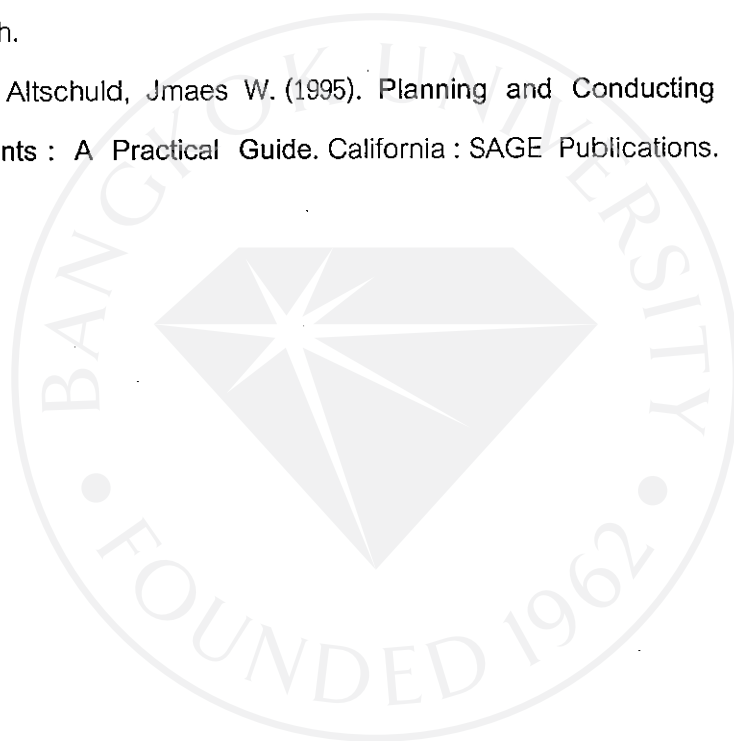
ภาษาอังกฤษ

- Agee, Warren K., Ault, Phillip H., & Emery, Edwin. (1983). *Reporting and Writing the News*. New York : HARPER & Row.
- Arant, Jr., M.D. (1991, Spring/Summer). "Press Identification Victims of Sexual Assault : Weighting Privacy and Constitutional Concerns," *Journalism Quarterly*. 68 (1/2) : 238 -252
- Ault, Phillip H. & Emery, Edwin. (1978). *Reporting the News*. New York : Basic Books.
- English, Earl., Hach, Clarence & Rolnicki, Tom E. (1990). *Scholastic Journalism*. 8th ed. Iowa : Iowa State University Press.
- Harkrider, Jack. (1989). *Getting Started in Journalism*. Chicago : National Textbook Company.
- Harris, Geoffrey & Spark, David. (1997). *Practical Newspaper Reporting*. 3rd ed. New York : Focal Press.
- Harriss, Julian., Leiter, Kelly & Johnson, Stanley. (1977). *Fundamentals of News Gathering, Writing and Editing*. New York : MACMILLAN PUBLISHING.

- Hodgson, F.W. (1984). *Modern Newspaper Practice*. London : Heinemann.
- Hohenberg, John. (1969). *THE PROFESSIONAL JOURNALIST : A Guide to the Practices and Principles of News Media*. San Francisco : RINEHART PRESS.
- Hough, George A. (1995). *News Writing*. 5th ed. Boston : Houghton Mifflin.
- Izard, Ralph S., Culbertson, Hugh M., & Lambert, Donald A. (1990). *Fundamentals of News Reporting*. Iowa : Kendall/Hunt Publishing.
- Kamath, M.V. (1986). *Professional Journalism*. New York : VIKAS PUBLISHING HOUSE.
- Kaufman, Roger & English, F.W. (1979). *Needs Assessment : Concept and Application*. New Jersey : Educational Technology Publications.
- Kaufman, Roger., Rojas, Alicia M. & Mayer, Hanna. (1993). *Needs Assessment : A User's Guide*. New Jersey : Educational Technology Publications.
- Keeble, Richard. (2001). *The Newspapers Handbook*. 3rd ed. New York : ROUTLEDGE.
- Marquez, F.T. (1980, Summer). "How Accurate are the Headlines ?," *Journal of Communication*. 30 : 30 - 36.
- Mencher, Melvin. (1999). *Basic Media Writing*. 6th ed. Boston : McGraw-Hill College.
- Metzler, Ken. (1986). *Newsgathering*. 2nd ed. New Jersey : Prentice - Hall.
- Newsom, Doug & Wollert, James A. (1988). *MEDIA WRITING : Preparing Information for the Mass Media*. 2nd ed. California : Wadsworth Publishing Company.
- Reah, Danuta. (2002). *The Language of Newspapers*. 2nd ed. New York : ROUTLEDGE.
- Reviere, Rebecca et al. (1996). *NEEDS ASSESSMENT : A Creative and Practical Guide for Social Scientists*. Washington DC : Taylor & Francis.
- Rich, Carole. (1994). *Writing and Reporting News*. California : Wadsworth Publishing Company.

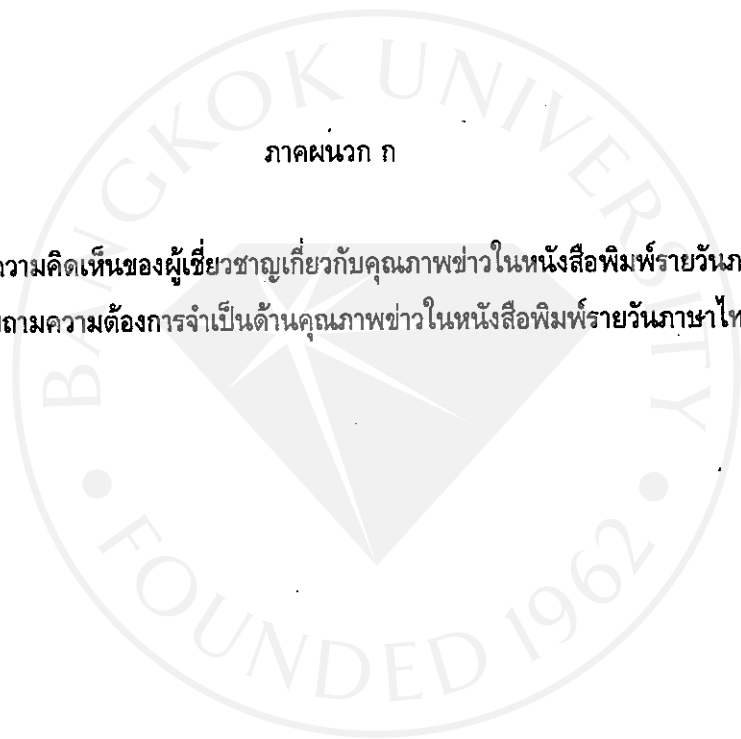
- Rivers, William L. (1984). *News in Print : Writing and Reporting*. New York : Harper & Row.
- Schaffer, James., McCutcheon, Randall., & Stofer, Kathryn T. (1998). *Journalism Matters*. New York : West Publishing Company.
- Seib, Philip & Fitzpatrick, Kathy. (1997). *Journalism Ethics*. New York : Harcourt Brace & Company.
- Shibutani, Tomotsu. (1966). *Improvised News : A Sociological Study of Rumor*. New York : The Bobbs - Merrill Company.
- Ward, Hiley H. (1985). *Professional Newswriting*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Witkin, Ruth B & Altschuld, Jmaes W. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessments : A Practical Guide*. California : SAGE Publications.

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานครเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยต่อไป โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ

( ) 1. ชาย

( ) 2. หญิง

2. อายุ

( ) 1. ต่ำกว่า 20 ปี

( ) 5. 36 - 40 ปี

( ) 2. 20 - 25 ปี

( ) 6. 41 - 45 ปี

( ) 3. 26 - 30 ปี

( ) 7. 46 - 50 ปี

( ) 4. 31 - 35 ปี

( ) 8. มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

( ) 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

( ) 2. ปริญญาตรี/เทียบเท่า

( ) 3. ปริญญาโท

( ) 4. ปริญญาเอก

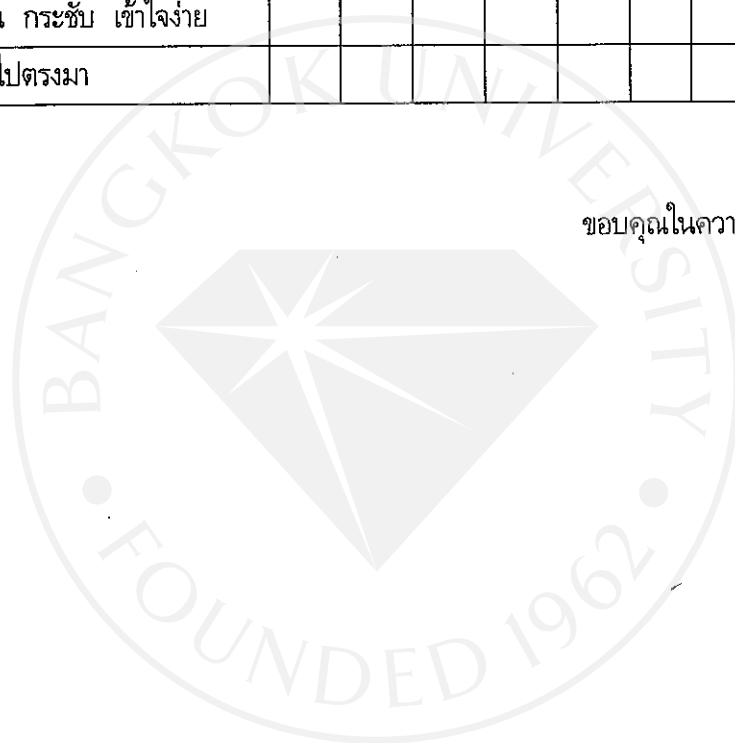

รายการประเมิน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่คาดหวัง				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
77. ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา ภาษาเนื้อหา										
78. สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องราว อย่างถูกต้อง										
79. ใช้ภาษาที่สวยงาม										
80. ใช้ภาษาที่มีความชัดเจน ถูกต้อง										
81. ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง										
82. ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย										
83. ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา										

ขอบคุณในความร่วมมือน

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าว
ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือพิมพ์ต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข่าว
ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พีระ จิโรโสภณ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิลาสินี พิพิธกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ รุจน์ โกมลบุตร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. อาจารย์ อนุชา ทวีคานันท์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รองศาสตราจารย์ จันทนา ทองประยูร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
6. อาจารย์ อมรพรรณ ชุ่มโชคชัยสกุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
7. อาจารย์ สุกานดา วรพันธุ์พงศ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
8. อาจารย์ มนวิภา วงษ์รุจิระ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
9. รองศาสตราจารย์ ดร. ดรฤณี หิรัญรักษ์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นฤมล วงษ์หาญ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
11. อาจารย์ ชื่นกมล สุวรรณโชติ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุติ วิทยสรณะ	มหาวิทยาลัยรังสิต
13. อาจารย์ นวนิตย์ ประถมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรังสิต
14. อาจารย์ วิไลวรรณ จงวิไลเกษม	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
15. อาจารย์ ศรีรัตดา อุทยานรัตน์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรวัชร โปธิสุวรรณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. อาจารย์ สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุบผา เมฆศรีทองคำ
- ประวัติการศึกษา วารสารศาสตร์บัณฑิต (หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประกาศนียบัตรบัณฑิตการวิจัยทางสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สถานที่ทำงาน ภาควิชาวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
9/1 หมู่ 5 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทร. 0-2902-0299 ต่อ 2650
- ผลงานวิจัย ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
จากหนังสือพิมพ์ในปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ)
- รางวัลที่เคยได้รับ 1. รางวัลกัปพล วัชรพล ประจำปี 2545 จากมูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
ในหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างกระบวนการตัดสินใจ
ทางจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์สำหรับนักศึกษาวารสารศาสตร์"
2. รางวัลวิทยานิพนธ์ระดับดีเยี่ยม ประจำปี 2546 จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ ในหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างกระบวนการ
ตัดสินใจทางจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์สำหรับนักศึกษาวารสารศาสตร์"